

PORTRÉ

Nánási Pál

fotóművész *Kép a képben*

BUSINESS

Kurtisz Krisztián

*az Uniqa Biztosító Zrt.
Vezérigazgatója*

ŐK A NŐK

Máté Krisztina

A VERSMONDÓ LÁNY
TÖRTÉNETE

MŰVÉSZET

Kiss Miklós

dizájnér-képzőművész

DS 7 CROSSBACK E-TENSE 4X4

Plug-in hibrid. 300 lóerő.

DS AUTOMOBILES
Spirit of Avant-Garde

DS STORE BUDAPEST

1194 Budapest, André Citroën u. 1.

A DS a TOTAL-t választotta.

A DS 7 CROSSBACK E-TENSE 4x4 súlyozott vegyes fogyasztása: 1,5-1,6 l/100 km, súlyozott vegyes CO₂-kibocsátása: 34-36 g/km.

A kép illusztráció. A tájékoztatás nem teljes körű, további információért érdeklődjön a DS Store Budapestnél, illetve keresse fel a dsautomobiles.hu honlapot.

[DSautomobiles.hu](https://dsautomobiles.hu)

Kedves olvasóink!

Tévés zsargonnal élve, némiképp rendhagyó „felkomppal” indítjuk a 2020-as évet, ugyanis nehezen lehet figyelmen kívül hagyni a világ történéseit. A koronavírus megjelenése fenekestül felforgatta a 21. század hajnalát, ami mellett mi sem mehetünk el szó nélkül, hiszen akarva-akaratlanul is részesei vagyunk/lettünk/váltunk ennek a helyzetnek, állapotnak.

Nem tagadható, hogy sok mindenki más mellett lapunk egyik legfontosabb mecénásai az autóipar résztvevői, akik ma a szakma legfontosabb plénumának színpadán fekete pénteküket élik, hiszen a 90. Genfi Autószalon elmaradása miatt nem tudnak prezentálni. Mint kézközeli felhasználók e témakörben, napi szinten kapjuk az áthidaló megoldást jelentő videómeghívásokat egy-egy modell premierjének bemutatójára. Jobb időben akár egy kommunikációs reformkorszak startolásának is betudható lehetne ez a helyzet, ahol kétséget kizáróan a költséghatékonyság értelmet nyerhetne e virtuális szakmai társalgásban. De illúzió lenne azt hinni, gondolni, hogy erről van szó. Önök, akik ezt a lapot olvassák, és ezzel együtt magukba szívják „a nyomtatott sajtó különleges illatát”, velünk együtt pontosan tudják, hogy a monitor által közvetített videochat soha fel nem cserélhető azzal „vizuális tapintással”, amit egy kiállítás vagy egy akár egy újság okozta élmény szerezhet. Mi ez utóbbival szolgálunk, és ezzel szeretnénk olvasóinknak csendes, de annál élvezetesebb élményt nyújtani.

A nagy beszélgetések lapjaként most is rendkívüli emberek kaptak helyet a képzeletbeli könyvtárszoba üresen hagyott füles foteljében. Elsőként **Nánási Pál** fotóművésszel készült portrékat olvashatják. Utána jó messzire – Amerikába – **utazunk Jurák Zsolttal**, állandó utazási szakértőnkkel. A két cikk közötti oldal tartalmát fantasztikus autók és motorok lazítják. Ezt követően megismertetjük önöket **Sir Richard Charles Nicholas Branson** parádés és minden részében különleges úrruháival. Ők a nők rovatunkban **Máté Krisztina** volt a vendégünk, ezt a diskurzust nem is kommentálnánk itt, annyira jó volt. Kriszta után egy pazar „csónakázást” követően bemutatunk egy fantasztikus pasit: **Kiss Miklóst**. A képzőművész-dizájnér egy egészen különleges világba kalauzol el bennünket életútja kapcsán. **Zalai Noémi**, immáron hivatalos diabetikusunk böjti tanácsai után üzleti vizekre evezünk. **Kurtisz Krisztiánnal**, az Uniqa Biztosító Zrt. vezérigazgatójával beszélgettünk, és nemcsak róla, hanem az újkor biztosítási szemléletéről is. Higgyék el, nem akármilyen sztori lesz. Levezetéként pedig meghívjuk önöket a gasztronómia vegán asztalához, ami könnyed menü lesz, de a teltségérzethez mindenképpen elég. Utána lelkiismeret-furdalás nélkül bedőlhetnek a füles fotelbe, némi konyak és szivar társaságában, ahol a játékony Tiffany állólámpa fénye alatt élvezhetik magazinunk társaságát, tudva azt, hogy van barátjuk!

Barna András

JANNARELLY DESIGN-1

24

**EVE Lux
- Egy női
bandita**

28

42

**42 UTAZÁS – FÉNYEK ÉS
ELLENFÉNYEK**

Jurák Zsolt – Egyesült Államok 1. rész

56 DIZÁJN

Űrdivat – Az Under Armour úrruhája

10 KÉP A KÉPBN

Beszélgetés Nánási Pál
fotóművésszel

24 AUTÓ

Jannarely Design-1

IMPRESSZUM

MiFérfiak Magazin, 2020/01 / LAPIGAZGATÓ: Kökény Roland / FŐSZERKESZTŐ: Barna András / MUNKATÁRSÁK: Hilbert Péter, Novák Ildikó, Lóránt Dominik, Nagy Orsolya / KIADÓ: Neppen Risk Kft., miferfiak@miferfiak.hu / HIRDETÉS: miferfiak@miferfiak.hu / ÉRTÉKESÍTÉS: megrendelhető a kiadó email címén postai utánvétellel. Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta Zrt. Postacím: 1900 Budapest. Előfizetésben megrendelhető az ország bármely postáján, a hírlapot kézbesítőknel, www.posta.hu WEBSHOP-ban (eshop.posta.hu/storefront), e-mailen a hirlapelofizetes@posta.hu címen, telefonon 06-1-767-8262 számon, levélben a MP Zrt. 1900 Budapest címen. Külföldre és külföldön előfizethető a Magyar Posta Zrt.-nél: www.posta.hu WEBSHOP-ban (eshop.posta.hu/storefront), 1900 Budapest, 06-1-767-8262, hirlapelofizetes@posta.hu / Belföldi éves előfizetési díj: 4800 Ft 4 lapszámra

56

124

REPÜLÉS

Az Aston Martin helikoptere

76 HAJÓ

Díjnyertes katamarán

96 AUTÓ ÉS BUSINESS

Drivingcamp vezetéstechnikai és rendezvénycentrum

128

ÓRAMŰ

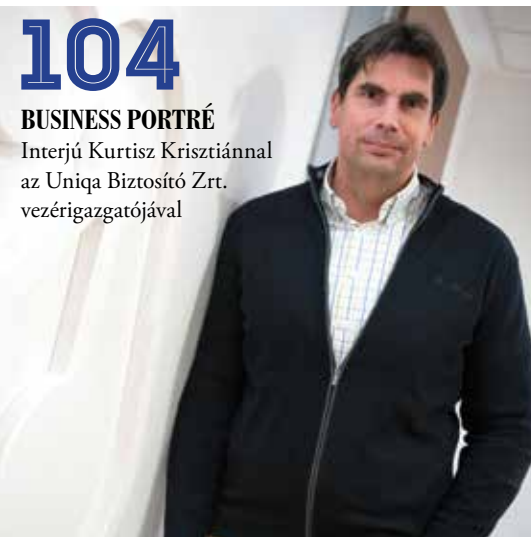
A Hubolt Ferráriját

104

BUSINESS PORTRÉ

Interjú Kurtisz Krisztiánnal az Uniqa Biztosító Zrt. vezérigazgatójával

80

A „BESZÓLÁSOK DIZÁJNERE”

Beszélgetés Kiss Miklós képzőművész-dizájnerrel

62

ŐK A NŐK

Beszélgetés Máté Krisztinával

116 EGÉSZSÉG

Böjtök - Zalai Noémi dietetikus

136 GASZTROKULTÚRA

Vegán hús sztori

Fotóink, írásaink és grafikáink, szerkesztési és tördelési megoldásaink önálló szerzői jogi védelem alatt állnak. Engedély nélküli felhasználásuk jogszabályba ütközik, és büntetőjogi felelősséggel jár. Az újságban megjelenő fotókat és írásokat sokszorosítani csak a kiadó hozzájárulásával lehet. Minden jog fenntartva. Kéziratokat és fotókat nem őrünk meg és nem küldünk vissza. A lapban megjelent hirdetések tartalmáért nem vállalunk felelősséget.

A cikket tovább olvashatja a
MiFérfiak.hu-n, használja a QR kódot!

A SPORTOS X FAKTOR

Magyarországon ugyan Ferjáczi Attilának köszönhetően szinte mindenki ismeri, de a Renault gyárhoz tartozó Alpine A110-es rali autó 1973-ban a rali világbajnokság megnyerésével szerzett világhírnevet. A retro korszak ezt a csodálatos autót is utolérte így 2017-ben modern verzióban visszatérhetett az autószaalonok porondjára az A110-es. Az új Alpine sportkocsi számtalan díjat és elismerést

bezsebelt. Most a francia mérnökök egy kis fazonigazítással állították újra reflektorfénybe. A Sport X verzió ugyanis az egykori ralis szereplése utalva magasabb futóművet, erősített karosszériát kapott. A megemelt felfüggesztés mellett igazi show-elem a különleges síléctartó is, amely nem a karosszéria tetején, hanem a hátsó ablakon kapott helyet. A koncepció modellt 6 centivel emeltek meg és 8 centivel

XYZ AZ ALPOK SZIKLAHÁZA

Fennségesen ül az Alpok magaslatain, a kereszt-szerű szerkezet, ami három-három merész, acéllal burkolt építészeti megoldást tartalmaz. A derékszögű koordináta-rendszer három síkja, az x, y és z inspirálta projekt koncepciója az Axis Mundi által született meg. A síkok a bejárati híd vagy alagút, a függőleges mozgást biztosító torony, mely tartalmazza a lépcsőt és a felvonót és a fő lakóteret, mely súlytalanul lebeg a völgy felett.

Azonnal emlékeztet a nagy német romantikus költők és festők művészetére, mint Caspar David Friedrich vagy Heinrich Heine, akik munkája hangsúlyozta a feszültséget a hétköznapi világ és az alkotói zsenialitás irracionális

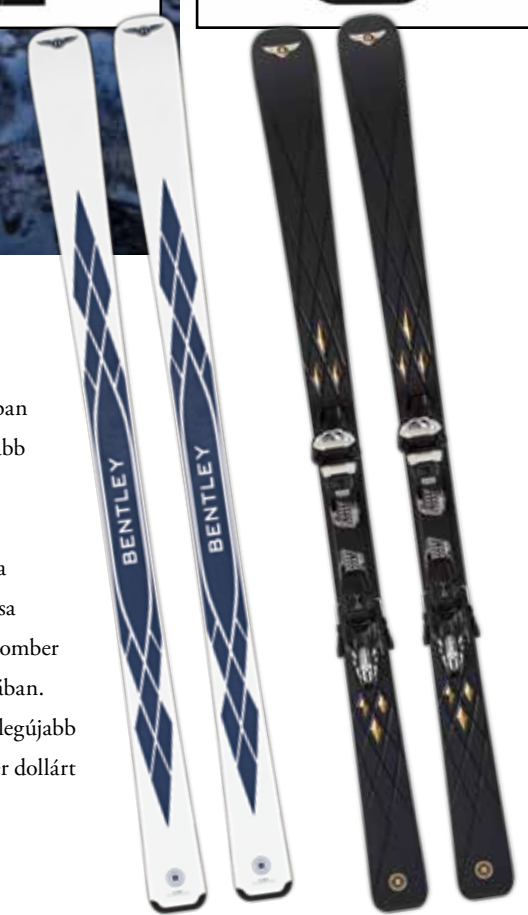
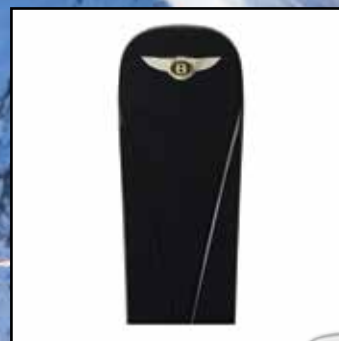
és természetfeletti vetületei között.

A projekt a jövőbe mutat, mint olyan hely, ahol csendben mérlegelni lehet a horizontot és az örökkévalóságot.

szélesítették ki az alapját adó 250 lóerős A110 Pure-hoz képest. Ez, és a jellegzetes fekete-fehér festés kölcsönöz egyedi jelleget az autónak, amellyel a gyáriak a márka korábbi ralisikereinek emlékét igyekeznek felidézni. Különleges kiegészítők a fekete könnyűfém-keréktárcsák és a régi versenyautókat idéző ködlámpák. Noha az Alpine nem tervezi a gyártást, a Sport X lenyűgöző látványt nyújt.

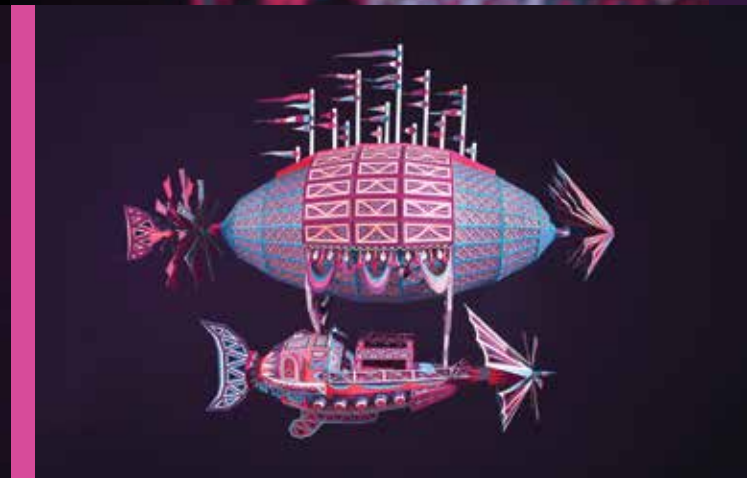
AZ ALPOK LORDJA

A Bentley Motors bemutatta első sílécét, amelyet a Bomber Ski sífelszerelés gyártó alkotott meg, a brit autómárka 100. évfordulójának alkalmából. A Bentley EXP 100 GT koncepcióautójából kölcsönvett 24 karátos gyémánt alakú berakások csak tovább gazdagítják a síléc elvonalbeli dizájnját, sőt még egy külön mágikus szikrát is hozzáad a havas tájról lesikló síelők élményéhez. A Bentley és Bomber Ski közösen megalkotott síléc kivételes bemutatkozás a legmagasabb minőségű síléc piacán. Mindkét gyártó legfőbb célja, hogy rendkívüli minőségű termékeket alkosson, az elérhető legfejlettebb technológiák alkalmazásával.

A Bentley vezető dizájnere Chris Cooke, szoros együttműködésben a Bomber Ski tervezőcsapatával New Yorkban és Olaszországban közösen tervezte meg az angol autómárka legújabb termékét. A mindössze 100 párban gyártott 24 karátos gyémánt alakú berakásokkal ellátott síléc garantiálja, hogy a jelenléte látható lesz a sípályákon. Minden Bentley síléc pár megalkotása nagyjából 32 órányi kézi kivitelezést igényel a Bomber Ski olaszországi Biella városában található gyárában. Azért, hogy a mienk lehessen egy pár a Bentley legújabb különlegességéből, kicsivel kevesebb, mint 4 ezer dollárt kell kifizessünk a Bomber Ski weboldalán.

Hihetetlen papírrepülők

A Zim & Zou által kidolgozott bonyolult papírhajók együttese egy alternatív valóságot keresnek az "Exodus" részeként. A réteges hajócsavaroktól a hullámzó zászlókig, a rózsaszín, kék és lila léghajók teljességében kézzel készültek. Mindegyikük többféle geometriai mintázatot követ, a vágott és egymásra helyezett papírseletek beleillenek a kollekcióba.

A francia művészpáros, a Dordogne az ő személyes utazáshoz írt ódájának hívja. Végtelen mozgással a léghajó kolónia átível téren és időn az ismeretlen felé.

„Mint az örök vándorlásban rekedt madarak, máshol kergetik az álmaikat.”

A páros szerint a papír a legjobb közvetítő, mert „inspirálja őket sokfélesége, egyedi textúrája és végtelen színiskálája. A lapos papírlapokat megtelnek élettel.”

RE-VOLT ROCKETBYZ, a legmenőbb luxuskaróra

A legendás verseny előtt tisztelegve alkotta meg a Rebellion és Rocketbyz ezt a lenyűgöző karórát. Míg a Rebellion Racing LMP1 versenyautói a 4. és 5. helyen végeztek a Le Mans versenyen, már korábban is hallhatunk róluk a vibráló színekben pompázó óra által. A német művész, aki R&B producerként kezdte karrierjét, most az órák világába látogatott és megalkotta ezt a csupán húsz darabban elkészülő Re-Volt modellt. Az egész ketyegőt áthatja a művészet. Mindenhol színfoltok és árnyalatkavalkádok úsznak körbe rajta. Az inspirációt a street art

biztosította. Az óra- és percmutató hangsúlyosak a számlapon, hiszen az egyik zöld, a másik pedig sárga színt kapott. A zafirkristály üvegen át mind a 165 alkatrészt szemügyre vehetjük. Miután felhúztuk az órát, 48 órán át figyelhetjük vele az idő múlását.

A Re-Volt Rocketbyz két szíjjal rendelhető meg. Az egyik gumiból, a másik bőrből készült. Az óra ára 40 ezer svájci franknál kezdődik.

Az örült japán motoros

Chicara Nagata, az örült. A tehetséges japán művész előszeretettel dolgozik motorkerékpárokon és nagyon büszke arra, hogy eddig elkészült három kétkerekűje sokkal több annál, minthogy közlekedési eszköznek tekintsük azokat. Nagata úgy fogalmazott alkotásaival kapcsolatban, hogy ezek „útgépek”. Olyan motorok mint semmi más. Valami olyasmit tudnak ami egy lovaszt köt a lóvához. Nemcsak közlekedeni, hanem „lovagolni” lehet velük. Chicara vad képzeletének szüleményei, több ezer órás kézi munka eredményeként születtek meg, egészen apró kézműves munkával kombinálva. **„A motor az alap”** – mondja Chicara.

„A gép stílusának eldöntése érdekében először a motort indítom be. Annak hangja, karaktere alapján találok utána azt a stílust ki, ami szerintem legjobban illik hozzá.”

Chicara az építést az erőforrás elhelyezésével kezdi, ehhez érkezik aztán a váz, amelyet akár 500 darab kézi gyártású, acél, alumínium, krón vagy réz alkatrészrel turbóz fel. A klasszikus motor kombinációja a jellegzetes stílusú keretekkel, hajtásláncokkal, felfüggesztési rendszerekkel és kormány szerkezetekkel olyan alkotásokat eredményez, amelyeket retro-futurisztikusnak és akár közel-futurisztikusnak lehetne nevezni.

BESZÉLGETÉS NÁNÁSI PÁL FOTÓMŰVÉSSZEL

KÉP A KÉPBE

írta: BARNA ANDRÁS *fotó:* HILBERT PÉTER, NÁNÁSI PÁL

Azt hiszem, igen kevés férfitársamnak kell bemutatnom Nánási Pált. A fotóművészt – sok minden más mellett – elsősorban neves férfimagazinokba készített képei tették ismertté. Ennek okán bizonyára sokan el is irigyelnék tőle ezt a hivatást. Mégis, ha az ember „felüti az internetet”, akkor igen keveset tudhat meg a fotográfus pályafutásáról. Celebritását leginkább a bulvár forgatja oldalain, miközben ennek az éremnek van egy másik oldala is. Ez következik most.

**EGYSZER JOBB IDŐKET LÁTOTT GYÁRTELEP
SZÉLÉN TALÁLHATÓ A NÁNÁSI-FOTÓSTÚDIÓ.
A VÖRÖS TÉGLÁS ÉPÜLET KÖRÜLBELÜL 15 MÉTER
MAGAS LEHET, DUNAI LÁTKÉPÉBE EGY ÓRIÁSI
KÉMÉNY PISZKÁL BELE, ÍGY VALAHAI KAZÁNHÁZI
FUNKCIÓJA ALIGHA LEHET TALÁLÓS KÉRDÉS.**

Pali elmondása szerint, amikor átvették az épületet, annyi minden volt itt, és annyira lepukkant állapotban, hogy éppen csak harcoló katonákat nem találtak. Ma, némi képzavarral élve, emeletes kazamatává fejlődött. A csarnoki építmény óriási légtérét immáron számtalan galéria tördeli meg és teszi munkahellyé.

A kölcsönös bemutatkozás után beszélés csendben vonulunk fel az irodájába, a legfelső

galériaszintre. Szűkebb otthonának közepén egy óriási íróasztal uralja a teret – rajta és fölötté monitorok. Látványuk hatására el is kap egyfajta filmbéli mátrixos hangulat, miközben Pali a fotós kollégám instruálása mellett rendet vág a kutyúi között. Kicsit „akasztják a hóhért” állapot ez, amit meg is mosolygok magamban. Viszont ő pontosan érzi a helyzetet, készséges, nem vesz zokon semmit. Nekem ugyan már kissé bonyolultnak tűnik a fényviszonyok keresése, de a két szakmabeli egy húrponddal a kérdésben, s végül új terepet kell keresünk, és emiatt egy szinttel lejjebb, a stúdiórészre költözünk.

Rendhagyó módon, miután kiderül, hogy szegről-végéről is ismeretlen ismerősként Paliékkal földikké lettünk, a történet különös kontúrta kap, amit ennek ismeretében a végéről is kezdhetnék, de akkor odalenne a történeti hűség, no meg a poén is.

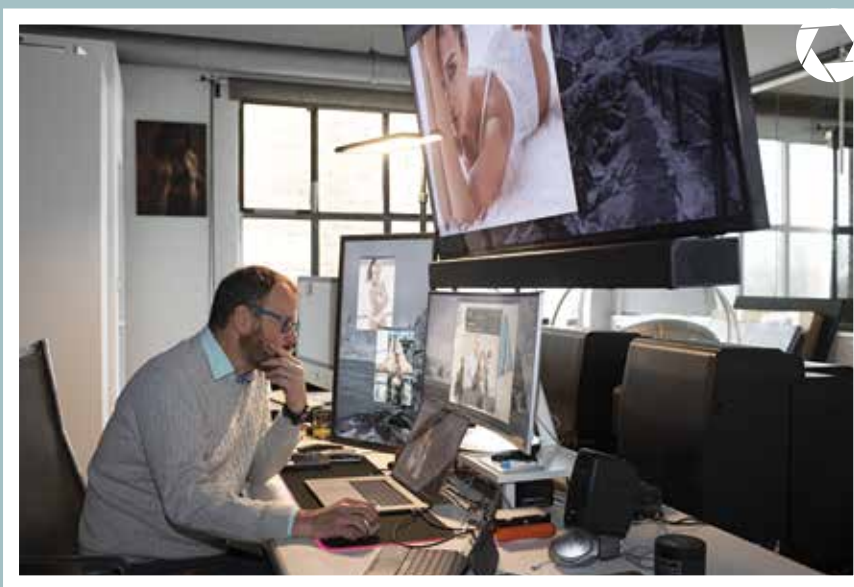
– Barna András: Én úgy gondolom, érzem – de javíts ki, ha rosszul –, hogy az emberből nem úgy lesz fotós, hogy egy reggel így ébred. Sokkal inkább valami impresszió hatására fordul efelé. Nálad, a te környezetemben volt ilyen?

– Nánási Pál: Igen, engem igen közelről ért ez a hatás. *(Mosolyog.)* Édesapám, aki építész, belsőépítész, nagyon szeretett fotózni. A lakótelepi lakásunkban kialakított magának egy kis labort. Én már ötévesen bent kuksoltam mellette, annyira lenyűgözött ez a dolog. Hétévesen már tevőlegesen

is részt vettem a képelőhívásban, és szinte ezzel egy időben meg is kaptam az első fényképezőgépet is.

– Milyen volt?

– Egy jó kis orosz „Ljubityel” *(nevet)*, aztán később lett egy Fed 2-m, aminek különösen örültem, mert ez a Leicának volt az orosz koppintása. Ezt követte egy Zenith, majd egy Praktica. Szóval szépen fejlődtem. Mindeközben már az általános iskolában vezettem a fotós szakkört, és ez folytatódott a középiskolában is.

– És teljesen autodidakta módon tanultad, vagy hogyan fejlődöttél? Mondjuk sok könyv nem volt...

– Igen, abszolút autodidakta módon. De igazából ez nem volt más akkoriban, csak egy játék, egy jó hobbi. Édesapámmal sokat kísérleteztünk, és kipróbáltunk új dolgokat, de csak a magunk örömére.

– Akkor ez rajongás nem is indított el ezen az úton?

– Nem. Az édesapám belsőépítészeti hivatásának hatására – mert ez is nagyon érdekelt – egy faipari szakközépiskolába mentem. De rövid úton kiderült, hogy a faipar kevésbé fog, mint a fotózás, ami akkorra már menthetetlenül magával ragadott. Az iskola, ahova jártam, tematikájából fakadóan egy fiúiskola volt, és egyszer – talán egy szalagavatóra – meghívtak egy sztriptíztáncosnőt.

– Valljuk be, bevállalós volt a tanerő... *(Nevetek.)*

– Mindenképpen azok voltak. *(Nevet.)* De az tény, hogy ekkor és ennek köszönhetően fotóztam az első aktomat. Ugyanis én voltam az iskola fotósa, minden eseményen én fényképeztem, és kiváltságosként bemehettem a hölgy öltözőjébe, ahol és aki szó szerint is „kígyót melengtetett” a keblein. *(Nem melleleg mostanság meg is találtam ezt a képet valahol.)* Tulajdonképpen ez a momentum egy jelképes vízválasztónak bizonyult a későbbiekben. Ugyan leéretté szegiztem, de a technikai minősítést már

nem szereztem meg, mert tudtam, hogy én a fotózás irányába szeretnék továbbmenni.

– Nem ismerve, de nagyjából sejtve az akkori lehetőségeket, meg kell kérdeznem: kínálkozott ebbe az irányba egyáltalán valamilyen alternatíva?

– Nem volt könnyű helyzet, de megpróbáltunk keresni egy fotósképzést. Féner Tamás, aki ma is aktív, és korának egyik zseniális fotóriportere volt,

PORTRÉ

EGYEDÜLI GYEREK
VAGYOK, EMIATT A
CSALÁDI KOHÉZIÓ IS
MÁSKÉNT MŰKÖDÖTT
NÁLUNK, SEM NEKEM,
SEM PEDIG A SZÜLEIM
SZÁMÁRA NEM VOLT
KÖNNYŰ MEGÉLNI EZT
A SZITUÁCIÓT

elindított privát alapon egy mesterkurzust. Ez nagyon különleges dolog volt akkor, mert valóban – ahogy te is sejtetted – nem létezett akkoriban itthon olyan hely, iskola, ahol fotózást lehetett volna tanulni. Féner Tamás elkötelezetten küzdött, hogy ezt a képzést valamilyen módon intézményesítse és bevigye a felsőoktatás égisze alá, de sajnos ez a nehezedő körülmények miatt nem sikerült neki.

– **Hová vezetett innen tovább az utad?**

– A Féner-kurzus másfél évig tartott, ami megerősített abban, hogy nekem a fotózás az utam, és éppen ezért nagyon szerettem volna magam továbbképezni. Mivel itthon nem volt más kilátás, azért a szüleimmel együtt – akik szerencsére nagyon támogattak ebben az útkeresésében – elkezdtünk külföldi lehetőségeket keresni. A British Counciltől kikértük a terület összes induló tanfolyamát, ebből kiválasztottunk tízet, visszajelzett öt, háromra elmentem felvételizni, és egyre fel is vettek.

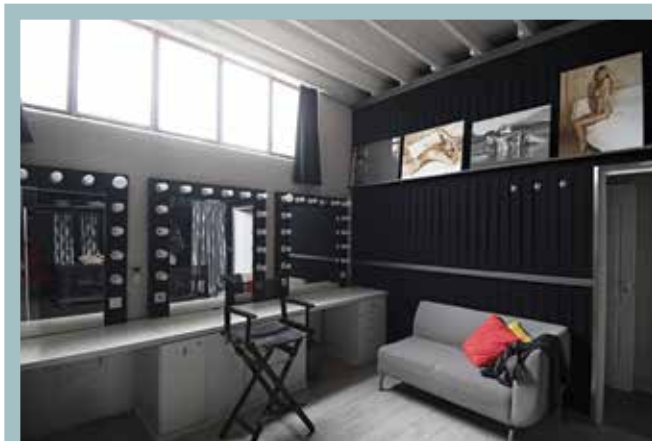
Az iskola elvégése után pedig azonnal átmentem egy másik képzésre, úgyhogy öt évig tanultam Angliában.

– **Állítsuk meg itt az időt egy kicsit!**

Ha ez tegnap történt volna, talán rá sem kérdeznék a dologra, de az akkoriban nem volt annyira evidens, hogy az ember szedje a sátorfáját, és kimenjen tanulni. Te ezt hogy élted meg?

– Több szempontból sem volt könnyű. Egyedüli gyerek vagyok, emiatt a családi kohézió is másként működött nálunk, sem nekem, sem pedig a szüleim számára nem volt könnyű megélni ezt a szituációt.

Az elején az édesanyám többször is kijött hozzám, de ez, mondhatni, csak tüneti kezelés volt. Az új világban, idegen környezetben nagyon egyedül éreztem magam, úgyhogy be kell vallanom, hogy két hét után majdnem haza is jöttem.

– **Beszéltél angolul egyébként?**

– Nem, akkor még nem, vagy csak nagyon keveset, úgyhogy eleinte a fordítógép volt a legjobb barátom. Ráadásul az első iskolában, ahová jártam, mindenki angol volt, én voltam az egyetlen külföldi.

– **Befogadóak voltak veled?**

– Nagyon, és én is nagyon szerettem őket. Az első

két év az asszimilálódás időszaka volt, ami nagyon sok mindenre megtanított. Szinte teljesen a nulláról kellett magam újból felépíteni, mindezt értékelhető nyelvismeret nélkül. Egészen biztos vagyok abban, hogy új ember született belőlem akkor, és hát nem

utolsósorban ez az időszak a szülői házról történő leválást is jelentette.

– **Említetted, hogy nem ez volt az egyetlen iskola, hanem rögtön tovább is mentél.**

– Igen. A helyismeretnek köszönhetően két év múltán már viszonylag nagyobb rálátásom volt a lehetőségekre, így az iskola után átjelentkeztem egy másik hároméves képzésre, egy igen jó nevű intézménybe a dél-angliai Arts University Bournemouth-be. Nagyon boldog voltam, amikor ide felvettek, mert még ma is azt mondom, hogy én ott váltam igazán fotóssá.

– **Az eszközöket az iskola biztosította?**

– Abszolút. Elképesztő, hogy abban az időben milyen technikai arzenált halmoztak fel. Azt hiszem, talán ezt imádtam benne a legjobban. A színes laborálástól kezdve a digitális kor kezdetének első felszereléséig szinte minden feltétel adott volt. Ma már sok eszközt nyilván megmosolyognánk, de akkor ez maga volt a csoda. A tárgyi feltéte-

lek biztosításán kívül a másik nagyon jó dolog az volt, hogy az itt tanuló társaság nagyon heterogén volt.

– **Lehet, hogy nem jól teszem fel a kérdést, de a ti szakmátokban lehetett valamilyen irányba szakosodni?**

– Elvileg lehetett, de az iskola három éve alatt én még mindent fotóztam, és rendszeresen csináltam

projekteket is. Csak később, évek alatt tisztult le bennem, alakult ki, hogy én inkább emberközpontú vagyok. Van egy ehhez kapcsolódó történetem is, ami valamilyen módon ezt alá is támasztja. Egy osztálytársammal – aki sportfotós akart lenni – elmentem több sporteseményre is. Az csak egy dolog, hogy a

Később is megpróbáltam a fotóriporteri munkát, voltam Cannes-ban, de ott is felsültem az előzékeny habitusommal. Szóval rá kellett jönnöm, hogy én egy más típusú fotós vagyok. Nekem fontos tudni, hogy az a valaki akarja-e, hogy lefényképezem. Véleményem szerint az a gyönyörű a fotózásban, hogy a

– **Mi következett Anglia után?**

– Már az iskola alatt, egy gyakornoki munka során kapcsolatba kerültem egy magazinnal, ahol tulajdonképpen megtörténtek az első szárnypróbálgatásaim, és amellett, hogy nagyon jó nexus alakult ki a lappal, ebbe a világba is jobban beeláttam.

képeink között zongorázni lehetett a különbséget, de a mentalitásunkban sem voltunk egyformák. Ő, ha menni kellett, ment, „félrelökött” mindenkit, és csinálta a képeit. Ezzel szemben én mindenkitől elnézést kérve szépen, illendően kúsztam át a tömegem, így nem csoda, hogy mire odaértem, addigra már sehol nem volt semmi, amit le lehetett volna fényképezni.

annyi ága van, hogy az elképesztő, így mindenki a saját személyiségéhez tud egy „részt” választani ebből a hivatásból. Persze az évek során megszerzett tapasztalat és érdeklődés mutálódhat. Egy sor dologhoz ma már én is másként állok már hozzá. Tíz évvel ezelőtt például ki lehetett volna űzni a világból a természetfotózással, ellenben ma egyre jobban érdekel ez is.

Az itthoni piacról viszont semmit sem tudtam, így gyakorlatilag ufóként csöppentem vissza a hazai környezetbe. És bármilyen furcsán is hangzik, úgy kezdtem el munkát keresni, hogy felütöttem a Yellow Pagest.

A szerencsém az volt, hogy a kinti diplomamunkámként egy saját portfóliót készítettem, amely

NEKEM FONTOS
TUDNI, HOGY
AZ A VALAKI
AKARJA-E, HOGY
LEFÉNYKÉPEZZEM.

PORTRÉ

ben a fotóriporteri képektől kezdve a természetfotókon át az aktfotóig minden volt. Ezzel a pakkal a hónom alatt mentem el magazinokhoz és reklámügynökségekhez. Az ilyen komplex bemutatkozóanyaggal történő álláskeresés akkoriban még nem volt magától értetődő belépő. De abban biztos vagyok, hogy ennek köszönhetem azt, hogy gyakorlatilag azonnal találtam munkát.

– **Mi volt az első munkahelyed?**

– A Gentlemen's Quarterly as GQ magazin magyar kiadásához kerültem, ami egyébként csak néhány évet élt meg idehaza. Ez volt az első fizetős munkám, utána pedig szerencsére jött a többi, és később már Nők Lapja-címlapokat is fotóztam. Szóval viszonylag elég gyorsan beleestem a magyar média világába. Sokszor el is gondolkozom azon, hogy mi lett volna, ha ez nem így alakul, ha akkor inkább Angliára koncentrálok, és azt az energiát a kinti piacba fektetem, akkor ezt a sikert, amit itthon elértem az elmúlt húsz év alatt, azt ott is elérhettem volna esetleg. Persze ez csak hipotetikus lamentálás, hiszen egyébként meg egy boldog ember vagyok.

– **Pestiesen erre szoktuk azt mondani, hogy „Ha”-val nem kezdünk mondatot...**

– Ez igaz, ezt a gondolatot csak arra fel tettem hozzá a mondandóhoz, hogy érzékeltessem, annak idején egy komoly dilemma előtt álltam, amit az is nehezített, hogy a kezdetek kezdetén még egyfajta kétlaki életet is éltem. Tehát számomra bármelyik irány egy út lett volna. Idehaza viszont olyan gyorsan magába szippantott a magazinvilág, és olyan jó

munkákat kaptam, amiket egyszerűen nem lehetett nem imádni. És nem mellesleg eközben elkezdtem az első stúdiómat is építeni.

– **Akkor nem ez volt az első ezek szerint, ahol most beszélgetünk.**

– Nem, ez az ötödik, ahol vagyunk. Az első a szüleim házában volt a felső szinten, amikor azt kinőttem, utána béreltem egy húsz négyzetméteres lakást a Thália Színház fölött, onnan átmentem egy száz négyzetméteresbe a Katona József utcába,

**GYORSAN MAGÁBA
SZIPPANTOTT A
MAGAZINVILÁG, ÉS
OLYAN JÓ MUNKÁKAT
KAPTAM, AMIKET
EGYSZERŰEN NEM
LEHETETT NEM IMÁDNI**

ezt az Ajtósi Dürer sor kétszáz négyzetméterese követte, majd jött egy Bűrök utcai raktárépület, amit szépen felépítettünk, és utána jött ez a hely, de még nem ez az épület, ahol most vagyunk, hanem egy másik. A mostani már nem egy bérlemény, és reményeim szerint ez már egy végleges állapot. Stúdiómban mérve ez egy random módon felvázolt húsz év története. *(Nevet.)*

– **Valljuk be: ez nem semmi hely, ahol vagyunk...**

– Ezt öt éve a miénk, de ne tud meg, milyen

volt. Apránként kezdtük belakni, ma már elég jól sikerült is, de egyfolytában építkezünk. *(Nevet.)* A legújabb eleme a helynek a Nóri irodája, ami szintén egy galéria.

– **Fontos, hogy állandó mozgásban legyél?**

– Ma már kevésbé, de itt még találsz olyan elemeket, amelyek az első stúdiómban is benne voltak valamilyen formában. Egy oldalról állandóságra törekszem, törekszünk Nórával, másfelől pedig állandóan építkezünk, a szó valós és átvitt értelmében is:

itt a stúdióban, otthon, a nyaralónkban is. Visszatekintve az eddigi időszakomra, azt gondolom, hogy ez a lappangó folytonosság immáron végigkíséri az életemet, életünket, amit a magam részéről talán otthonról hozok.

– **Némileg váltásunk lépést! A neved legtöbbször a Playboy kapcsán került szóba, de nyilván nem ez a férfias orgánium volt az egyetlen.**

– Szinte az összes férfimagazinnak dolgoztam, függetlenül attól, hogy más-más kiadónál voltak. Sajnos – de ezt neked nem kell magyaráznom – ez a piac szinte teljesen kikopott a palettáról, legutóbb az

általad is említett magazin. Személy szerint nagyon sajnálom, mert nagyon hiányzik a kézzel fogható végtermék.

– **Ha már férfimagazin, akkor engedj meg egy banális kérdést! Bizonyára a férfi olvasóink egy jó része megkérdezné tőled, hogy nem esik-e az ember kísértésbe egy aktfotózás kapcsán?**

– Szerencsére nem, mert az rettenetes lett volna, ha ez a dolog beszippant. Hogy mást ne említsek, minimum azért, mert piszok rosszul hazudok. *(Nevet.)*

Tizennyolc éve fotózom folyamatosan aktokat, és megtanultam ezt a helyzetet tiszteletben tartani, és úgy az életem részévé tenni, hogy a lehető legkevesebb konfliktust okozza körülöttem. Ezt úgy értem, hogy ez a speciális kontextus a legkevésbé se vessen árnyékot a magánéletemre.

– Ha az ember önmagában helyén is kezeli ezt, a partnere nem biztos, hogy szinkronban van vele. Ezzel nem akad gondod?

– A korábbi feleségemmel, Antal Eszterrel közel tíz évig dolgoztunk úgy együtt, hogy ő volt a stylist, én meg a fotós, és a Playboy munkáit is együtt csináltuk. Ez a kombó teljesen jól működött, és megelőzve a további kérdést, nem emiatt mentünk szét vagy kezdett ki-ki más életet aztán. Ördög Nóri meg már így kapott. *(Nevet.)*

– A magazinpiac beszűkülése nagyban érinti ma az ilyen jellegű munkáidat?

– Nyilván nem összehasonlítható azzal az időszakkal, amikor mondjuk öt lapszámon keresztül mentek a playmate-versenyek fotózásai, de a mai napig is vannak ilyen munkáim, igaz, a százalékos arány már nem a régi. Az oldalakra is készülnek ilyen – nem teljesen pucér – képek, és van privát praxisom is, ahol szintén vannak ilyen felkéréseim.

– Van olyan, aki becsönget, és aktot akar készíttetni magáról? Persze most nem a celebvilágra gondolok.

– Igen, van. Én azt nagyon szeretem az emberekben, hogy meg tudnak ilyenformán is nyílni. Szerintem minden nőnek az életében egyszer kellene aktot készíttetnie magáról. És ezt nem önmagam reklámozása miatt mondom. Mindenki van szép, és mindenki van meg lehet találni a szépet. És mindenkinek jó lenne, ha meglátná magában

a szépet. Egy ilyen fotózás erre a legjobb tapasz, mert hatalmas önbizalmat adhat.

– Hiszed vagy tudod, hogy ez egyfajta terápiaként is tud működni?

– Abszolút hiszem, olyannyira, hogy már gondolkodtam azon is, hogy bizonyos fotózásaimat át fogom keresztelni fotózásról fotóterápiára. Számtalanszor megtapasztaltam ennek a jótékony hatását. Egy jól elkészített sorozat után a nő szárnyal, és ha a nő szárnyal, akkor a környezete is szárnyalni fog.

– Ennek fényében talán triviális lesz a kérdés: kell, hogy működjön egyfajta kémia az alany és a fotós között, mert akkor tudsz jó képet készíteni, vagy a rutin meg az évek áthidalják ennek a hiányát?

– Nagyon kell. Persze ez egy nagyon nehéz dolog. Szoktam workshopokat tartani, ahol ez rendre felmerül, de ezt helyzetet igen nehéz szóba önteni. Ugyanis a fotósnak kell ráhangolódnia a modelljére, és nem fordítva, hiszen ezáltal tud megnyílni. Azt gondolom, hogy ez az egyik legfontosabb része a közös munkának.

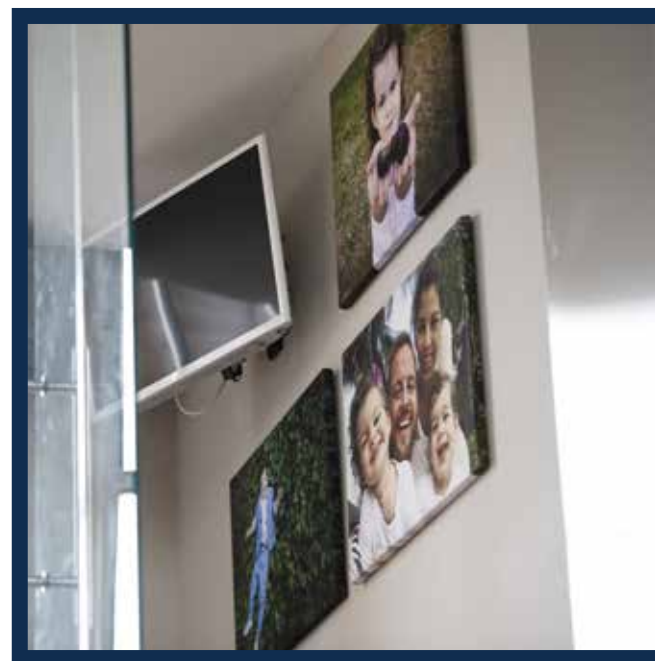
– Ez a ráhangolódás el is indít egyfajta impressziót a modellel kapcsolatban, ami adott esetben befolyásolja majd a kompozíciót?

– Nem, ezt nagyjából már a fotózás elején tisztázzuk. Egyébként én alapvetően a spontaneitás híve vagyok, én azt szeretem. Az egyeztetések ellenére is előfordul, hogy úgy érzem, a modell nem érzi jól magát az adott helyzetben. Ilyenkor érdemes újból végiggondolni a dolgot, mert egy kényelmetlen helyzetbe beleerőszakolni valakit butaság lenne. Főleg azoknál szokott ez előfordulni, akik nem szoktak kamera előtt vetkőzni, hiszen náluk ez a

helyzet amúgy is egy nagy belső feszültséggel jár.

– Manapság, ahogy főz az egész világ, úgy fotózik is, ezt te bennfentesként hogyan éled meg? Nyilván nem traumaként, de azért a véleményedre kíváncsi vagyok.

– A social media világában az, hogy magunkról milyen képet akarunk mutatni, az egyfelől természetes, másfelől pedig egyáltalán nem mellékes. A világ átalakult, és nekünk is igazodnunk kell hozzá. Tulajdonképpen ezt a hullámot meglovagol-

va hamarosan indítunk egy fotós tehetségkutatót, ami egy izgalmas megmérettetés lesz, és egy új társulási opció a főzés és az éneklés mellé.

– Ha már egy picit belefutottunk a jövőbe: vannak további lábaid?

– Nemhogy további lábaim, hanem lábaink, a Nórival ugyanis szétfeszülünk, annyi ötletünk van.

Van egy olyan feleségem, akiben annyi, de annyi spiritusz van, hogy az elképesztő. Olyan kreatív, és olyan energiákat tud magában mozgósítani, hogy néha csak pislogok. De nemcsak pislogok, mert rendkívül inspirálóan is hat rám. Ez a dolog egyébként egy amolyan vica-versa helyzet, hol nála, hol nálam pattan ki egy ötlet, és ez szinten tartja a lendületünket, szóval nem hagy „elpapásodni”. *(Nevet.)*

Tulajdonképpen két évvel ezelőtt egy ilyen ötletelés mentén kezdtük el a családi utazós vlogunkat, ami bizonyos értelemben a sarkából forgatta ki az életünket, és engem is kifordított az évtizedes rutinomból. Ugyanis én az életem nagy részében csak fotóztam. Ez a fajta mozgókép-műfaj viszont egy csomó új kaput kinyitott, és egy sor új kihívást is hozott.

– Hogy jött a vlog, ráadásul családi kivitelben?

– Tulajdonképpen az élet dobtá elénk ezt a dolgot, amikor a Nórít felkérték az Ázsia Expressz műsorvezetésére. Nem akartunk öt hétre elszakadni egymástól, így a gyerekekkel együtt közösen vágtunk neki ennek az útnak. De felvetődött a kérdés: mit fogok én ott öt hétig csinálni, amellet, hogy mondjuk értelemszerűen fotózom. És akkor jött a vlog ötlete. Elhatároztuk, hogy csinálunk egy olyan backstage útifilmet, ami bemutatja, hogyan utazik egy kétgyermekes család Ázsiában ötezer kilométert.

– Hadd vágjak közbe, ha már videó és vlog. Korábban nem érintett meg a mozgókép varázsa?

– De, korábban is csináltam már reklám- és videofilmet is, de igazából magaménak mégis csak a fotózást érzem.

A vlog hozzáadott értéként nagyon összekovácsolt minket, mindemellet a gyerekeink már annyi helyen, annyi országban jártak, és annyi élményt szereztek, és a maguk módján tapasztalatokat is,

hogy az a maga nemében páratlan. Tavaly közel száz filmet tettünk közzé a csatornánkon, ami már, mondhatni, az életünk részévé vált, és amit bevalottan nagyon szeretünk is csinálni. A legnagyobb kincs az egészben tényleg az, hogy egy utazás alkal-mával lehet a legjobban összeolvadni, ami annyi élményt eredményez, hogy arra egészen biztosan életünk végéig emlékezni fogunk, és még videófelvétel is van róla.

– A vlogolással nem nyitjátok ki túlzottan az életeteket?

– De, lehet. Nem tudom ugyan, hogy mi a mérce, vagy hogy mennyire lehet kinyitni vagy kell kinyitni. Egy biztos: ezek a videók az utazásra fókuszálnak, és kerülnek a magánéleti intimitást.

Tulajdonképpen ezt mi korábban is így csináltuk, csak nem volt fent a neten.

– Van egy jellemzően visszatérő kérdésem, ha a helyzet úgy kívánja, akkor ezt mindig meg szoktam kérdezni: Hogyan zajlik nálatok egy vasárnapi ebéd? Egy ötletbörze körettel?

– Körülbelül. *(Nevet.)* Mindig akarunk valami mást, valami újat csinálni.

– És ilyenkor vannak közös metszéspontok?

– Mindenképpen. Az első ilyen és legfontosabb az volt, amikor Nórít elvettem feleségül, és aztán pedig lettek gyerekeink. *(Nevet.)* Nekem ő már

az első pillanattól kezdve a műzsámmá vált, és ez a dolog az elmúlt tíz év alatt csak erősödött. Jól ismerjük egymást, így ha van egy elképzelésünk, akkor körülbelül tudjuk, hogy abba az adott esetben mennyi energiát akarunk beleszállítani. Jó érzés az is, hogy mind a ketten a magunk szakmájában sikeresek vagyunk. Ez fontos, mert kiegyensúlyozottá tesz mindkettőnket. De mindig is szerettünk volna valami közös dolgot is csinálni, ennek lett a gyermeke a vlog.

Most pedig egy teljesen testidegen dologba vágunk bele Balatonakarattyan, ahol néhány évvel ezelőtt vettünk egy nyaralót. Első látásra szerelmesekké lettünk a helybe, rengeteg időt töltünk itt. A tőlünk karnyújtásnyira lévő kisközséget viszont bezárt, ami egy űrt hagyott maga után, mert semmi nem volt jobb, mint kilépni a kapun, és „friss péksüteményekbe botlani”. Ma ott tartunk, hogy megvettük a boltot, és egy átalakítás után újból megnyitjuk, és nemcsak közértekként funkcionál majd, hanem a balatoni bringakörút egyik pihenője, frissítópontja is lesz.

– **Miközben ezt mesélted, azért mosolyogtam, mert némileg a híred, a híretek megelőzött benneteket. Ez csak azért nem csoda, mert Akarattya én is a szűkebb hazámnak tekintem, és emiatt a helyet is jól ismerem, amitől nem mellesleg pár száz méterre lakunk.**

– Akkor még két okkal több, hogy a beszélgetésünk második etapját majd ott folytassuk egy jó kávé mellett!

A cikket tovább olvashatja a **MiFerfiak.hu** oldalán, használja a QR kódot!

JANNARELLY DESIGN-1

MODERN KLASSZICIZMUS

írta: LÓRÁNT DOMINIK fotó: JANNARELLY

Manapság minden autógyártó a futurisztikus formákat részesíti előnyben, így minden márka áramvonalas és jövőbemutató járműveket akar megalkotni. Ezzel szemben a dubai székhellyel rendelkező Jannarely, a Design-1 névre hallgató autójával, inkább a múlt versenyautói előtt akar tisztelegni.

AZ általuk gyártott jármű alap gondolatát a 60-as évek 24 órás Le Mans versenyén szereplő autók adták. Formavilágát ennek megfelelően klasszikus vonalak határozzák meg, emellett az autó könnyű súlya és a vezető mögött elhelyezett 6 hengeres motor biztosítja a nyers vezetési élményt.

A Design-1 karosszériája karbonszálal anyagból készült, ennek köszönhetően az autó összsúlya csupán 810 kilogramm. Ehhez az igazán könnyű súlyhoz egy Nissan V6-os szívó motor párosul, amelynek 325 lóerejét egy 6 sebességes manuális váltón keresztül vezették el a hátsó kerekekhez. Ezekkel a tulajdonságokkal a Jannarely autója 3,9 másodperc alatt gyorsul álló helyzetből 100

A JÁRMŰ ALAPGONDOLATÁT
A 60-AS ÉVEK 24 ÓRÁS
LE MANS VERSENYÉN
SZEREPLŐ AUTÓKADTÁK.
FORMAVILÁGÁT KLASSZIKUS
VONALAK HATÁROZZÁK MEG,
EMELLETT AZ AUTÓ KÖNNYŰ
SÚLYA ÉS A VEZETŐ MÖGÖTT
ELHELYEZETT 6 HENGERES
MOTOR BIZTOSÍTJA A NYERS
VEZETÉSI ÉLMÉNYT.

km/h sebességre. A 220 km/h-ás maximális sebessége a mai szuperautókhöz képest nem valami óriási, azonban, ha belegondolunk, hogy csak egy apró szélvédő óv meg minket a menetszélről, máris soknak tűnik. A 60-as évek versenyautóinak megfelelő kis méretű szélvédő mellett kérhetjük az autót normál méretű szélvédővel, illetve „hardtop” keménytetővel is.

Az autó nem mindennapi karakterisztikájához a méretéhez képest hatalmas gumik is hozzájárulnak, ennek megfelelően elől 215 mm és hátul 245 mm széles gumikat kapott a 16 colos alumínium keréktárcsáira a Design-1.

Az autó belsejét nem bonyolították túl, mivel itt nem a luxus a lényeg, hanem a vezetési élmény. A műszerfalon található néhány alapvető kapcsoló,

**A JANNARELLY DESIGN-1
ÁRA AZ ÁLTALUNK
VÁLASZTOTT OPCióKTÓL
FÜGGŐEN NAGYJÁBÓL
15 MILLIÓ FORINTTÓL
INDUL ÉS PERSZE A
HATÁR A CSILLAGOS
ÉG. AZONBAN, MIVEL
RENDELÉSRE KÉSZÜL, ÍGY
6–8 HÓNAP VÁRAKOZÁSI
IDŐVEL MINDENKÉPP
SZÁMOLNUNK KELL.**

fordulatszám- és egy sebességmérő. Annak ellenére, hogy ebben az autóban ülve mindenki a motor zúgását akarja hallgatni, opcionálisan kérhetünk bele Rockford Fosgate prémium hangrendszert is, amely USB és Bluetooth kapcsolaton keresztül kiváló hangminőségben játssza le kedvenc dalainkat. A Jannarely Design-1 ára az általunk választott opcióktól függően nagyjából 15 millió forinttól indul és persze a határ a csillagos ég. Azonban, mivel rendelésre készül, így 6–8 hónap várakozási idővel mindenképp számolnunk kell.

SCUDERIA

MCLAREN
FESTIVAL
2020

TRIBUTO
SUPERCAR FESTIVAL

Tükörsima, fényes és fekete felületeivel igazán futurisztikus megjelenésű a Bandit9 legújabb gyöngyszeme a hongkongi Lane Crawford divatház számára alkotott EVE LUX.

EVE LUX

EGY IGAZI NŐI BANDITA

írta: MIFERFIAK *fotó:* EVE LUX

„AZ EVE LUX
NAGYON ELEGÁNS,
MONDHATNI NŐIES
MEGKÖZELÍTÉSE
A DIZÁJNNAK. A
CSILLOGÓ FEKETE
ÉS KRÓM TANK, AZ

ARANY CSÍKOZÁS VALAMI,
AMIT MÁR RÉGÓTA MEG
AKARTAM CSINÁLNI, ÍGY
EZ EGY FANTASZTIKUS
LEHETŐSÉG VOLT.” – mondta
Daryl Villaneuva a Bandit9
ügyvezető igazgatója.

A Bandit9 mérnökei a 2014-ben bemutatott EVE és a 2016-os Mark II-es dizájn vonalát követve 6 hónap alatt készültek el az EVE LUX terveivel. A kéttónusú, arany szegéllyel elválasztott fényezést kapó luxus motorkerékpárból mindössze 9 darabot fog építeni a cég mindet kézzel összerakva. Az egyetlen acéllemezről hajtogatott váz-üzemanyagtank-ülés vázszerkezet egy rendkívül letisztult, lendületes, de kicsit nyulánk megjelenést ad a motornak. „Az EVE LUX nagyon elegáns, mondhatni nőies megközelítése a dizájnnek” – mondta Daryl Villaneuva a Bandit9 ügyvezető igazgatója. „A csillogó fekete és króm tank, az arany

csíkozás valami, amit már régóta meg akartam csinálni, így ez egy fantasztikus lehetőség volt. Kiegészítve a feketére festett kör alakú tárcsával, és a lecsiszolt csupasz acél peremekkel, ami a tartálytól elválasztva új dimenziót ad az összehatásához.”

A dizájn mellett az EVE LUX műszaki alapjaira sem lehet panasz. A 135 kilogrammos moci ugyanis a 125 köbcentiméteres erőforrásához csatlakozó 4 sebességes félautomata váltójával 110 km/órás végsebességre képes.

A MOTOR AGRESSZÍV, MODERN MEGJELE- NÉST KAPOTT:

ALUMÍNIUM FELNIK, SPORTOS GUMIABRONCSOK, LED FÉNYSZÓRÓ, ALUMÍNIUM VÁLTÓKAR, LÁBTARTÓK, SÜLLYESZTETT TANKSAPKA, FORDÍTOTT VILLÁK, FEJLETT FÉKRENDSZER, MINIMALISTA KAPCSOLÓK ÉS MŰSZEREK JELLEMZIK.

„Az EVE LUX jelentős előrelépés” – tette hozzá Villaneuva. „Mások az arányok, alacsonyabb és hosszabb, így a motor agresszívabb, modernbb megjelenést kapott: alumínium felni, sportos gumiabroncsok, LED fényezés, alumínium váltókar, lábtartók, süllyesztett tanksapka, fordított villák, fejlett fékrendszer, minimalista kapcsolók és műszerek. Az én kedvencem azonban a félautomata váltó. Nem tudom, miért nem építettem be már a korábbi modellekbe, mert ez egy nagyon kézenfekvő választás. Jó amikor gépészkedés helyett a környezetet élvezheted, egy új motoros számára sokkal könnyedebb így a motor kezelése.”

**BMW
MOTORRAD**

AZ ÚJ BMW F 900 XR MÁR 3 988 000 FORINTTÓL

MÁR 52 900 FORINT HAVI INDULÓ LÍZINGDÍJJAL ÉS 5,4% INDULÓ THM-MEL*

Az új F 900 XR-rel kimondottan keresed a kanyarkombinációkat, és megállás nélkül serpentinezhetsz amíg csak szeretnél. Már a lenyűgöző formatervezése szintiszta teljesítményt ígér. Az egyenes, pihentető ülőhelyzet, valamint a szél és az időjárás viszonyosságai elleni védelem pedig azt jelzik: itt csak egyvalaki határozza meg, mikor legyen vége az útnak: Te. bmw-motorrad.hu/f900xr

Leier Autó | 9024 Győr, Szauter út 9. | Tel.: (+36 96) 513 213 | bmw-motorrad-leierauto.hu

*A hirdetésben megadott havi induló lízingdíj és THM új BMW F 900 XR motorkerékpár alábbiak szerinti finanszírozása esetén érvényes. A finanszírozás forint alapú, változó kamatozású, zártvégű pénzügyi lízingkonstrukcióban történik, ahol a futamidő 60 hónap, a bruttó vételár 3 988 000 forint és a bruttó vételár 30%-ának megfelelő összegű saját erő figyelembevételével került kalkulálásra. A Lízingbevevőnek a finanszírozáshoz kötelező olyan teljes körű casco biztosítást kötni a motorkerékpárra az általa kiválasztott biztosítóval, ahol a biztosítás társbiztosítottja a Merkantil Bank Zrt., mint Lízingbeadó, amely biztosítás költségét ekként a fentebb meghatározott THM nem tartalmazza. A Lízingbevevőt a futamidő alatt a Referenciakamat (3 hónapos BUBOR) változásától függően kamatkülönbözet fizetési kötelezettség terhelheti. A Referenciakamat mértékéről, a kamatkülönbözet fizetési kötelezettség és a finanszírozás további feltételeiről a Merkantil Bank Zrt. Gépjármű Zártvégű Pénzügyi Lízing Üzletszabályzatból és Hirdetményekből tájékozódhat, amely megtekinthető a Merkantil Bank Zrt. honlapján vagy székhelyén. Az ajánlatban meghatározott THM értéke tájékoztató jellegű, a THM meghatározása a fentebb ismertetett feltételek figyelembevételével került sor, mely feltételek változása esetén a THM %-os mértéke is módosulhat. A THM megadott értéke nem tükrözi a finanszírozás kamatkockázatát. A kalkuláció tájékoztató jellegű, nem teljes körű és nem minősül ajánlattételnek. A Merkantil Bank Zrt. a kondíciók változtatásának jogát fenntartja. További részleteket megtalálja a hivatalos BMW Motorrad márkakereskedésekben.

MAKE LIFE A RIDE

BIKAVÉRTŐL AZ EGRI LEÁNYKÁIG

írta: MIFERFIÁK fotó: NOVÁK ILDIKÓ

A Nagytáj a Börzsöny-hegységtől egészen a Zemplénig terjed, igaz a mostani alkalommal csak egy jó kis egri leánykáért indultunk útnak a DS Automobiles zászlóshajójával, a DS 7 Crossback modellel. Az érintett hegységek mind jó túraterek, akár az országos kéktúra vonalán is, de kulturális látnivaló és jó bor is akad bőven. A Cserhátban járva Mikszáth és Madách a „kötelező” olvasmány, a Bükkben Jókait érdemes forgatni, de József Attila ódája is itt született. A hegyek Peremén Gyöngyös, Eger, Mezőkövesd és Miskolc látnivalói várják a vendégeket, van itt matyóhímezés és operafesztivál, barokk belváros és híres vár, pincesorok és geológiai látványosságok. Kár lenne mindezt kihagyni...

Magtár fogadó (Noszvaj)

A Mátrát északról és délről is megkerülhetjük Eger felé, az előbbinél Recsknél érdemes megállni a hajdani kényszermunkatábor helyén lévő emlékhelynél (*ítenni „élményeiről” Faludy György írt olvasmányosan a Pokolbéli víg napjaim c. könyvében*), az utóbbinál pedig az egerszalóki fürdő és mésztufa domb, no meg a borászatok készítenek pihenőre. Eger barokk és klasszicista belvárosa, a fölé magasodó híres-neves vár, a székesegyház és a líceum, a török korból fennmaradt minaret (*ahonnan a műezsin szólította naponta ötször imára a muszlimokat*) és a Szépasszony-völgy mind a térség vonzerejét növelik. A Gárdonyi Géza emlékmúzeum az egri ostromnak emléket állító író kedvelőinek zarándokhelye, sírja a vár délkeleti

A Thummerer pincészet sikeres borestjeikhez igazodva, már régóta dolgozott azon, hogy legyen egy olyan épület, ahol a pincészetben kóstoló, mulató vendégek aludni tudnak. Sok-sok ötlet és terv után végül egy véletlenek köszönhetően lett megoldás, eladóvá vált ugyanis a 220 éves magtár. És ebben az épületben nemcsak a szállás lehetőséget látták meg, hanem a borhoz kapcsolódó gasztronómia is térhez jutott. A 7 db kétágyas szoba mellett, ugyanis sikerült egy konyhát és hozzá kapcsolódó éttermi részt is kialakítani, és így immár fogadóvá alakult át a magtár. A terv már a kezdetekor nem az volt, hogy állandó étlappal dolgozzanak, hanem olyan boresteket, borkóstolókat szerveztek, amely mellé finom étek jár. Ezekhez az eseményekhez kétféleképpen is eljutnak, van mikor az étel mellé találják meg a legjobban hozzáillő borokat és van amikor a bor adott és ehhez kell kitalálni, hogy mi kerüljön a tányérba.

Alkalmam szülte azt is, hogy főzőiskolát nyitottak a törzsvendégek ugyanis „kierőszakoltak” ennek lehetőségét. Az általában vasárnap induló és 2 éjszakát magában foglaló kurzus, egy tesztvacsorával indul,

ahol a „tanoncok” tanúbizonyosságot tesznek szakértelmükről ízeleés alapján. Másnap jöhet a közös munka, a tanulás. Sok-sok új illattal, zamattal, olykor vakkóstolással is. Mint ahogy eddig is arra oda gyelnek, hogy minden ami az asztalra kerül az a környékről való legyen, így például hal mellőzve a divatos tengeri herkentyűket csak szilvsváradi pisztráng lehet, de egyre több minden kerül ki a saját a fűszer és zöldségkertből is. Nagy sikere van a helyi sajtókból összeállított sajtókurzusnak is. Az együttműködés után természetesen mindenki oklevelet kap a sikeresen elvégzett feladatról. És ha már a nagyok főzhetnek, akkor a gyerekek sem maradhatnak ki a főzőiskolából. Természetesen számukra azért ez egy kicsit lazább dolog, inkább olyan tábor jellege van, amelyben nagy szerep jut a sütésnek és főzésnek is.

fülesbástyáján található, rajta a híressé vált felirat: „Csak a teste”. Az érseki főszékesegyház klasszicista stílusban épült föl a középkori Szent Mihály-templom helyére, Hild József tervei alapján. (VI. Pál pápa 1970-ben bazilika rangra emelte.) Az érseki palota barokk épületben őrizték a Napóleon elől elmenekített Szent Koronát, ma Egyházi Múzeum működik a falak között. A líceum tornyában Csillagászati Múzeum működik, magát a csillagvizsgálót 1776-ban nyitották meg. Szintén az épületben található (és a nagyközönség számára

Pelyhe pince (Bükkzsérc)

A préház és a pince a Katolikus Egyház tulajdona volt, múltja az 1800-as évekre nyúlik vissza. A 20 méter hosszúságú tufapince oldalaiba 13 ablakmélyedést készítettek, ahol a közeljövőben a vidék neves borászainak borait kívánják elhelyezni. Az új félkör alakú épületrészben kapott helyet a Pincemúzeum, ahol a szentély helyén a tájjellegű, háromfunkciós kemence (*kemence, bográcszó, sparherd*) kapott helyet. A Múzeumban a sütő főző edények, használati tárgyak találhatóak, valamint a szőlő- és borfeldolgozás tárgyai, amelyek a vidék tárgyi kultúráját mutatják be.

látogatható) a Főegyházmezei Könyvtár nagyterme, ahol nem csupán a berendezés és a csodálatos freskók készítenek ámulatra, de itt őrzik Mikes Kelemen összes levelét és a XV. századi Budai Krónikát is. A város borairól is híres, a Bikavér új eredetvédelme pedig a híres márka elmúlt évtizedekben megtépzott hírnevét is visszaállítani szándékozik. Még a szőlészet-borászatra kevésbé fogékonyaknak is érdemes a Noszvaj felé tartó úton ki-menni a város határában található Nagy-Eged-hegy oldalába, megcsodálni az újjáélesztett dűlőket, de a Szépasszony-völgyben is egyre több a komoly borászat és a jó minőségű egri bor. Egert észak felé elhagyva BÉlapátfalván érdemes megállni a ciszterci apátság épülete miatt. Az 1232-ben a Pilisből ide települt ciszterci szerzetesek kezdték meg az építését, majd hosszas hányattatások után 1732-ben kezdték meg az épület felújítását. A rend előírásainak megfelelő templom (*torony nélküli, háromhajós, kereszt formájú*) hazánk egyetlen középkori ciszterci apátsági temploma, az elmúlt évtized restaurációs munkái után hétvégén látogatható. Innen már csak néhány kilométer Szilvásvárad, a lipicai ménés és a frissen sült pizstráng hazája. A Szalajka-völgy bejáratától akár kisvasúttal is feljuthatunk a Fátyolvízesésig, ahonnan könnyen elérhető az ősemberleleteiről híres Istállós-kői-barlang. Kevésbé ismert ám érdekes látnivaló a Lázberci tározó melletti Uppony település négyszintes pincésora, több mint száz borospincével.

Egri Leányka

A Leányka fehérborszőlőfajta nem tartozik a széles körben elterjedt, „divatos” fajták közé, viszonylag kevés ültetvény található belőle borvidékeinken. Leginkább az Egri, Mátrai, és Bükki borvidéken találkozhatunk vele, de kisebb mennyiségben felbukkan még néhány borvidékünkön (*például Mór, Neszmély, Kunság*), illetve határainkon túl is, leginkább Közép- és Kelet-Európában. Eredete nagy valószínűséggel Erdélyhez köthető, származási helyén Feteasca alba névre hallgat, bár a legújabb kutatások szerint a Romániában található fajta a nálunk fellelhető Leányka szőlőtől némileg eltér. Mészartalmú talajokon és vulkanikus alapkőzeteken is jól érzi magát, savtartalma meszesebb termőhe-

lyeken magasabb. Jó évjáratban magasabb cukorfokkal érik, amely magasabb alkoholtartalmat eredményez, illetve lehetőséget ad maradékukor-tartalommal rendelkező félédes, vagy édes tételek készítésére is. Korán, szeptember első felében érik, közepes méretű, vállas, tömött fürtjein kicsi, gömbölyű bogyókkal, melyek halvány barnás-sárgás színűek. Illat- és ízjegyei leginkább a mézes, nektáros irányba mutatnak, megfelelő savtartalom mellett citrusos jegyekkel kiegészülve, de virágos (akácvirág, mezei virágok), florális aromák is jellemzik. Zamatai és kerek szerkezete miatt bora klasszikus, de akár superior kategóriás házasításokban is szépen szerepel, így például a szabályozás szerint Eger fehér házasításában, az Egri Csillagban is szerepeltethető, ahol előírás, hogy a Kárpát-medencei fajták használata legalább 50%-ban kötelező. A gasztronómiában is remekül elhelyezhetők a Leányka borok. Évjárat adottságtól, termőhelytől, és borászati stílustól függően könnyed, üde, friss, illatosabb tételei friss sajtokhoz, például gomolyához, vagy egy kis reszelt citrussal, és zamatos olívaolajjal „feldobott” mozzarella-hoz párosíthatók. Remekül illik salátához, például egy friss zöldségekből, salátákból, és gyümölcsökből (*alma, szőlő*) készült, borecettel és pici mustárral készített vinaigrette-tel meglocsolt verzióhoz. A tenger gyümölcsei, de akár a halak is illenek hozzá.

HOTELIO
A SZÁLLÁS OUTLET

Kipihenné a hétköznapi fáradalmait?

**Pihentető wellness ajánlatok
nagy kedvezménnyel!**

A hirdetés nem minősül ajánlattételnek. A kedvezmények korlátozottan elérhetőek, és ajánlattól függően változhatnak.

www.szallasoutlet.hu

DS 7 CROSSBACK AZ AVANTGARDISTA

írta: KÖKÉNY ROLAND fotó: NOVÁK ILDIKÓ

Eger felé bármerre is indul el az ember csodálatos természeti és történelmi látnivalókba futhat bele. A kirándulás persze nemcsak emiatt különleges, hanem azért is mert bármelyik irányból is kerüli meg az ember a Mátrát mindenképpen beleszalad egy-két izgalmas, kanyargós hegyi szakaszba. Ha Gyöngyös után a 24-es úton folytatjuk a kirándulást akkor a parádi hegyi pálya vagy az Egerbakta-Sirok közötti rali szakasz is az útvonal része lesz. Ezeken a részeken nagyon jókat lehet autózni, de természetesen illik a „jóízlés” határán belül maradni, a hétvégi kirándulás forgalomban fokozottan figyelni! De mindenképpen jó lehetőség, hogy a DS7 Crossbackat ne csak az M3-as autópálya egyenes szakaszain, hanem minden körülmények között kipróbálhassuk.

A DS-STÍLUS
FILOZÓFIÁJÁHOZ
HŰEN, MELYBEN
A SZEMÉLYRE
SZABÁS KÖZPONTI
HELYET FOGLAL
EL, ÖT KÜLÖNBÖZŐ
BELSŐ KIVITEL
KÖZÜL LEHET
VÁLASZTANI. AZ
ÖTFÉLE INSPIRÁCIÓ
KÖZÜL MINDENKI

1955-ben a DS nem csupán a jövőbe mutató, művészi formatervezésével, hanem avantgárd technológiájával is csodálkozást és csodálatot váltott ki. Mindenki emlékezetében megmaradt az autó hidropneumatikus felfüggesztése, amely a versenytársak között teljesen egyedülálló, páratlan úttartást és kényelmet biztosított. Néhány évtizeddel később, a márka szellemiségét mindmáig meghatározó újításokból ihletet merítve született meg a modern, 21. századi modellcsalád, amelynek zászlóhajója a DS 7 Crossback. A szabadidőautó első ránézésre nem lóg ki a ma divatos sorból, de ha alaposabban szemügyre vesszük, akkor a sok-sok különleges apró részlet, műszaki megoldás hozza a múltból eredő úttörő és jövőbem-

utató érzést. Nézzük is meg mik ezek az apró részletek, stíluselemek, amikben ha nem is az ördög, de a francia avantgardizmus rejlik.

A DS 7 Crossback impozáns, függőleges orr-részében tökéletesen kifejeződik az autó előkelősége, ereje és karizmája. A hatszögletű „DS WINGS”

MEGTALÁLHATJA A
SAJÁT ÍZLÉSÉNEK
MEGFELELŐ
KIVITELT. MINDEN
FELHASZNÁLT
ANYAG ÉS MINDEN
APRÓ RÉSZLET AZ
HAUTE COUTURE
VILÁGÁBÓL MERÍTETT
INSPIRÁCIÓRA UTAL.

hűtőrács gyémánthatású, újfajta mintázattal készül. A DS embléma címerként ékeskedik a hűtőmaszk közepén. Az első és hátsó oldalfalak határozott élei teszik hangsúlyossá az autó oldalsó vonalvezetését, és kiemelik az erőt sugárzó autó szépségét.

technológiával működő fényforrások pikkelyszerű mintázata trendi megjelenést kölcsönöz az autónak. A gyönyörű, egyedi világítás tervezéséhez, amely a 3D Rear Lights nevet kapta, a DS szakemberei a legújabb csúcstechnológiákat használták fel, mint

például a rendkívüli pontosságot biztosító lézergravírozás. Az avantgárd jelző a belső térre vonatkozóan is igaz, ahol két 12 colos képernyő kapott helyet, ami egyedülálló ebben a szegmensben. Az egyik képernyő megkönnyíti a navigációt, kezeli a multimédiás felületet, valamint a DS Connect és a Mirrorscreen

EMMANUEL MACRON FRANCIA KÖZTÁRSASÁGI ELNÖK A DS AUTOMOBILES-T VÁLASZTOTTA HIVATALOS AUTÓJÁNAK.

Hátul, a szépen ívelt csomagterájtó teszi letisztulttá a SUV hátsó részének vonalvezetését. A márka létrehozása óta az egyedi világítás a DS-stílus meghatározó elemei közé tartozik. Az autó első fényszóróinak csiszolt ékkövekre emlékeztető LED moduljai, melyek a DS Active LED Vision nevet kapták, az autó nyitásakor bíborszínű fényel világítanak, majd 180 fokban elfordulnak. Ez igazi vizuális élményt és magával ragadó látványt nyújt, mely nappal és éjszaka, álló helyzetben és mozgás közben is hipnotikus hatást kelt. Emellett, a függőlegesen futó, gyöngysorszerű nappali menetfény, a futófényes irányjelzőkkel együtt még különlegesebbé teszi a gépkocsi egyedi világítását, melyről jól felismerhető a márka. A hátsó lámpák szintén hozzájárulnak a DS 7 egyedi világításának ütősségéhez és újszerűségéhez. A 3D Full LED

teljes kínálatát. A személyre szabható másik képernyő a digitális műszercsoportot foglalja magában: a márka mérnökei különleges grafikai világot teremtettek, amelyben visszaköszön a jellegzetes DS-mintázat. Az érintőképernyőt modern design és egyszerű használhatóság jellemzi. A mi kedvenc részleteinek a felsoroltak mellett a motor indításakor a műszerfal tetejéből előbújó B.R.M analóg óra és a hifi berendezés gyémántcsiszolású hangerő szabályozó gombjai voltak.

Összességében elmondhatjuk, hogy kiválóan sikerült randevúnk az avantgardistával. A DS 7 Crossback minden esetben hozta a formáját. Remekül futott a hegyi szakaszokon, kimondottan jó az autó futóműve és fékrendszere, nem jött zavarba az autópályán sem, és utastere valóban főúri kényelmet nyújtott az utasok számára.

MÁR PLUG-IN VERZIÓBAN IS

A napokban a DS család kiegészült egy környezetbarát, „zöld-verzióval is”. A DS 7 Crossback E-Tense magsra helyezi a mércét a kifinomultság és a technológia terén. Tölthető hibrid hajtásláncá megteremt az utat a jövőbeli, új generációs technológiák előtt. Turbófeltöltésű benzinmotorja és két villanymotorja 300 lóerő rendszerteljesítményt és összerékhajtást kínál, miközben akár 58 km hatótávot kínál 100 százalékosan elektromos üzemmódban. Ehhez 31 g/km CO₂ kibocsátás és átlagosan 1,4 l/100 km üzem-

anyagfogyasztás társul (WLTP). A motorházfedél alatt egy 200 lóerős benzinmotor található, amelyhez 2 db elektromos motor társul egyenként 109 lóerő teljesítménnyel. Az új fejlesztésű, automata sebességváltó, 8 fokozatú (EAT8). A kombinált teljesítmény eléri a 300 lóerőt, amelyhez akár 520 Nm nyomaték és összerékhajtás társul. Az E-Tense változat 0-ról 100 km/h sebességig 5,9 másodperc alatt képes felgyorsulni. A vezető különböző vezetési üzemmódok közül választhat, hogy ki tudja aknázni az autó maximális nyomatékát, vagy zéró emisszió módban haladjon, amely akár 58 km elektromos hatótávot tesz lehetővé, köszönhetően a 13,2 kWh kapacitású akkumulátornak. Az újdonság 135 km/h sebességig haladhat teljesen elektromos üzemmódban. Ezen kívül a „Hybrid”, „Sport” és a „4x4” üzemmódok is kiválaszthatók. A kocsi akkumulátora 32A-es falitöltőről kevesebb, mint 2 óra alatt tölthető fel 100 százalékra. Az akkumulátor vezetés közben is tölthető, köszönhetően a regeneratív fékezésnek, amelynek tökéletesítéséhez a DS Formula E-ben megszerzett tapasztalatai nyújtottak kiváló alapot.

KÖVESS MINKET!

BALATONALMÁDI

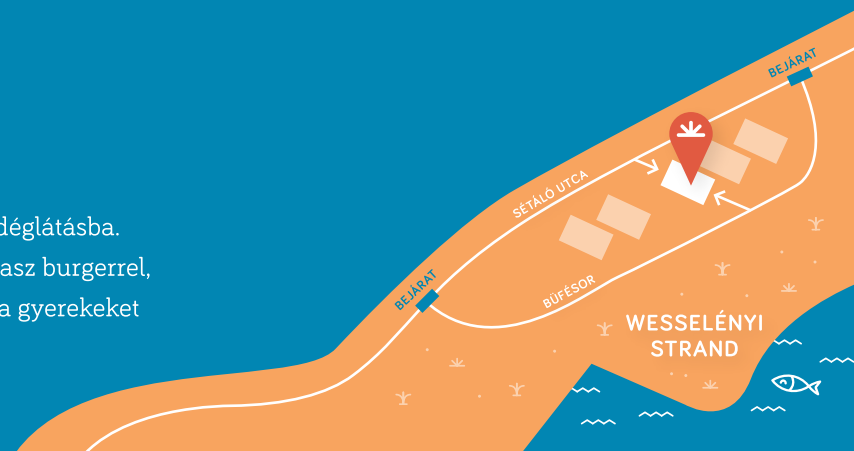
Terasz

by KOCSIS BÁLINT

Idén is várunk a strandon!

Ezt az bisztrót azért nyitottuk, hogy új szint vigyünk a balatoni vendéglátásba. Mindenkit szeretettel várunk hideg kovászos uborka levessel, a Terasz burgerrel, újhullámos kávéval és minden finomsággal. Családbarát helyként a gyerekeket játékokkal és ajándékokkal várjuk.

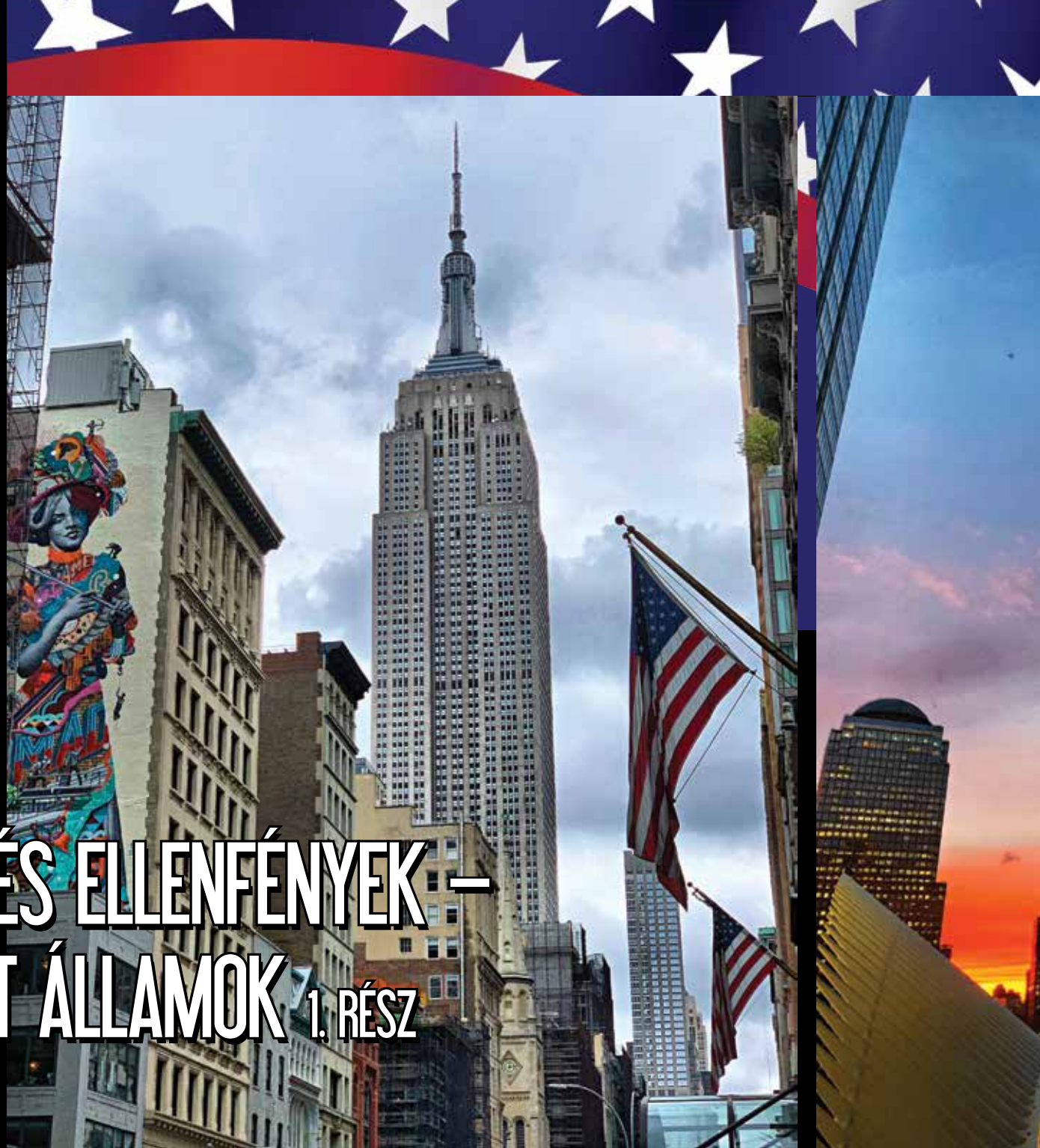
UTAZÁS

Évindító lapszámunk utazás rovatában új kalandok következnek az Újvilágban: állandó utazási szakértőnkkel, Jurák Zsolttal ezúttal az Amerikai Egyesült Államokba látogatunk el. Az ország nagyságából fakadóan két részre osztottuk az államok bemutatását. Először jó nagy vargabetűket leírva barangolunk a nagyvárosok között, majd a nyári folytatásban a nemzeti parkok és további érdekes helyek kerülnek görcső alá, és elmegyünk együtt Alaszkába is.

FÉNYEK ÉS ELLENFÉNYEK – EGYESÜLT ÁLLAMOK 1. RÉSZ

írta: BARNÁ ANDRÁS

fotó: JURÁK ZSOLT

AZT KELL MONDANOM, HOGY A MOST OLVASHATÓ ÚTI BESZÁMOLÓ BORÍT MINDEN KLASSZIKUS TEMATIKÁT.

Ezúttal nem egy konkrét útról szólunk majd, hanem közel harminc év több mint húsz amerikai útjának tapasztalataiból válogattunk. Tehát nézzék el nekem, nekünk, ha a bédeckeri metódusok most egy picit parkoló pályára kerülnek, a helyükbe és

helyettük, némi képzavarral élve, a múlt és a jelen fényei és ellenfényei húznak kontúrt majd a történet köré.

Amerikát a filmek igen közel hozzák hozzánk, ami – akár bevalljuk, akár nem – mindenképpen egyfajta kíváncsiságot is ébreszt a legtöbb emberben. A nagy távolság miatt persze a vágyak sok esetben

álmodok maradnak, meghagyva a többségnek a filmek által közvetített ilyen-olyan illúziót. Persze ennek az éremnek van egy másik oldala is, amire viszont az van írva: a vágyak olykor leküzdik a távolságot. Zsolt amerikai kalandozásai is egy ilyen „mottószerű” felütéssel kezdődtek egykor 18 évesen.

– Barna András: Talán az egyik első beszélgetéseink alkalmával említetted, hogy két nagy „elvágyódás” volt, közülük az egyik az Egyesült Államok. Nevezhetjük ezt az országot a mai tevékenységed origójának is?

– Jurák Zsolt: Nem tudom, hogy ilyenformán kell-e definiálnom, de azt gondolom, kevés az olyan 18 éves fiatal, aki ne vágyódna Amerikába. Ez egyébként egy borzasztó nagy falat és költséges út volt számomra, úgyhogy én akkor az egész évet végigdolgoztam az iskola mellett azért, hogy el tudjak utazni. A feltételeket az is nehezítette, hogy akkoriban még csak utazási irodával lehetett menni.

New York, Washington és környéke, valamint Florida és a Bahama-szigetek szerepeltek az akkori körutamban. Óriási élmény volt, beteljesült egy álmom. Korábban mindig azt mondogattam, ha egyszer eljutok a floridai Disneylandbe és a bangkoki úszópiacra, akkor nekem már minden vágyam teljesült „utazásilag”. Ma már persze tudjuk, hogy ez a szemlélet drasztikusan megváltozott. *(Nevet.)*

– Olyan szenvedélyesen mesélsz erről az időszakról, hogy meg kell kérdeznem: mi tette ilyen meghatározóvá ezt az utat?

– 19 évesen eljutni Amerikába már önmagában is egy meghatározó momentum szerintem, amihez persze apró adalékok is társultak, amelyek örökre beleégnek az emberbe. Tulajdonképpen már az első odaérkezésem alkalmával belebotlottam egy ilyen „örök emlékbe”, ugyanis amikor New Yorkban leszálltunk a Kennedy reptéren, a belépéskor a vámiszt megkérdezte az utastársamat, hogy ismeri-e a „*La cucaracha*” című számot, mert ha igen, akkor énekeljék el együtt. Ez azért több mint egy szokatlan momentum. Mondanom sem kell, hogy a környezetünkben mindenki óriásit derült a dolgon. Ha visszagondolok erre, még ma is nevetnem kell. Akkor azt mondtam magamban: „úristen, micsoda laza országba érkeztem”. Nem melleleg akkor még New York valóban pont olyan volt, mint a filmekben. Azóta minimum ötször voltam már itt – legutóbb idén –, és szomorúan, de meg kellett állapítanom, hogy ez a New York már nem az, amelyikbe én beleszerettem annak idején. Eltűntek olyan „apróságok” a városképből, amelyek emblematikus elemei voltak a helynek, például a nagy dög sárga taxik és a nagy dög rendőrautók, helyettük ma a japán ipar remekei teljesítenek

**HARMING ÉVE TELJESEN
MÁS VOLT A VILÁG,
ÉS AMERIKA IS MÁS
VOLT - PONTOSABBAN
TELJESEN MÁSKÉNT VOLT
NYITOTT...**

szolgáltatot. Ez az említett dögösség nagyon hiányzik az én privát látképemből, bár a felhőkarcolók látványa és a filmekből jól ismert tipikus utcakép hangulata megvan változatlanul.

Összességében nagyon sokszor jártam már Amerikában, és mindig elhatározom, hogy nem megyek vissza – leginkább azért, mert egyre drágább. Nem azt mondom, hogy megfizethetetlenül drága, de az ár-érték aránnyal komoly problémák vannak. Igaz, New York soha nem volt olcsó hely, szóval alapos tervezést igényel, ha az ember elhatározza, hogy ideutazik. Érdekes tehát jól megtervezni, hogy mit szeretnénk kint megnézni, és ha lehet, előre gondolkodva interneten megvenni a jegyeinket, akár a Staten Islandra akarunk átkompolni, akár mondjuk az Alcatrazhoz, csak hogy két dolgot említsek.

– Ma is olyan „könnyű kijutni”, mint az első utadon, vannak még jó fej vámtisztek?

– Amikor az ember sokszor jár egy helyen, akkor önkéntelenül is hasonlítgat, és ez alól én sem vagyok kivétel. Harminc éve teljesen más volt a világ, és Amerika is más volt – pontosabban teljesen másként volt nyitott. Nehéz volt vízumot kapni, de ha megkaptad, és beléptél az országba, akkor onnantól kezdve nem kötött beléd senki. Ma elég ugyan egy előregisztráció, ami két évig érvényes, de ha leszállsz a gépről, még minimum három órába telik, míg be tudsz lépni az országba.

De nem csak ez változott meg a három évtizeddel ezelőtti időszakhoz képes. Például amikor annak idején elmentem Washingtonba megnézni a Fehér Házat, akkor szinte éppen csak nem az ajtóig kísértek. Szinte már fel-tűnő volt a nyitottság. Ma már ezt nem lehet megcsinálni. Egy egészen más arcát tudod megnézni a helynek és az épületnek is, ráadásul minden körbe van barikádozva – és nemcsak ez, hanem számos más látnivaló is –, biztonsági

UTAZÁS

JURÁK ZSOLT

**ÉN MINDIG KERESK
HELYI IDEGENVEZETŐT,
AKI VÉGIGVISZ,
ÉS ELMAGYARÁZZA
A DOLGOKAT.
AMERIKÁBAN,
HA EGYÉNILEG UTAZOL,
EZ EGY NAGYON JÓL
MŰKÖDŐ METÓDUS**

ellenőrzések és kapuk tömkelegével találkozok az ember a rendőri biztosítás mellett. A tünetek már csak apró adalékok hozzá. Szóval drasztikusan megváltozott minden, és nemcsak biztonsági szempontból, hanem az árak szempontjából is, amelyek sokkal, de sokkal magasabbak lettek.

– **Azért elég nagy ország ahhoz, hogy mindig legyen valami új a nap alatt...**

– Pont ezért csábulok el mindig. Így történt ez a legutóbbi utam alkalmával is.

– **Mi vagy mik voltak az új úti célok?**

– Philadelphia és Chicago, többek között.

Amikor először járok egy helyen – ez más alka-

lommaal is jól bevált –, akkor mindig keresek helyi idegenvezetőt, aki végigvisz, és elmagyarázza a dolgokat. Amerikában, ha egyénileg utazol, ez egy nagyon jól működő metódus. Mindenkinek jótanácsként ajánlom, ugyanis az ilyen városnézésnek van egy különleges hangulata. Egyfelől azért, mert olyan közvetlenek ezek az idegenvezetők, hogy egy perc múlva azt érzed, hogy a legjobb barátok vagytok a világon. Másfelől olyan emócióval és szellemiséggel vezetnek végig a városukon, amit egyetlen útikönyv sem tud visszaadni. Philadelphiát is így jártam be, de hasonló módon néztem már végig New Yorkot, Chicagót vagy Washingtonot is.

Egy ilyen idegenvezető segítségével jutottam el az amishokhoz is, akiket a *Kis szemtanú* című filmből ismerhetünk. Mindezt úgy tálalva, hogy közben levetítették a filmet, megadva ezzel a látogatás alaphangját. Fantasztikus élmény volt annak ellenére, hogy az amishok nem túl barátságosak. Enyhén szólva is anyagiasak, és akkor még nagyon finoman fogalmaztam. Viszont a boltjaikban olyan specialitásokat árulnak a wasabis-málnás mustártól kezdve a különböző fűszersókig, hogy ez egy gourmand-nak maga a paradicsom.

– **Hogy egyik szavadat a másikba fonjam, milyen volt Chicago?**

– A világerő sem hagytam volna ki a történetből, már csak azért sem, mert az egykori munkahelyem egyik székháza, a Wrigley Building is itt található, ami jóformán a város egyik szimbólumává is vált, csakúgy, mint a Willis Tower. Ha nem mondanám, akkor is sejténék az olvasók, hogy nekem mindennel kapcsolatban vannak elvárásaim. Amit én most ebből a városból láttam, az fantasztikus, és pestiesen mondván nagyon-nagyon bejött nekem. Azt kell mondanom, hogy például számomra Los Angeles sehol nincsen Chicagóhoz képest, ami tiszta, rendezett, és tele van parkokkal. Chicago egyébként nagyon gazdag múlttal bír, és ha már említettem a Wrigley épületét, akkor mindenképpen meg kell jegyezni, hogy a 19. század végén pusztító nagy

tűzvész gyakorlatilag porig égette a belvárost, az újjáépítés pedig már egy teljesen új koncepció mentén haladt, ami már egy modern tudatosságot képvisel. Egyébként itt épült fel Amerika első felhőkarcolója is, a 42 méter magas, tízemeletes Home Insurance Building.

– Megütötte a fülem Los Angeles, jól érzem, hogy nem hatott meg?

– Igen, talán ez a legjobb megfogalmazás, amit érzek a várossal kapcsolatban. A Hollywood bulvár a maga mocskával egy rosszabb város kínai negyedével vetekszik. Persze Beverly Hills az „csillog”, és látni kell a Rodeodrive-ot is, sőt egyszer érdemes „végigzúzni” rajta egy Ford Mustanggal, de leszámítva a szórakoztatóparkokat, más nem

nagyon nem hasít belém felejthetetlen emlékként. Los Angelesben egyetlenegy dolog esik nálam a „wow” kategóriába, és az nem más, mint a történelem egyik „csodája”, a Queen Mary, ami ma szállodahajóként funkcionál, és amiről túlzás nélkül állítható, hogy a múlt egy velünk élő darabja.

– Ha már „wow”, akkor mi volt még „wow”?

– San Francisco mindenképpen ezen „wow-ok” közé tartozik, ha nem is a legnagyobb, de nekem nagyon tetszik, elsősorban az Alcatraz miatt. Annyira izgatott a hely, hogy ide már hónapokkal az utazásom előtt lefoglaltam egy exkluzív túrát. Ebben az volt az exkluzív, hogy én voltam az első vendég, aki aznap belépett a „börtön kapuján”. Fantasztikus élmény ott állni, úgy látni, amikor

még teljesen üres az egész sziget, és nem tölti meg a turistacsoportok zsongása a helyet. Végigjártam mindent természetesen, és „megpihentem” egy rövid időre Al Capone cellájában is. *(Nevet.)* A túra közben pedig zúdították rám az érdekesebbnél érdekesebb történeteket. Kihagyhatatlan látnivaló.

Az Alcatraz után visszahajóztam a városba, és elmentem a Lombard Streetre, ahol a San Francisco utcáin című klasszikus krimisorozat egy sor jelenetét forgatták. Egyébiránt én is most vezettem először ezeken a cikcakkos utcákon autót, ami szintén nagyon nagy élmény.

San Franciscóban feltűnően nagyon sok a koldus és a hajléktalan, akik valamitől vidámak, de nem az élettől, az biztos. A jelenlétük egy kissé árnyalja, nyomasztja a városképet, ami

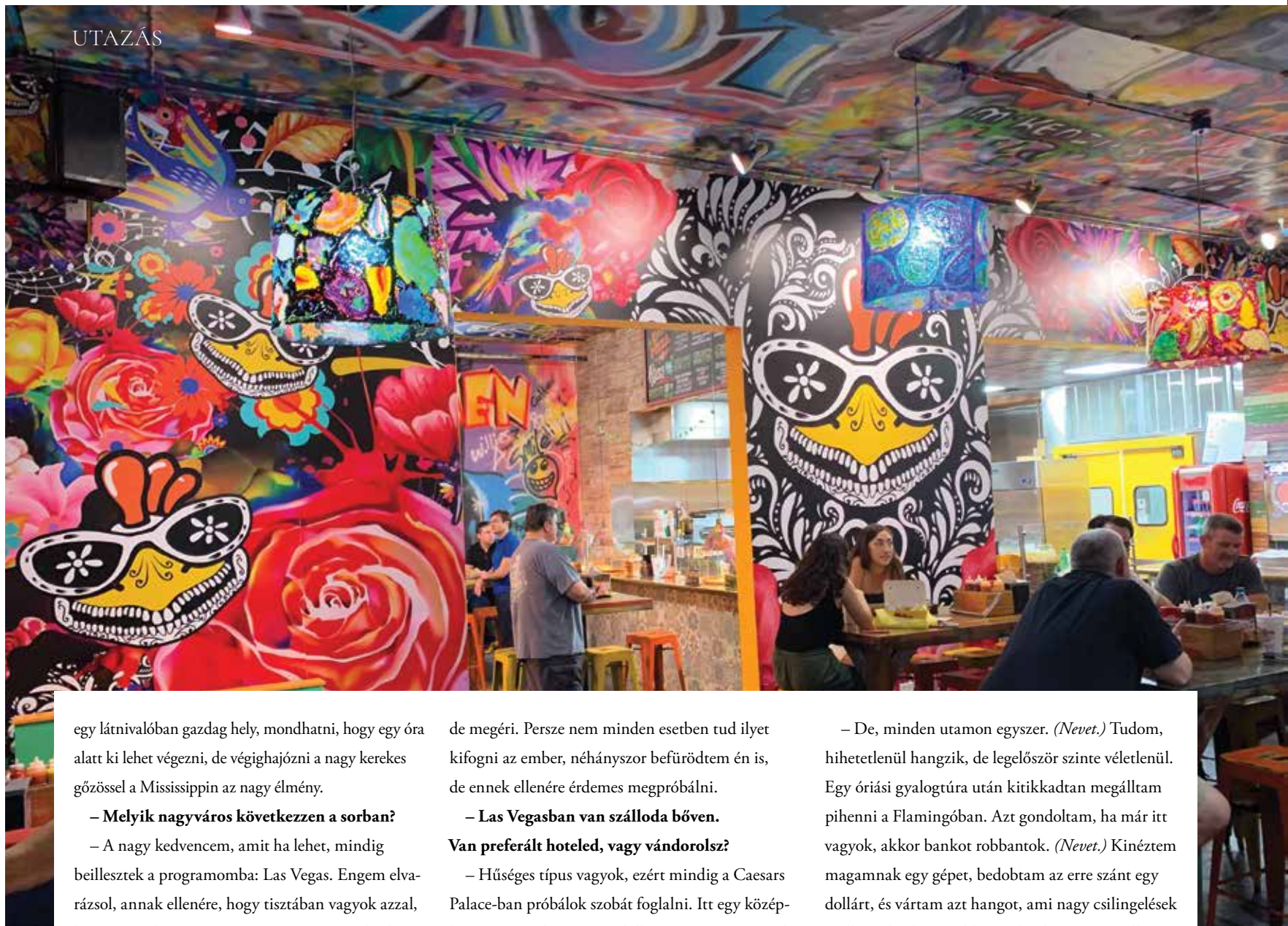
ettől elvonatkoztatva nagyon szép, beleértve a belvárost és a peremkerületi részeket is.

– Utazzunk tovább...

– A legutóbbi őszi utamnál Philadelphián és Chicagón kívül is voltak új, még nem látott városok. Ilyen volt például New Orleans, ahova mindig is vágytam, és amiről többen nemes egyszerűséggel csak azt mondják, hogy egy „bűnös város”. Talán ezért, talán nem, mindenesetre a szokottnál előrelátóbb módon legalább tíz órát szöszmötöltem a szállodakereséssel, aminek szerencsére meglett az eredménye. Szuper helyet sikerült találnom, ha visszatérek, csak itt foglalnék szobát ismét. Miért? Azért, mert 300 méterre voltam az „élettől”, mégis minden nagyon nyugodt volt körülöttem. Egy biztos, hogy már reggel él az utca, bárak megszámlálhatatlan sokasága sorakozik egymás mellett, mindenhol zenélnék, és vég nélkül megy a buli. Egyébként New Orleans nem

SAN FRANCISCO MINDENKÉPPEN EZEN „WOW-OK” KÖZÉ TARTOZIK, HA NEM IS A LEGNAGYOBB, DE NEKEM NAGYON TETSZIK, ELSŐSORBAN AZ ALCATRAZ MIATT

egy látványban gazdag hely, mondhatni, hogy egy óra alatt ki lehet végezni, de végighajózni a nagy kerekesszékkel a Mississippin az nagy élmény.

– **Melyik nagyváros következzen a sorban?**

– A nagy kedvencem, amit ha lehet, mindig beillesztek a programomba: Las Vegas. Engem elvarázsol, annak ellenére, hogy tisztában vagyok azzal, hogy „művilág” az egész. Viszont nagy színházba járó vagyok, itthon is rengeteget járok színházba, és ha Amerikában, Las Vegasban vagyok, ha tehetem, mindig megnézek egy-két előadást. Léteznek úgynevezett aznapra szóló jegyek, amelyeket fél áron adnak. Igaz, hogy egy kicsit sorba kell állni értük,

de megéri. Persze nem minden esetben tud ilyen kifogni az ember, néhányszor befürödtem én is, de ennek ellenére érdemes megpróbálni.

– **Las Vegasban van szálloda bőven.**

Van preferált hoteled, vagy vándorolsz?

– Hűséges típus vagyok, ezért mindig a Caesars Palace-ban próbálok szobát foglalni. Itt egy közép-kategóriás szoba ára száz dollár, ami egy jó ár-érték arányt jelent számomra.

– **Las Vegas mégis csak a kaszinók városa, viszont egy szó sem esett eddig erről.**

De ugye nem mondd, hogy nem kísértetted meg a szerencsédet?

– De, minden utamon egyszer. *(Nevet.)* Tudom, hihetetlenül hangzik, de legelőször szinte véletlenül. Egy óriási gyalogtúra után kitikkadtan megálltam pihenni a Flamingóban. Azt gondoltam, ha már itt vagyok, akkor bankot robbantok. *(Nevet.)* Kinéztem magamnak egy gépet, bedobtam az erre szánt egy dollárt, és vártam azt hangot, ami nagy csilingelések mellett jelzi, hogy robbant a bank, én meg milliomos lettem. Hát úgy nem robbant, ahogy Monte-Carlóban sem, úgyhogy továbbálltam.

A mostani utamon a Caesarsben játszottam szintén egydolláros alapon, a korábbihoz hasonló sikerrel. Egyébként a szállodában éjjel-nappal lehet

játszani. Én még nem tudtam úgy betérni ide, hogy ne lett volna tele, akár hajnal öt óra volt, akár délután kettő.

– **Merre folytassuk a körutat?**

– Las Vegas után mindenképpen érdemes megemlíteni San Diegót, mielőtt átrepülnénk Floridába. San Diego két okból is nagyon kedves nekem. Egyfelől a mexikói határ közelsége miatt: fantasztikus a város-

így a világon bármerre is járok, mindig megnézem őket. És akkor jöjjön Florida! Tulajdonképpen mindent nagyon kedvelek Floridában, kivéve egy számomra lerágott csontnak minősülő helyet: Miami. Ennek ellenére nagyon sokszor jártam Miamiban, mert hajózási szempontból nehezen megkerülhető. Számomra a város egy „nem kicsit túlhájpolt” és drága hely, amivel viszont a legtöbb esetben nincs

egyét említsek. A legelső miami élmény – és ez sok mindent elmond – az autókölcsönzőnél ért, aki amikor átadta az autót, azt mondta: ha élénk ugrik egy ember, akkor azt üssük el nyugodtan, ne szálljunk ki, hanem jelentsük az első rendőrnek.

Miami környékét viszont érdemes felkeresni. A várostól 40 kilométerre van Fort Lauderdale, a nagy szerelmem, és csak imádni lehet, olyan,

ban a mexikói konyha, másfelől mivel egy fontos katonai bázis, ezért ez a turisztikában is szerepet kap, persze áttételesen. Van ott egy 13 emeletes csatahajó, amit keresztül-kasul be lehet járni, és fantasztikus élmény. Bevallom, nekem gyengéim a hajók, a hadihajók,

szinkronban a szolgáltatás minősége. Némiképp demoralizáló, hogy előbb találni magyarul, mint angolul beszélő embert, annyira erős a spanyol nyelv dominanciája. Az árak pedig az egekben járnak: egy mezei parkolás 40 dollárnál indul, hogy csak

mint egy mini Velence, de ha az ember elmegy a West Palm Beachre és a környékére, azok a helyek gyönyörűek. Szintén kihagyhatatlan program szerintem az Everglades Nemzeti Parkban megtehető túra is.

Florida egy másik hájipolt helye Orlando, ami viszont ismételt nagy csalódást okozott nekem. Gyakorlatilag nincsen semmi látnivaló, még egy jót sétálni sem lehet, mert olyan, hogy belváros, az itt szinte nem létező fogalom.

További kihagyhatatlan hely Floridában szerintem a Busch Garden, a Kennedy-űrközpont és az Universal Studio. Visszautalva a beszélgetés elejére, meg kell jegyezni, hogy itt is nagyon felmentek az árak. Amikor elkezdtem

erre a környékre járni, egy átlagos parkbelépő 40 dollár volt, ma ugyanez 109, és ezzel is csak néhány helyet tudsz megnézni, mert mindenhol minimum egy órát sorba kell állni. Van úgynevezett fast trackes jegy is 179 dollárért, amivel elvileg nem kellene sorban állni, de mivel szinte korlátlanul lehet ilyet venni, az ember majdnem ugyanott van, ahol a part szakad.

– A kérdés részben költői, hiszen korábban szóba került, hogy Amerikában mindig van új a nap alatt: hova mennél még el?

– Nagyon sok városban jártam a beszélgetésünkben említetteken kívül is, de úgy gondolom, hogy a most kiemelteteket akár bakancslistás helyeknek is nevezhetjük. Ahova viszont még nem jutottam el, és most sem tudtam elmenni egy malőr miatt, bár nekem is rajta van a listámon, az Dallas, ahol nagyon megnézném például a Southfork Ranchot.

A cikket tovább olvashatja a MiFerfiak.hu oldalán, használja a QR kódot!

FRESH HOTEL

8600 Siófok,
Amancsics u. 1.

+36 30 161 0143

www.freshhotelsiofok.hu
info@freshhotelsiofok.hu

Egy igazán Fresh szálloda
Budapestről csupán 1 órányira

A kiváló elhelyezkedésű apartman szálloda a sóstói horgásztó mellett található, de a Balaton-part és a Sóstói Szabadstrand is kényelmes sétával elérhető. A siófoki Galerius Élményfürdő alig 3 km távolságra helyezkedik el. Tágas, 2 illetve 3 légterű apartmanjaiban elfér az egész család, de baráti társaságban eltöltött pihenések tökéletes helyszínéül is szolgál.

www.freshhotelsiofok.hu

UNDER ARMOUR ŪRRUHÁJA A VIRGIN GALACTIC ASZTRONAUTÁINAK

ŪRRUHÁJA

A repülés ötlete mindig is foglalkoztatta az emberiséget. Ikarusz mítoszától az 50 évvel ezelőtti holdraszállásig, a repülés jelentette a világ felfedezését és mindent azon túl, a kalandorok, kutatók, művészek és álmogozók számára. A kaland ma folytatódik, Sir Richard Branson és nagyszerű csapata a Virgin Galacticnál most megvalósítja a személyes űrutazás álmát, mind közelebb kerülve a űrbe tartó szokásos repülőjáratok megvalósításához.

írta: MIFERFIAK
fotó: UNDER ARMOUR

Nemrég az Under Armour bejelentette, hogy a Virgin Galactic Exkluzív Műszaki Űrruházat Partnere lesz.

Míg a Virgin Galactic fáradhatatlanul azon dolgozik, hogy befejezze az űrrepülő teszt programját, az Under Armour azt a megbízást kapta, hogy űrruházatot fejlesszen ki a világ legelső kereskedelmi űrjáratához. A márka mindig is arra törekedett, hogy a sportolók közül a legjobbat hozza ki, a fejlesztés a vérében van, gondoljunk csak a vezető innovációkra: HeatGear, ColdGear, Recovery Sleepwear, UA RUSH, UA HOVR. Az űrutazás viszont egy teljesen új kihívás elé állítja az Under Armourt, így egy erre specializálódott részlegük együtt dolgozik a Virgin Galactic csapatával, annak érdekében, hogy biztonságos, funkcionális és kényelmes űrruházatot hozzon létre, a klasszikus űrruhát és lábbelit, rájuk jellemző jegyekkel látják el, hogy az alkalmazkodjon az űrrepülés következő generációjának igényeihez.

„Az Under Armournál büszkék vagyok arra, hogy mindig olyan innovációkra törekszünk, mely az atlétáinkat további fejlődésre készíti, viszont csupán néhány dolog tud egy olyan projektre felkészíteni, ami olyan izgalmas és olyan kihívást jelent, mint ez. Az űrrepülés egy egyedi és igényes rendszer, mely másfajta megközelítést igényel. Amit a kulcsfontosságú technológiáink felhasználásával terveztünk, meghatározza az űrruházat jövőjét és ezt a történelmi eseményt helyezi előtérbe. Hálásak vagyunk Richárdnak és a Virgin Galactic hihetetlen csapatának a bizalmáért ebben az úttörőnek számító kihívásban” – mondta Kevin Plank, az Under Armour alapító- és vezérigazgatója.

AZ ALAPRÉTEG

Az UA|VG alaprétege a testen második bőrként viselkedik, felhasználva az Under Armour UA RUSH technológiáját, növeli a teljesítményt és a vérkeringést a magasban és a repülés zéró gravitációs fázisaiban.

A teljes alapréteg a UA új Intelliknit nevű anyagának felhasználásával készült a tökéletes hőmérséklet és nedvesség szabályozás érdekében. A legforróbb sivatagtól a leghidegebb űrig a UA Intelliknit olyan hőmérséklet szabályozást és izzadás kontrollt kínál, mellyel a lehetetlent is lehetővé teszi. A UA Intelliknit fejlesztési folyamata rendkívül hatékony, nem termel felesleges hulladékot a gyártás során – ami az Under Armour és Virgin Galactic közös nézőpontját testesíti meg egy jobb, fenntarthatóbb jövő érdekében.

AZ ŰRRUHA

A UA|VG Űrruha mély űrkék színű, légkörre emlékeztető világoskék és helyenként arany

GYÖNYÖRŰ
ÖSSZHANGBAN VAN
A KÉK ÉS ARANY
ÁRNYALATAIBAN
POMPÁZÓ ŰRRUHA,
MELYET ESZTÉTIKUS
DIZÁJNELEMEK
EGÉSZÍTENEK KI.

részekkel, melyet a űrben a Földünkön megcsillanó napsugarak ihlettek. A Virgin Galactic Flight DNS szimbóluma a gerinc mentén fut végig, mely a ruha küldetésének egységét jelképezi.

A UA Clone egy szabadalmaztatott, auxetikus anyag, mely tökéletesen felveszi a test vonalát, olyan precízen illeszkedik, hogy szinte észre sem veszi viselője, a UA|VG űrruha kulcsfontosságú helyein, a könyök és térd területein használják az optimális mozgás és kényelem érdekében. A UA HOVR párnázott részei támogatják a váll és a nyak területét, melyek a repülés közbeni nagy G által legénybevetettebb zónái.

Az űrruha bélése néhány más anyagot is tartalmaz, mint a Tencel Luxe, SpinIt és a Nomex, a hőmérséklet és izzadás szabályozása érdekében, mivel a jövő asztronautái a hőmérséklet széles spektrumát fogják megtapasztalni utazásuk során. A UA integrálta a márka összes jó teljesítményt nyújtó – hűtő, sima, gyorsan száradó, izzadást szabályozó, kényelmes és biztonságos – szövetét, hogy a jövő űrhajósai a lehető legkényelmesebb élményben legyenek részük. A ruha fontos, funkcionális részét képezik a személyes tárgyak tárolására kialakított zsebek, valamint a beépített kommunikációs megoldás egy nyomógombbal. Minden egyes

A ZOKNI VONALÁN
LÉVŐ GRAFIKUS
ELEMEN OLVAS-
HATÓ: „AZ ÓRIÁ-
SOK VÁLLÁN
ÁLLUNK”, ME-
LYET SIR ISAAC
NEWTON IDÉZE-
TE IHLETTE.

űrruhát szigorú tesztek alá vetnek a VG csapattal együttműködve, köztük pilóták, űrhajó mérnökök, orvosok, az űrhajósok oktatói és az ügyfélszolgálati csoport mind azon dolgoznak, hogy felülmúlják a repüléshez támasztott elvárásokat.

A tervezők felismerték, hogy az űrruhának milyen hatalmas érzelmi hatása lesz az űrhajós élményre. Miután eltöltöttek némi időt a Future Astronauts ügyfeleivel és a VG csapatával, a UA a modern űrhajós ruhát az ő visszajelzéseik alapján alakította. A kabát belső részébe, a szív fölé varrtak egy átlátszó zsebet a szeretteik fotójának és egy olyan eltávolítható címkét, mely az

utazás után a hétköznapi viselethez kerül majd rá. „Amint a funkcionalitást és a biztonságot biztosítottuk a teljesítmény szempontjából, tényleg életre akartunk kelteni egy olyan űrruhát az Under Armour jegyeivel, mely a Virgin Galactic céljainak és fantasztikus eredményeinek elismerése is. Beleszőttük a klasszikus űrruha a múltbéli űrküldetésekből és ikonikus filmekből vett nosztalgikus elemeit, amely meghatározza, hogyan gondolkodunk majd az űrről és létrehozzunk valami emlékezeteset, amit a jövő asztronautái még nem soha nem láthattak.” – Nick Cienski, az Under Armour információs alapelveinek tervezője

A LABBELI

Az Under Armour új lendületet adott a hagyományos űrcsizmának, hogy valami olyat hozzon létre, amely funkcionális, ugyanakkor az űrruhához hasonló stílus és dizájn elemeket hordoz.

Az autóversenyzők versenycipőjéből is merítettek inspirációt, melyet ötvöztek a UA leginnovatívabb technológiáival, létrehozva egy leheletkönnyű

AZ ŰRRUHA
KIFEJLESZTÉSE
A KÉT MÁRKA KÖZÖS
JÖVŐKÉPÉNEK
KÖVETKEZŐ LÉPÉSE,
A KERESKEDELMI
ŰRUTAZÁSSAL
MEGVALÓSULT
JOB B JÖVŐ ÉS
FENNTARTHATÓBB
VILÁG ÉRDEKÉBEN.

lábbelit az optimális mobilitás érdekében, hogy mindent elfeledjünk, amit eddig a nagy és ormótlan űrhajós csizmákról gondoltunk.

A UA Clone adaptív technológiáját is felhasználták az űrruha tervezése folyamán, mely a tökéletes illeszkedéshez szükséges formáért

felelős, míg a UA HOVR párnázása, az egyik létező legpuhább szivaccsal támogatja a lábbeli funkcionális, kényelmes és tűzálló részét. Minden zavaró tényezőt elhárítottak, hogy a jövő asztronautáinak a nulla gravitációs lebegés során semmi más ne legyen a lábukon, csak egy karcsú, sima és puha csizma.

EGYEDI STÍLUS, EGYEDI ÁRAK.

MINI Countryman modellek egyedi, akár 1 500 000 Ft-os kedvezménnyel készletről. Készen állsz az új kalandokra?

MINI COUNTRYMAN MODELLEK KÉSZLETRŐL.
WWW.MINIMOST.HU

LEIER AUTÓ

9024 Győr, Szauter út 9. | Tel.: (+36 96) 513-213

A kép illusztráció. Az ajánlatok a készlet erejéig érvényesek. MINI Cooper SE ALL4 Countryman-MINI John Cooper Works ALL4 Countryman átlagfogyasztás: 1,7-8,8 l/100 km. CO₂-kibocsátás: 40-199 g/km.

BESZÉLGETÉS MÁTÉ KRISZTINÁVAL

A VERSMONDÓ LÁNY TÖRTÉNETE

írta: BARNÁ ANDRÁS *fotó:* HILBERT PÉTER

Ők a Nők rovatunkban Máté Krisztina volt a vendégünk, akiről nem túlzás azt állítani, hogy élete és vére a televíziózás. Kriszta is az újkori televíziózás nagygenerációjának egyik tagja, akinek rendkívül színes a múltja és még mozgalmasabb a jelene. Annyi mindennel foglalkozik, hogy már ennek felsorolása is simán kitenne a bevezetőt. Rendkívül közvetlen személyiség, akivel ismeretlen ismerősként találkoztam, mégis a beszélgetés végén azt éreztem, hogy „százéves barátokként” válunk el.

A MILLENNIUM HÁZA TÁRSULT DÍSZLETKÉNT A KRISZTÁVAL KÉSZÜLT INTERJÚHOZ, AMI KÉTSÉGTELENÜL STÍLSZERŰ KÖRNYEZET EGY IDŐUTAZÁSHOZ. MA MÉG NEM KÖNNYŰ IDETALÁLNI, MERT A LIGETFELÚJÍTÁS NAPONTA VÁLTOZÓ SPONTÁN ÚTVESZTŐT VON AZ ÉPÜLET KÖRÉ.

Ráérezvén erre a kaotikára, biztos, ami biztos, elmegyek. Találkozásunkkor látom rajta, hogy kissé zaklatottnak tűnik a néhány perces késés miatt. Utál pontatlan lenni – meséli később. Ezt a „béklyót” még Vitray Tamás iskolájából hozta magával, aki nem engedett meg egyetlen egy perc csúszást sem az óráiról. A helyzetet szerencsére feloldja az impozáns épület kávézójának miliője, ami egy pillanat alatt a feledés homályába repíti az érkezés antréját. Megkerülve a kötelező köröket, egyszerre csak azt veszem észre, hogy már húsz perce úgy beszélgetünk, hogy még el sem kezdtük az interjút. Hangot is adok az értetlenségemnek, mert nem értem, hogy most ki kérdez kit, mert azon kapom magam, hogy szinte csak én beszélek. Jót derülünk az akasztják a hóhért effektuson, aminek az lesz a vége, hogy a sarkamra állva, hivatali arcot vágok és bekapcsolom a diktafonom.

– **Barna András: Ha valaki utánad olvas, akkor egy precíz szakmai életutat lát. De mi van a sorok között?**

– Máté Krisztina: Hogy őszinte legyek én egy jóértelemben vett nagyszájú siófoki kislány voltam, akit ennek a bizonyos iskolai cserfességnek a következményeként, állandóan elindítottak mindenféle versmondó versenyeken, amit – természetesen kissé nagyképmű – jellemzően mindig meg is nyertem. Ennek persze azért volt egy másik hozzáadott érté-

ke is, ugyanis mindig én voltam az, aki konferált különböző iskolai rendezvényeken, ünnepségeken és – némileg morbid módon – még temetéseken is szavaltam.

Minél nagyobb lettem és minél komolyabbak lettek ezek a versmondó versenyek, annál nagyobbak lettek a sikerek is, amely észrevétlenül olyan addiktívvá vált, hogy mindent megtettem értük.

Tizenhat éves voltam, amikor Siófokon megcsinálták Magyarország első kereskedelmi televízióját, a SÍÓ TV-t. A magyar és német nyelven sugárzó csatorna beindítására budapesti nagy tévés mogulok szerveződtek össze, akik a helyi művelődési házat bérelték ki stúdió céljára. Hozzáteszem, hogy a városban nem volt túl jó visszhangja az úttörő kezdeményezésüknek. Úgy vélem ma már, hogy ez bizonyos fókig nem is volt csoda, hiszen akkor még az emberek nem tudhatták – ahogy senki sem idehaza akkortájt –, hogy mi is az a kereskedelmi televíziózás. 1986-ot írtunk.

Mint később megtudtam, az adás egyetlen műsorvezető aspiránsa Geszler Dorottya volt, aki akkor nyerte meg a szépségkirálynő választást. De ő is Budapestről érkezett, ezért a tévé vezetése úgy döntött, hogy keresnek egy helyi lányt is Dorottya mellé. Így találtak rám, akit végtére is többé-kevésbé Siófokon elég sokan ismertek – ha másért nem

– a versmondó versenyek elért eredményei miatt mindenképp. Ugyanis amikor megnyertem egy-egy országos versenyt, akkor azt azért megírta a Somogy megyei hírlap is. *(nevet)*

– **Igy fedeztek fel?**

– Nem tudom, hogy ezt lehet-e felfedezésnek hívni, mindenesetre egyszer csak szóltak, hogy gyere, mert keresnek a tévéhez egy helyi műsorvezetőt. Én pedig mentem.

A random módon felállított stúdióban spártai állapotok uralkodtak, olyannyira, hogy egészen konkrétan az operatőrnek nem volt állványa a kamerájához egy bevásárlókocsiban tologatta, ha mozgatni akarta. Így csinálták meg velem az első próbafelvételt.

– **Nem volt kamera-lázad?**

– Nem, sőt nagyon élveztem, mert a színpadi a nagyközönség helyett csak egyetlen egy operatőrrel kellett farkasszemet néznem.

– **Jól sikerült?**

– Igen, úgyhogy másnap a TV vezetője behívott és azt mondta, hogy holnap én vezetem az első nyolcórás élő adást, ami este hattól hajnal kettőig tartott.

Ebben aztán minden volt, a hírek olvasásától kezdve a játékon át, a Balaton körül turnézó zenekartagokkal készített interjúig.

A kezdetektől csatlakoztak hozzánk német nyelvű műsorvezetőtársak is, az egyik például Bochkor Gábor volt.

Geszler Dorottyaival ellentétben én jól megdolgoztattam a stylistokat, hiszen 16 évesen, tornászként egy fiús kislány voltam, így adtam nekik munkát rendszeren, hogy a képernyőre érettnek tűnő nővé varázsoljanak. *(nevet)* Aztán mikor

„kész lettem”, szó szerint belöktek a mélyvízbe. Szóval én menetközben tanultam meg mindent.

– **Hogy élted meg ilyen fiatalon ezt a helyzetet?**

– Nagyon hamar népszerű lettem, a gépkocsioktatóm például letekert ablak mellett hengegett mellettem Siófok utcáin, de ősszel, amikor visszaültem az iskolapadba, akkor ettől az ismertségtől nem lett könnyebb sem az életem, sem a fizikadolgozat. Sőt, néha kifejezetten azt éreztem, hogy ezt a „nyári kilengésemet” a tanárim nem nézték jó szemmel. Szóval nem volt időm nagyképűnek lenni vagy átélnem ennek a sikernek az ízét. Az a momentum, hogy nem hittem el akkor, hogy én egy sztár vagyok, később sokat segített a pályámon

abban, hogy ne szálljak el soha. Emiatt aztán később sem érzetem magam egy öntudatos „tévésnek”. Egyszerűen csak imádtam ezt az egészet csinálni. Amikor leérettségiztem, akkor Pécsre kerültem az egyetemre, ahol szinte azonnal bekopogtam a Magyar Rádió és Televízió körzeti stúdiójába – teljesen ismeretlenül – és azt kértem, hogy dolgozhassak ott, mindezt pusztán amiatt tettem, hogy ne essek ki a gyakorlatból. Kicsit hümmögtek, mert nagyjából fogalmuk sem volt a SIÓ

TV-ről, de aztért elkezdtek foglalkoztatni, innentől kezdve pedig nem volt gond az időbeosztással. *(nevet)*

Reggel ötre bemenetem a rádióba híreket olvasni, ennek körülbelül nyolcórára vége volt, innen tovább a tévébe riportokat készíteni, közben pedig, ha „rárterem” bementem az egyetemre. *(nevet)* Nem sokkal később megkeresett egy barátom – akit még a versmondó időszakomból ismertem –, azzal, hogy ő lett a kaposvári városi televízió vezetője és arra kért, hogy heti egyszer ugorjak át

műsört vezetni. Ennek aztán az lett a következménye, hogy csütörtök délutánonként átmentem egy-egy órára élő adást vezetni Kaposvárra, onnan pedig Szekszárdra, ahol szintén akkor alakult egy kereskedelmi típusú helyi televízió. Ez utóbbi a jobb időket is megélt Szív TV struktúrájára hajazó csatorna volt. Itt is megcsináltam, amit kellett, hajnal kettőkor pedig beültem a kocsiba és hazamentem Pécsre.

– **És mikor aludtál?**

– Szinte semmikor. Ez egy hihetetlenül intenzív időszak volt, amikor azt éreztem, hogy egyetlen egy kínálkozó lehetőséget sem hagyhatok ki. Amolyan ide nekem az oroszlánt is állapot volt ez. Hihetetlen motivált voltam, elhatároztam, hogy én szeretnék Magyarország egyik legjobb tévése lenni. Éppen ezért én mindent meg akartam tanulni ezzel kapcsolatban.

– **És mikor léptél ki a vidéki televíziók árnyékából?**

– Az néhány évvel később volt, amikor bementék a Magyar Televízióban, hogy a Színház és Filmművészeti Egyetem televíziós műsorvezető-rendező szakot indít. A kurzust pedig Vitray Tamás és Horváth Ádám fémjelzete, úgyhogy részemről kétség nem fért ahhoz, hogy én tőlük akarom megtanulni a szakmát.

– **Korábban volt egy beszélgetésem a Holló Mártival, aki szintén idejárt, ezek szerint osztálytársak voltatok?**

– Igen, mindketten ugyanabba az osztályba jártunk és ma már nemcsak elmondható, hanem tény is, hogy mind a tíz ember, aki itt végzett, bekerült az újkori média világába. Ennek leginkább az volt az oka, hogy az éppen akkor induló kereskedelmi televíziók olyan embereket kerestek, akik valamit már tudtak erről a világról, de még nincsen „elcsépelet arcuk”.

– **Ha most jól summázom ezt az időszakot, akkor az egyetem és az egyéb tévés projektjeid mellé ezek szerint még ezt is bevállaltad?**

– Igen, az egyetemi ötödévem a Színházművészeti első évemmel egybeesett. A dolog logisztikáját nehezítette, hogy mindkettő nappali tagozat volt, egymástól 200 kilométerre. Ennek köszönhetően az akkori időszakom úgy nézett ki, hogy csütörtökön, vagy pénteken délután beültem a kocsiba, lementem Pécsre,

összeszedtem a jegyzeteimet vagy megtartottam a próbatanítás óráimat. Ezután beültem valamelyik városi tévébe, hogy legyen egy kis pénzem a budapesti életemre, vasárnap pedig jöttem vissza.

– Térjünk vissza az új iskolához, hogy alakult ezután vagy emellett a sorsod?

– Másodévesek lehettünk, amikor Horváth Ádámot kinevezték a Magyar Televízió elnökének, ki nem mondott tény, de mi, a tanítványai emiatt különleges státuszt élveztünk, ami abban nyilvánult meg, hogy szinte válogathattunk a különböző gyakornoki munkák között.

– És te hol indultál el?

– Én az Objektívhez kerültem, mely műsort Bánó András neve fémjelzett. Korábban már ismeretlen ismerősként kapcsolatban voltam vele, mert az Objektív elődműsorának számító Esti Egyenlegnek adtam, adtunk át – még amikor Pécsset dolgoztam a körzeti tévénél – Dél-Dunántúllal kapcsolatos anyagokat. Egyébként életem egyik legmeghatározóbb élménye is ezzel kapcsolatos. Talán nagyon sokan emlékeznek még a Pörböly-Bátaszék közötti vasúti szerencsétlenségre, amikor egy iskolabusz és egy vonat ütközött egymással. Aznap, amikor ez megtörtént, én voltam bent a körzeti stúdióban az ügyeletes riporter. Az Egyenlegtől felhívtak, hogy azonnal menjek oda és tudósítsak a történetekről. Ezt követően rendszeresen küldtem anyagokat az Egyenlegnek, amivel tulajdonképpen, ha nem is kerültem képbe, de legalább tudták, hogy ki vagyok.

– És a végén ebből, hogy lett aztán a végén Objektív?

– Az Esti Egyenleg megszűnése után indult el az Objektív és gyakorlatilag abból a stábból épült fel,

akik már az Egyenlegnél is dolgoztak. Volt egy osztálytársam, Keleti Andrea, aki már az Esti Egyenlegnél is riporter volt, őt kérdezte meg egyszer a Bánó András, hogy nem tud-e valakit ajánlani neki a Vitray osztályából. Akkor az Andi odaadta az osztálynévsort Bánónak, akinek a szeme megakadt a nevémen. Kolosi Péterrel együtt mentem be próbainterjúra, ahova külön-külön hívott be bennünket. Megkérdezte, hogy mi a célunk ezzel, mit akarunk csinálni? Én meg mondtam, hogy műsorvezető

szeretnék lenni. Itt? – kérdezte -, ez egy nagyon komoly műsor, te pedig nagyon fiatal vagy. Jó, hát akkor majd egyszer – mondtam. Persze ez már az emlékek szép anekdotájához tartozik, de akkor ezt másként éltem meg. Mindenestere az iskola mellett elkezdtünk az Objektívnál dolgozni.

– **Hogyan kerültél aztán kamera elé?**

– Az Objektívnál öt műsorvezető pasi dolgozott. Bánó Andrásen kívül Frei Tamás, Bárdos András, Nika György és Sváby András. Amikor Frei Tamás jelezte Bánónak, hogy abba fogja hagyni a tévézést, akkor behívott magához és elmondta, hogy egyfelől tudja, hogy nekem műsorvezetői ambícióim vannak, másfelől meg rengeteg támadás éri, hogy ebben az adásban csak pasik vannak, így ad nekem egy lehetőséget. De azt is hozzátette, hogy számomra nehéz időszak fog most követni, de ahogy készen állok rá „be fog dobni a mélyvízbe”.

Amikor ez stábon belül kiderült, akkor Bánóhoz bement Bárdos András – aki később a férjem lett – és megfúrta a dolgot. Azt mondta neki, hogy túl fiatal vagyok, nincsen tapasztalatom és a sajtó szét fog szedni, nem vagyok felkészülve arra, ami vár rám.

– **Bocsáss meg, hogy közbevágok, de ezt aztán később jól „megbosszultad”!**
(nevetek)

– Meg! *(nevet)*

– **Mi lett a vége vagy pontosabban, hogyan folytatódott az „objektív integráció”?**

– Bánó egy huszárvágással megoldotta ezt a helyzetet, ugyanis az egész szerkesztőség megkapta feladatként az én felkészítésemet. A helyzet álopszerű volt, csodálatos,

aminek a jelentőségét akkor én még igazából nem is éreztem, pedig ez a hozzáállás óriási dolog volt a kollégáim részéről. Ugyanis az történt, hogy este féltizenegykor, amikor vége volt az élő adásnak, még egyszer felvették velem az egészet az elejétől a végéig. De annyira pontosan és precízen, hogy például még Magyar Bálint is – aki akkor miniszter volt – ott maradt, hogy adjon ő is nekem egy interjút.

– **Nagyon szürreális helyzet...**

– Ugye? Mindenki nagyon segítőkész volt ebben az egészben azért, hogy jó legyen és én jó legyek a képernyőn, hogy az fantasztikus. Rangos Kati például konkrétan mindennap kikérdezte a Népszabadságot.

– **Mi következett az Objektív után?**

– Történelmi lépésváltás következett, hiszen az Objektív megszűnésével szinte majdnem egyidőben beindultak idehaza is a kereskedelmi televíziók. Az osztályunk felét az RTL Klubhoz, a másik részét pedig a TV2-höz hívták. Én az utóbbihoz kerültem híradózni. Sthal Judittal együtt kezdtünk, ő volt a hétközbeni „barna lány” én pedig a hétvégi „rideg” szőke. *(nevet)*

– **Kicsit úgy beszélsz a hajadról, mintha egyfajta hendikepet jelentene.**

– Vicces, de a pályám során sokszor az érvek vagy az indokok között volt. Stahl Judit barna színű haja a statisztikák szerint például jobban megfelelt a magyar közízlésnek, mint az én szőkém. De, hogy még egyet mondjak: A TV2 indulásakor sokkal nézettebb volt, mint az RTL Klub, kivéve a csütörtököt, amikor a Szomszédokat adták az M1-en. Csináltak egy kutatást arra, hogy ki nézi a Szomszédokat. Kiderült, hogy főleg kisvárosban, falun élő nők. A csatorna feltette magának a kérdést, hogy mit kellene ezzel szembeállítania? Kitaláltak tehát egy olyan műsort, ami főleg nagyvárosi férfiaknak szól. Miért? Azért, mert abban az időben még javarészt egy televízió volt egy családban és arra apelláltak, hogy ha a férfi ezt a műsort akarja nézni, akkor „majd jól elveszi a távkapcsolót” az asszonytól. Ezért aztán csináltak egy bűnügyi magazint, amihez mi kell? Egy szőke nő! Nyilván nemcsak a szőkeségem miatt vezettem én a műsort, de a hajam színe ott volt az indokok között. *(megint nevet)*

– **Ezzel azt hiszem bele is szóttuk a történetbe a Forró nyomon című műsort.**

– A Forró nyomon tulajdonképpen a kezdetektől együtt ment a híradózással. Ebben a műsorban kemény csajnak tűntem, ami mondhatni állandó jelzőm is lett később, de nem bántam. A keménység egyfajta vértet, kikezdetlenséget jelentett számomra. Mivel javarészt férfiak között dolgoztam, ezért szent elhatározásom volt, hogy engem ne mondjuk a lábaimért szeressenek, hanem az eszemért. Így aztán az évek során valahogy rámmegesedett ez a kemény csaj imázs. Sokszor meg is kaptam, hogy én soha nem mosolygok, de egy bűnügyi magazinban,

ahol tragédiákról számolsz be, ritkán van olyan dolog, amin mosolyogni lehet, csakúgy, mint a Híradóban, ahol ez szintén nem volt másként.

Egyébként a Forró nyomon kapcsán kerültem először kapcsolatba a produceri munkával. Tolvaj Ferenc, aki ebben az időben a TV2 vezérigazgatója volt, kitalálta, hogy számára fontos emberekkel közös produkciós irodákat csinál fele-fele alapon. Így lett a Forró nyomon Kft. az Interaktív Kft. és megannyi cég, közös vállalkozás csatornán belül. Ezzel a konstrukcióval tulajdonképpen elejét vette annak, hogy az „emberei” egyik napról a másikra

elszegődjének egy másik csatornához. A vezérigazgatóváltás után ezt az üzleti modellt megszüntették, így lehetővé vált, hogy kivásároljuk a vállalkozásokból a TV2-t. Így lett saját produkciós cégem, ami az elején javarészt a TV2-nek, később pedig más csatornáknak is készített műsorokat.

– **Azt gondolom, hogy a TV2-es időszakod – sok minden más mellett – egy emblematikus epizódja volt a Leggyengébb láncszem című műsor, amit érdemtelenleg lenne kihagyni ebből a beszélgetésből. Ez mondhatni egy témaidegen kirándulás volt a pályád során. Hogy jött ez a felkérés?**

– Akkoriban volt egy olyan pillanatnyi időszak a tévészásban vagy a tévézésben, amikor szinte mindent ki lehetett próbálni. Ennek a műsornak az eredetijét megmutatta nekem Tolvaj Ferenc, azzal, hogy ennek a licencét megvenné a csatorna és rám gondoltak játékvezetőként. Ebben az elgondolásban volt részükről némi tudatosság, hiszen az eredeti verzióban a játékot egy nagyon-

A FORRÓ NYOMON CÍMŰ
MŰSORBAN KEMÉNY
CSAJNAK TŰNTEM, AMI
MONDHATNI ÁLLANDÓ
JELZŐM IS LETT KÉSŐBB,
DE NEM BÁNTAM

nagyon kemény, ötven körüli, rövid szóke hajú nő vezette és vezeti azóta is a BBC-nél. E felvezetés után mondta nekem Tolvaj Ferenc, hogy én ezt nagyon jól csinálnám. *(nevet)* Én egyébként játékot soha nem vezettem korábban.

Otthon megnéztem a műsort és nagy kedvem volt hozzá, viszont azt is tudtam, hogy a Híradó mellett ez nem lehet csinálni. Elvittem a kazettát Vitray Tamáshoz is, akinek mindig kikértem a véleményét kardinális kérdésekben. Ő is azt mondta, hogy ez nagyon jó, de abban egyetértettünk, hogy ezt nem mehet a Híradóval párhuzamosan.

Másnap elmondtam Tolvaj Ferencnek, hogy mit gondolok az egészről, de én a Híradóról nem mondok le! Egyébként máig sincs fogalmam arról, hogy ezt hogyan tehette meg, de azt mondta: akkor ne mondjal le róla. Ez a játék ugyanis hét közben lesz, te pedig hétvégén vezetsz híradót.

TIZENHATÉVES KOROMBAN JÓL MEGTANULTAM A SIKERT KEZELNI. UGYANIS TISZTÁBAN VOLTAM AZZAL, HOGY NEM ÉN VAGYOK ÉRDEKES, HANEM A HELYI ÉRTÉKEM NAGY

Én a helyében ezt soha nem engedtem volna meg, de ő kötötte az ebet a karóhoz, hogy itt sem kell mosolyognom, meg a Híradóban sem, úgyhogy csináljam. Végül is, annyira nézett lett a műsor, hogy a csatorna az eredeti megállapodásunkhoz képest, heti három alkalom helyett később heti ötször tűzte műsorára.

– **Számos vargabetű után végül is együtt híradóztatok Bárdos Andrással, akivel már ekkor házasság voltatok. Nem volt ez ilyenformán túl sok a jóból?**

– Nem, sőt a világ legpraktikusabb dolga volt, mivel, amikor terhes lettem, akkor András a háttér munkák minden terhét levette a vállamról, ami nagy segítséget jelentett. Később, amikor a kisebbik gyermekem bölcsődébe került, akkor viszont már nagyon komolyan elgondolkoztam azon, hogy ha ezt a munkát ilyen intenzitással folytatom, akkor nem fogom látni a lányomat felnőni, ezért sürgősen ki kell találnom valamit. Nagyon rövid időn belül abbahagytuk

a híradózást, és ennek folyományaként az is egyre erősebb szándék lett bennem, hogy abbahagyom a tévézést is.

– **Némiképp ellentmondást érzek, hiszen eddigi beszélgetésünk nem szólt másról, mint a televíziózás szeretetéről. De túl ezen, aki valamiféleképpen hozzászólt a rivaldához, az elég nehezen fordít hátat ennek, még akkor is, ha nem bigottul exhibicionista alkat.**

– Remélem nem fogod félreérteni, amit most mondok, mert hidd el ez nem nagyképtűség, de mondhatni nekem minden megvolt, amit népszerűségben ez a szakma adhatott. Azt látni kell, hogy amikor minden este ott vagy az emberek szobájában és része leszel az életüknek az nagy felelősség is. Az akkori kutatásokban feketén fehéren benne volt, hogy az ismertségünk több mint 90 százalékos. Ezzel szemben nekem soha nem okozott örömet az, hogy fürdőzhetek ebben a népszerűségben. Ez sokkal inkább problémát jelentett, mert mondjuk nem léphettem ki a lakásból smink nélkül, vagy nem tudtam tolakodni a sorban és még egy jót sem tudtam adott esetben veszekedni. Andrással az utcán, hogy egészen extrém példát is említek anélkül, hogy meg ne írja a bulvársajtó. *(nevet)*

Tizenhatéves koromtól kezdve, egészen 2009-ig – amíg abba nem hagytam a tévézést –, nem volt az életemben egy olyan hét sem, hogy ne ültem volna kamera elé. Olyan fajta népszerűséget éltem, éltünk meg ezzel, ami csak nagyon rövid ideig és nagyon kevés embernek adatik meg. Ebbe egyébként nagyon sok ember

belezakkan. Én mára azt remélem, hogy ezt nekem sikerült elkerülnöm.

Úgy vélem tizenhatéves koromban jól megtanultam a sikert kezelni. Ugyanis tisztában voltam azzal, hogy nem én vagyok érdekes, hanem a helyi értékem nagy. Számomra a népszerűségnek már több volt a rossz oldala, mint a jó. Egy kicsit másra vágytam. A mi esküvőnk költségvetésében például a legnagyobb tétel az volt, hogy ne legyen ott fotós és ne is szökjön be oda senki.

Egyébként zokogtam akkor is, amikor a gyerekek megszületett és a kórház előtt fotósok egész hada várt. Emiatt konkrétan egy vérszállító autóval loptak ki bennünket a szülészetről.

– **Amikor kitaláltad, hogy abbahagyod, akkor már volt valami B terv vagy elképzelés, hogy mit fogsz csinálni?**

– Először is belehaltam, amikor abbahagytam, másodszor pedig semmi,

de semmi elképzelésem nem volt arról, hogy mit fogok majd csinálni. Mindig arra gondoltam, hogy Stahl Juditot, amikor megkérdezte a férje, hogy mit fog most csinálni, hogy már nincsen televíziózás, ő prózai egyszerűséggel azt mondta – miközben kényelmesen hátradőlt a foteljében –, hogy főzni fogok.

Én minden este feltettem magamnak a kérdést, hogy mit fogok most csinálni? De semmi épkezláb ötlet nem jutott az eszembe és borzasztóan nyomasztott az, hogy Stahl Judit, amikor már pontosan tudta, hogy mi lesz a következő kihívás az életében.

Persze voltak munkáim, tanítottam és kommunikációs tréningeket tartottam cégvezetőknek, mindehhez korábban ledoktoráltam, hogy az egyetemi előremenelemben az se jelentsen problémát. Egy évről beszélek ugyan, de nekem akkor tíznek tűnt.

– **Mi vágta át a gordiuszi csomót?**

– Felhívtak az RTL Klubtól, hogy az akkor induló RTL 2-be, menjek műsort csinálni. Majdnem a kardomba dőltem, mert részint egy éve már nem foglalkoztam semmi ilyennel, másfelől nem akartam újból tévézni, valami teljesen mást akartam, nem ezt. Erre András azt mondta: „Ha egy éve nem tudod kitalálni, hogy mit akarsz csinálni, akkor vedd tudomásul, hogy nem vagy más, mint egy „hülye tévés” és ha ez van akkor tessék tévézni!” Erre azt mondtam, hogy jó, akkor tévézek, de másképp!

– **Hogy lett másképp vagy másként?**

– A produkciós irodám elkezdett műsorokat gyártani. Készült egy zenetörténeti műsor, ezt követte Hadas Krisztával együtt a Jön a baba, majd a Keresem a családom, amiből csináltunk négy évadot. Egyébként ez utóbbi egy szívemhez nagyon közelálló műsor volt, aminek az oknyomozás része iszonyú nagy háttér munkát igényelt. Legalább négyezer történetet dolgoztunk fel és elképesztő sztorikba botlottunk bele. Ez a műsor hozott össze Liluval, akivel annyira összebarátkoztunk, hogy közösen hoztuk létre a Liluland-ot. Ez egy nőknek szóló beauty-site, rengeteg érdekességgel, tanáccsal, amit nagyon szeretünk csinálni, és a nők is nagyon szeretik.

– **Nagyjából el is érkezünk a Cápák között című műsorhoz...**

– Némileg távolabbról kell indítanom ennek a történetét. Amikor abbahagytam a tévézést, akkortájt alakult meg a Bridge Budapest Egyesület idehaza. Az egyesületet sikeres magyar start up vállalkozások cégei hívták életre, hozták létre. Az Első millióm története című műsor is az ő megbízásukból készült, azzal a céllal, hogy bemutassuk, hogy vannak tisztességes vállalkozásból valódi

sikertörténetek is Magyarországon. Elkezdtünk egy portrészorozatot csinálni, én pedig megkerestem ezeket a sikeres vállalkozókat. Harminckettőre szólt a megbízás, de az gyorsan kiderült, hogy ennél jóval többen vannak már. Menet közben fokozatosan erősödő brand-é alakult a műsor, már három évad készült belőle. Fantasztikusan érdekes volt ez az egész, aminek későbbi hozadékaként aztán maguktól elkezdtek bejelentkezni olyan vállalkozók is, akiről az ember nem is gondolná. A műsorban szerepelni, pontosabban benne lenni ebben a vállalkozói körben, egyfajta elismerést jelentett számukra.

A műsor kapcsán megismertem ezeket az embereket és nem mindennapi

életutakat tehetünk közzé. Néha sajnáltam is, hogy az egy-másfélórás beszélgetések csak húszperces kivontokban kerülnek képernyőre, éppen ezért később elkészült egy könyvváltozat is ebből.

– **A Cápák előtt volt már egy hasonló műsor ezen a csatornán.**

– Az Ecopoly tulajdonképpen a Cápák „elődje” volt, azonban az óriási különbség az volt a két műsor között, hogy az Ecopolyban nem valódi befektetők voltak, ami tulajdonképpen a dolog elsorvadásához vezetett.

Azonban az RTL Klub úgy gondolta, hogy most jött el az idő, újból elindít egy ilyen tematikájú műsort. Jegyzem meg, hogy Angliában már a tizenhatodik évad is lement. Én egyfelől a műsorgyártás kapcsán kerültem szóba, másfelől tudták rólam, hogy én nagyon sok vállalkozót ismerek. De itt természetesen nemcsak kapcsolati tőkéről van szó, hanem bizalmi kérdésről is, a Cápák tudják, hogy „vigyázok rájuk”, nem kerülhetnek méltatlan helyzetbe.

– **Hogy dőlt el, hogy kik lesznek a Cápák?**

– Ez nagyon érdekes folyamat volt, hiszen a nagyvállalkozók, befektetők nagyjából mind ismerik egymást. De az, hogy mondjuk ki, ki mellé hajlandó leülni, ki kit inspirál ebben a helyzetben, és még egy sor hasonló kérdés azért felmerült menet közben.

– **Ki csinálta ezt a „castingot”?**

– Nem a klasszikus kiválasztási metodika mentén haladtak a dolgok. Mindenkiel leültünk beszélgetni és elmondtuk, hogy van ez a lehetőség és gondolja végig, hogy neki ez üzletileg érdekes lehet-e, ráadásul a tévéműsor is csak akkor lehet jó, ha a Cápa motivált. Persze attól függetlenül, hogy valaki jó üzletember, még nem biztos, hogy a tévében is jó lesz. Tehát több olyan kört is csináltunk, amikor különböző embereket négyesével leültettünk egymás mellé és számos helyzetet kipróbáltunk velük. Ezekben a situációkban pro és kontra

kiderült, hogy kik jöhetnek szóba a végén. Van, aki maga mondta, úgy érzi, ez mégsem való neki. Az angol és amerikai verziókban is 10–12 cápa váltja egymást, itt is ez a tervünk, attól függően, éppen ki ér rá az üzleti ügyei mellett.

– **Nem volt ebből feszültség?**

– Nem, egyáltalán nem. Ennek fényében olyan konszenzus született, amiben az ötük között egyfajta kémia is volt. Egyébként a női befektetők, üzletemberek lényegesen kevesebben vannak. Nagyon sok jó üzletasszony van, de leginkább

cégvezetői minőségben, még kevés közöttük a valóban tőkeerős vállalkozó.

– **Egy évig kerested az utad, most úgy érzed, hogy révbe értél?**

– Már régen révbe értem, aztán újra és újra egy másik révbe érek. Mindig vannak tervek, célok és előkészületek is, amikről egyelőre még nem tudok beszélni. De az az igazság, hogy piszok nehéz ebből kiszállni, mert egyik dolog mindig hozza magával a másikat. És amíg izgat, nem is akarok.

Andrással mostanság megállás nélkül arról beszélünk, hogy jó lenne, hogyha egy kicsit leállnék, mert nem normális ez a strapa.

– **Egyébként valamilyen munkakapcsolat van köztetek?**

– Természetesen mindent megbeszélünk, nagyon fontosak a tanácsai, intelmei, féltése, de munkakapcsolat a szó klasszikus értelmében egyáltalán nincsen, mindenki csinálja a maga dolgát. Nem a klasszikus családmodell szerint élünk, nincsenek női-és férfimunkák, amelyben apa dolgozik, anya főz, apukaként ő is bevásárol, hozza-viszi a gyerekeket, ha kell, vagy anyuka éppen túlságosan elfoglalt. De én azért mindenk fölött anyuka vagyok és lényegében pont ezért én mindent ahhoz igazítok, hogy a gyerekeimnek mikor van szükségük rám.

A cikket tovább olvashatja a **MiFerfiak.hu** oldalon, használja a QR kódot!

ÚTON

a sikerhez

Vállalkozás fejlesztés

Hatékony üzleti megoldások

Gyakorlatorientált események

Professzionális előadók

DÍJNYERTES KATAMARÁN

írta: MIFERFIÁK *fotó:* SUNREEF YACHT

A Sunreef Yacht legutóbbi, különleges és egyedi Gaya nevű alkotása után, az új, szemet gyönyörködtető katamaránnal a cég bezsebelte a megérdemelt elismerést. Az Oceanway China nemrégiben a szakma egyik leginnovatívabb hajójának nevezte.

Shenzhenben rendezték a rangos díjátadót, melyen a cég képviselői is megjelentek. Közel 20 évvel haladta meg az innováció a korát, mely akár már elvártnak is tekinthető a lengyel gyártótól. A Gaya nevű Sunreef 80 ízléses külső vonalait finomított belsőépítészettel bárosították.

A SUNREEF GAYA 80 LÁBAS KOMPOZIT KATAMARÁN FELTŰNŐ SÖTÉTKÉK HAJÓ- TESTTEL, EZÜST SZÍNŰ FELÉPÍTMÉNNYEL ÉS JET FEKETE ÁRBÓCCAL RENDELKEZIK.

A 80 lábás kompozit katamarán feltűnő sötétkék hajótesttel, ezüst színű felépítménnyel és jet fekete árbóccal rendelkezik. 280 lóerős iker motorjával könnyen átszeli a tengert.

A belső teret a Sunreef saját dizájn csapata keltette életre a kvarc háttérvilágítást, fém

csillogással és jelentős mennyiségű tikkfával kombinálták. A fő szalon egyedi tölgy padló és ébenfa furnér egészíti ki a dizájner bútoroka, ezzel is megteremtve a rá jellemző kortárs hangulatot.

A mennyezetig érő ablakok és tágas tér miatt a központi társalgó inkább tűnik egy különleges koktél szobának, mint egy tipikus yacht belső terének. A nyolc férőhelyes étkezőasztal, kávépult mellett 55"-os süllyeszthető TV is megtalálható.

A hajó négyszobás elrendezése akár 8 vendégnek is helyet adhat. A fő lakosztályhoz öl-

A BELSŐ TERET A SUNREEF SAJÁT DIZÁJN CSAPATA KELLTETTE ÉLETRE A KVARC HÁTTÉRVILÁGÍTÁST, FÉMES CSILLOGÁSSAL ÉS JELENTŐS MENYNYISÉGŰ TIKFÁVAL KOMBINÁLTÁK.

töző és fekete kvarcban játszó fürdőszoba is társul. Emellett a kabinok a fő szalon szürke és fekete színvilágát adják vissza.

A külső nappali és étkező részen a vendégek akár napozhatnak is, szükség esetén pedig a hátsó fedélzeti rész leengedhető. Nagy napozóágyak, fitness eszközök, barbeque és bár kényeztetik a vendégeket.

VIGYÁZZ, KRESZ, RAJT!

Jelentkezzen családjával a Közlekedik a család közlekedésbiztonsági vetélkedőre, és legyen az öné egy új **ŠKODA SCALA!**

www.kozlekedikacsalad.hu

Közlekedik
a család

AUTÓS NAGYKOALÍCIÓ

ORFK-ORSZÁGOS
BALESETMÉGELOZESI
BIZOTTSAG

ŠKODA

A kép illusztráció.

INTERJÚ

BESZÉLGETÉS KISS MIKLÓS
KÉPZŐMŰVÉSZ-DIZÁJNERREL

„A BESZÓLÁSOK DIZÁJNERE”

írta: BARNA ANDRÁS *fotó:* HILBERT PÉTER

Kiss Miklóssal, úgy vélem, némileg rendhagyó interjú készült, és aki első pillantásra megrökönyödne a cikk címén, az kérem, ne tegye, ugyanis az alábbiakban több helyen is értelmet nyer majd ez az idézőjeles megállapítás, amire akár látens inspirációként is tekinthetünk Miklós életútja kapcsán.

TULAJDONKÉPPEN

AZT IS MONDHATNÁM, HOGY
KISS MIKLÓS BEMUTATÁSA AKÁR
UJJGYAKORLAT IS LEHETNE
A TOLLFORGATÓ SZÁMÁRA.
UGYANIS NEM KELLENE MÁST
CSINÁLNI, MINT SORBA ÁLLÍTANI
A WEBOLDALÁN TALÁLHATÓ KÉPES
ENCIKLOPÉDIÁT, ÉS A VÉGÉRE
– EGÉSZEN BIZTOSRA VESZEM –
KIRAJZOLÓDNA A FIATAL
MŰVÉSZ PORTRÉJA.

Ha ehhez még hozzávesszük a kiállítások és installációk performance-ait, akkor itt már tényleg csak egy pont kellene a cikk végére. A szakmai életutazással akár ki is pipálhatnánk, de aki – egy sablonos közbeszúrással élve – a részletekre is kíváncsi, az itt ne hagyja abba az olvasást.

A Millennium Háza étterem, a Design Terminál, vagy akár a Gard'Ann és még – felsorolni is nehéz – megannyi más téma, hely és grafikai álom létrejöttének megálmodójával egy, a legutóbbi munkásságát fémjelző helyszínen, a Cat Bárban találkoztam. A bulinegyed centrumában lévő éjszakai mulatóban a világító táncparkett mozaikját most délelőtt némileg szürreális módon csak egy asztal és két bárszék uralta, itt beszélgettünk.

Miklós egy fantasztikus fiatalember, rendkívül nyitott személyiség, akiben egy szikrányi művészi allúrt sem véltem felfedezni. Ennek ellenére nem rejtem véka alá azt sem, hogy az időpont-egyeztetés céljából lényegre szorítókozó levélváltásaink szűkszavúsága kissé elbizonytalanított a diskurzus valódi kitérőit illetően. Szerencsére kellemesen csalódtam, hiszen minderre rációvalva magazinunk egyik leghosszabb beszélgetése következett.

– **Barna András:** Annak, aki csak a munkásságodra kíváncsi, könnyű a dolga, hiszen csak felmegy a weboldaladra, és szinte azonnal képbe kerül. Mintha ez a képes bemutatkozás egy diszkrét sorvezető lenne veled kapcsolatban. **Én viszont inkább arra lennék kíváncsi, hogy mi van a képek mögött a szó valós és átvitt értelmében is. Mikor mutatkozott meg a tehetséged?**

– Kiss Miklós: Mondhatnám, hogy nem is emlékszem, mivel egy sor dolgot már csak jóval később a szüleim meséltek el nekem. Úgy hároméves lehettem, amikor felfedezték, hogy úgy rajzolok embereket, hogy nemcsak kezük, hanem ujjaiuk is vannak, amikkel fognak vagy csinálnak is valamit. Ez ebben az életkorban nem szokványos, mint ahogy az sem, hogy szinte állandóan rajzoltam, leginkább az élményeim, vagy emlékezetből a korábban látott rajzfilmek figuráit. Egyébként az első albumom egy pártnapló volt. *(Nevet.)*

Tulajdonképpen a rajzos momentumokra figyeltek fel a szüleim és persze az óvónők is, akik később azt javasolták édesanyémnek, hogy ebbe az

irányba terelgessenek engem. Így kerültem az általános iskola akkor induló rajz tagozatos osztályába, ahol kifejezetten jó tanárok oktattak. Ennek köszönhetően már az általános iskola második osztályától kezdve művészeti táborkba jártam.

– **Hol születettél egyébként?**

– Dunaújvárosi vagyok, és némiképpen ellentétben a gyárvárosok történelmi

múltjával, a művészi irány igen aktívan jelen volt a településünk életében. Ez leginkább annak köszönhető, hogy itt volt az Uitz-terem – ma ICA-D-nak hívják –, aminek az akkori vezetője a későbbi Múcsarnok igazgatója, felügyelője volt, és felkarolta a művészeti vonalat.

– **Valahol ez gyűjtotta be később a rakétákat a karrieredben?**

– Tulajdonképpen igen, hiszen az általános iskola után nem volt kérdés, hogy merre tanulok tovább, úgyhogy Budapestre jöttem a Kisképzőbe.

– **A szüleid hogyan fogadták a kibontakozó tehetségedet?**

– Abszolút támogatók voltak, és hogy rátegyek erre még egy lapáttal, az öcsém is a Kisképzőben kezdett, majd a Nagyképzőn folytatta, és a húgom is ebben az irányban indult el, ő a MOME-n (*Moholy-Nagy Művészeti Egyetem*) végzett később. (*Nevet.*)

– **Kikerülhetetlen a kérdés: a születeiktől örököltétek ezt a vénát?**

– Nem, sőt a felmenőink között nincs egyetlen rajztehetséggel megáldott ős sem. Édesapám a Dunaférrnél dolgozott – ma már nyugdíjas –, édesanyám pedig

Ez borzasztó kalamajkákat okozott, és ezért ki kellett hagynom a felvételi bizonyos napjait. Egészen konkrétan emiatt a tisztázatlan helyzet miatt kivágtak az iparművészeti felvételijéről. Egy évet halasztanom kellett, ekkor elvégeztem egy dekoriskolát, de a következő évben már nem az iparra felvételiztem, hanem a Képzőművészeti Egyetemre. Őszintén szólva egy bizonyos fokig érzelmi alapon döntöttem az előző felvételi történései miatt. A képzőművészetin a képgrafika szakot választottam, de menet közben átjelentkeztem a festészetre, és aztán ebből diplomáztam. Jól „szerepeltem” az egyetemen, köztársasági ösztöndíjjal végeztem, és beválogattak egy nagy kiállításra az Essl Múzeumba Bécsbe, és szerepeltem tárlaton a Ludwig Múzeumban is. Boldog voltam, szárnyaltam; azt hittem, hogy képzőművészként már sínre tett

kozmetikus. Bár egyik szülőm sem diplomás, nagyon olvasott emberek, és nekünk is sokat olvastak, ami már igen korán tágra nyitotta előttünk a világot. Mindenképpen meg kell említenem, hogy rendhagyó esti meséket olvastak nekünk, már kisgyerekkorunkban megismertük például az Egri csillagokat és Tolkien műveit.

Egyébként azt gondolom, hogy a szüleimben nagyon erős volt a vágy, hogy ha már nekik nem adatott meg, akkor legalább a gyerekeiknek legyen diplomájuk.

– **A kisképző után nagyjából sejthető a folytatás...**

– Elvileg igen, viszont tennem kellett egy vargabetűt, mert az érettségi bizonyítványomban elírták az édesanyám nevét, pontosabban egy másik diákét írták be.

az élet. Azonban miután elhagytam az egyetem biztonságot nyújtó hálóját, azon kaptam magam, hogy enyhén szólva sem vett jó fordulatot az életem. A mélypontot az jelentette, amikor emiatt haza is kellett költözni a szüleimhez.

– **Amikor az ember egy ilyen szakmát, hivatást választ, függetlenül attól, hogy istenadta tehetsége van hozzá, gondol arra, hogy ebből majd meg tud-e élni, vagy esetleg csak úgy, ha mondjuk aprópénzre váltja a tehetségét? Neked volt erre vonatkozólag valami B terved?**

– Nem tudom, hogy ma mi van a művészeti egyetemeken, de anno minket senki nem készített fel arra, hogy ezen a pályán mi lesz velünk az életben.

Az a baj, hogy itt az ember embernek farkasa. Szerintem korábban senki nem gondolt arra, hogy az internetforradalom majd mennyi tehetséges művész, dizájner, alkotót emel a felszínre. Magam is látom, hogy brutálisan sokan vagyunk, és ebből az iszonyú tömegeből kell valamilyen módon kitűnni, pénzt keresni és presztízst építeni. Ugyanis a pénzkeresés egyenes arányban áll a presztízzsel, ez minél nagyobb, annál nagyobb esélyed van több pénzt keresni. Ezt pedig csak önmagad menedzselésével tudod elérni.

Ebben a világban is farkastörvények uralkodnak, és a művészetben talán még durvább a helyzet, mint a dizájn területén. Ugyanis a művészet egy fellegrár, egy elefántcsonttorony, ami csak nagyon ritkán nyílik meg az ember előtt.

Az építészetben vagy a grafikai dizájnban óriási potenciálok vannak, mivel nagy és szerteágazó a terület. Ezzel szemben ahhoz, hogy valaki a művészetből jól éljen, és kvalitásos műveket állítson elő, ahhoz pénz kell. Szóval ez a gazdagok sportja. Ha valaki szembefordul a széllel és nincsen pénze, akkor viszont meg kell küzdenie azért, hogy legyen, mi több, kint kell lennie a nemzetközi vizeken is. Sajnos ez idehaza még nem működik, mert ehhez olyan nagyvárosokban kell jelen lenni, mint New York, London, Párizs, Tokió, Hongkong stb., ahol jó múzeumok, galériák vannak. Szóval valahol minden mindennel összefügg. Ebbe a világba bekerülni véleményem szerint kétféleképpen lehet: mázllival vagy egy jó ismeretsséggel. Aki ezen városok valamelyikében született vagy ott él, az sokkal nagyobb előnnyel indulhat. Azok a sztárok, akiket a művészet vagy a dizájn oldaláról ma ünneplünk, kivétel nélkül ezekből a megapoliszokból jöttek.

Ma úgy válhatsz sztárrá, ha olyan klienseid lesznek, akik hirdetnek téged, ugyanis a megrendeléseid szabnak meg téged. Így lépegethatsz egyet-egyfeljebb. Én idehaza hiába próbálok a csúcs felé törni, és hiába dolgoztam nagyon sok olyan projekten vagy művön, ami meghatározó lehetett az elmúlt évtizedben, ma még mindig azt látom, hogy ez kevésnek tűnik. Pedig a többi művésszel szemben nekem még nagyon nagy mázlim is van, mert viszonylag sok nemzetközi publikációt tettem közzé, és a nevem viszonylag jól forog már a nagy dizájnseite-okon vagy művészeti portálokon is. Ám egy hasonló kvalitású londoni művész vagy dizájnner ugyanennyi munkával egészen biztosan sokkal előrébb tart.

– **Önmagad menedzselése mennyi időt vesz el az életedből?**

– Rengeteget. Ezen a héten, amikor beszélgetünk, alapvetően még nem csináltam mást, mint hogy interjúkérdésekre válaszoltam egy korábbi kiállítá-

YOU FREAKIN' MEOWT

sommal kapcsolatban, és anyagokat adtam le egy készülő könyvhöz, amihez kapcsolódott öt kérdés, és ráadásul angolul kellett rájuk válaszolnom, kifejtetem a témát. Így az öt kérdésből rögtön lett tizenöt. Sajnos vagy szerencsére az ilyen elfoglaltságokból nagyon sok van, és a magam jól felfogott érdekében egyet sem hagyhatok figyelmen kívül.

– **A korábban említett mélypontról hogyan tudtál kilábalni?**

– A grafika felé fordultam. Néhány ismerősömmel elkezdünk vizuális effekteket, a diszkókban, koncerteken, fesztiválokon szokásos látványelemeket készíteni. Igazából ez a munka vitt közel a grafikához, aminek folyamánként egyszer csak ott tartottunk, hogy csapatban kezdtünk el logót tervezni. Még bele sem kezdtünk a munkába, amikor a barátaim azt mondták, hogy hagyjam ezt a dolgot, mert én festő vagyok, és inkább maradjak az ecsetnél. Annyira felháborított ez a „beszólás”, hogy azonnal felvettem a kesztyűt, és utána csak ezzel foglalkoztam, és teljes mellszélességgel belevetettem magam a számítógépes tervezésbe is. *(Nevet.)*

Az akkori barátnőm Londonban élt, és a grafikában történő elmerülésem egyik pozitív hozadékaként számomra akkor megtört a jég azzal, hogy én oda kimehettem.

Előtte egy kicsit „nyomorpornó” volt az életem szerintem, mint általában minden olyan diáknak, aki vidékről jött, és elvégezte az egyetemet. Birkózol az albréleti díjjal, nincsen interneted, ezért a gangon lopod valakijét, viszont amikor nagyon hideg van, már nem bírod, és inkább elkezded egyezkedni ez ügyben a szomszáddal.

– **Mit adott London?**

– Londonban iszonyatosan kitérült a világ, és egy pillanat alatt sok minden át is értékelődött bennem. Itt találkoztam először a Victoria & Albert múzeum logójával is, ami hihetetlenül inspirálóan hatott rám, és akkor elhatároztam, hogy ennél rosszabb logót én sem tervezhetek. Nekem egyébként innen indult el a jellegzetes „betűformáló” stílusom.

– **Nem tudom, hogy jól teszem-e fel a kérdést, de szerinted egy grafikai programokat jól kezelő számítógépszonglőr lehet számodra – művészember számára – egyfajta konkurencia?**

– Egyfelől lehet, mert szerintem nem kell hozzá képügyesség vagy rajztudás. Inkább szellemileg készül fel az ember a tervezési folyamatokra. Én láttam

nagyon jól rajzoló embert gyorsan eltűnni a süllyesztőben, és láttam olyanokat is felemelkedni, akik egyáltalán nem tudtak rajzolni, de nagyon jó érzékük és szemük volt hozzá.

Alapvetően a kérdés mindig az, hogy az ember milyen szinteket akar döngöteni, illetve milyen és mekkora területet akar lefedni. Egyébként bizonyos esetekben és helyeken elmosódtak már a határok a művészet és a dizájn

között. De ezek speciális esetek, és nem szabad összekeverni egy bannert egy műalkotással. Én azt gondolom, hogy vannak aspektusai a dizájnknak, ami már majdnem képzőművészet, és fordítva, vagy egyszerűen nem is lehet meghatározni, hogy micsoda. Persze azért felfedezhetőek jól elkülöníthető rétegei is ezeknek a dolgoknak. Például pontosan tudjuk, hogy napjainkban mikor beszélünk funkcionális dizájnról, és mikor képzőművészetről.

ROAR

– **Hogyan folytatódott az életed?**

– Megint beszóltak. *(Nevet.)* Egy vacsoránál az egyik jóbarátom tett egy viccesnek szánt megjegyzést, azt mondta: ő legalább olyan rossz grafikus, mint amilyen belsőépítész lennék én. Ez aztán megragadt a fejemben, és azt gondoltam: na majd én megmutatom neked! *(Nevet.)* Én korábban ezt még soha nem próbáltam, tehát nem tudható, hogy milyen lennék az enteriőrdizájn területén. Ez a kijelentés indított el ezen az úton.

Ha a dolog mögé nézek, akkor azt kell mondanom, hogy az a baj, hogy

mindenki azonnali válaszokat akar egy-egy kérdésre. De szerintem ez nem élet-szerű, egy-egy felvetésre csak akkor lehet jó választ adni, ha azt az adott embert kipróbálják azon a bizonyos területen, lásd az említett belsőépítészetet.

– **És akkor elindult egy sokadik irány?**

– El, de én ennél komplexebben éltem meg ezt a területet, mert én azt szeretem, ha a dolgok egységet képeznek és kommunikálnak egymással. Ez már egyfajta brandépítés is. Például, ahol most ülünk, a Cat Bárban, a felkérésnek megvolt a sokrétűsége, hiszen adott volt egy név, egy logó, de emellett még

rengeteg dolog szerveződik a macska köré ebben a térben. De ugyanez igaz a Millennium Házra is, ahol szintén létezett már egy alapkonceptió, és aminél nagyon örültem volna, ha én tervezhetem meg a grafikai arculatot is.

– **Amikor egy ilyen munkára felkérnek, legyen az szórakozóhely, vagy akár a Millennium Háza, egy koncepció köré kell felépíteni valamit, vagy szabad kezet kapsz?**

– Is-is. Itt a Cat Bár esetében már megszületett az alapgondolat, de például a kaposvári Gard'Ann cukrászdánál semmilyen elképzelés nem volt. Ha itt belefűzhetek egyfajta ars poeticát, akkor mondhatom, hogy a legtöbb munkám szintenként épül föl, amelyben a látvány mellett a mondanivaló is mindig megtalálható.

Például, ha valaki elmegy a Millennium Házba, és tudja, hogy ott mutatták be a Zsolnay eozintechnológiáját, és hogy ott a sok mélyzöld motívum erre utal, akkor ez a dizájn már egy tartalommal is kiegészített nézőpont. És ha ehhez hozzávesszük azt is, hogy a Zsolnay csinálta egykor a ház eredeti díszeit, akkor már szinte nincs is mit mondani a hely újkori enteriőrjével kapcsolatban.

A munkásságomban számos helyen rejtett szimbólumokat jeleníték meg, még a Guggenheim-arculat újragondolásának esetében is művészettörténeti gegek tucatjai fedezhetők fel.

Ezzel kapcsolatban nem hagyhatom ki az emogramokat sem, ami egy érdekes tényre hívja fel a figyelmet. Valamikor az emberiség rajzokkal, majd piktogramokkal kommunikált, ezeket egyszerűsítette jelekké, karakterekké, hogy a 20. század végén ugyancsak jelekkel és a belőlük mutálódott piktogramokkal kezdjünk el kommunikálni egymással. A kettőspont és a zárójel kombója manapság már automatikusan nevető fejjé válik a social média írásos etűdjeiben, és ez csak egy példa, hiszen számos piktogrammal fejezünk már ki érzelmeket a szavak leírása helyett.

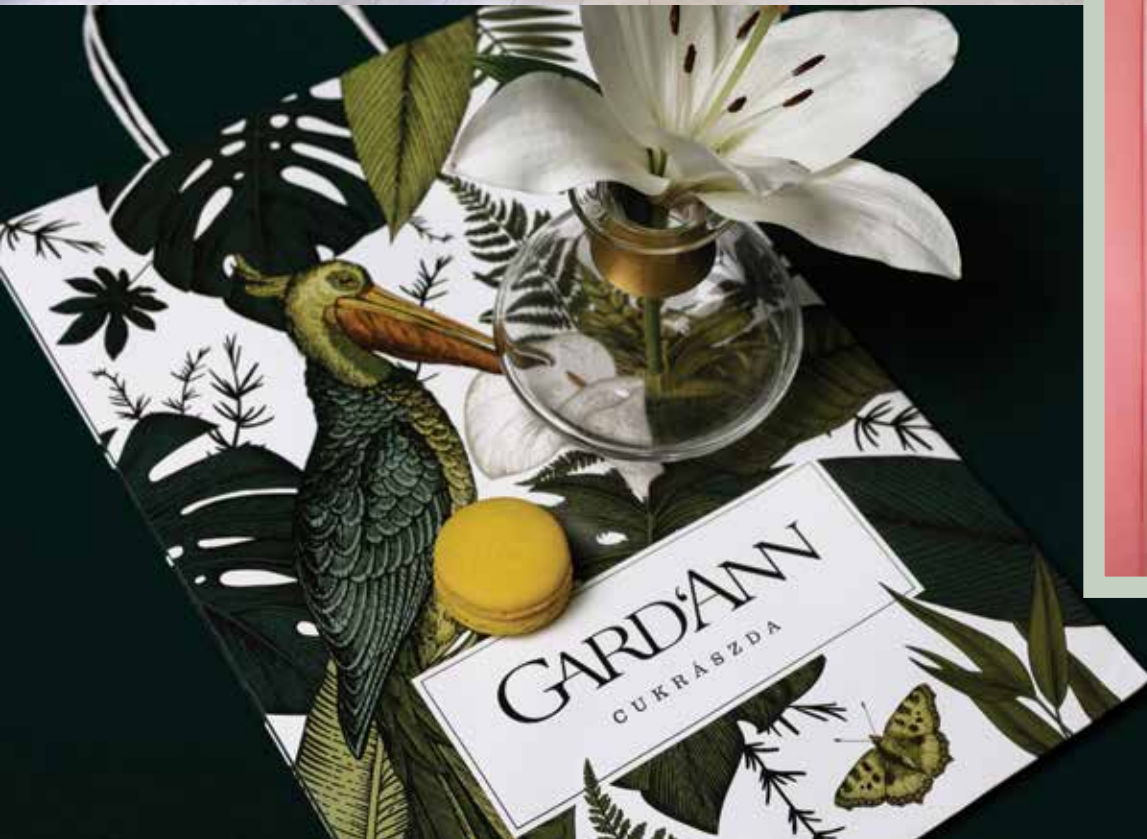
– **Honnan jönnek az inspirációid, ha éppen nem egy megbízás hívja elő őket?**

– Olvasok. Például az emogramok ötlete egy hír nyomán pattant ki, amikor közzétették, hogy az Oxford Dictionaries szerint a 2015-ös év szava egy emoji lett.

JAKSA BÁLINT

A MUNKÁSSÁGOMBAN
SZÁMOS HELYEN
rejtett
SZIMBÓLUMOKAT
JELENÍTEK MEG

JAKSA BÁLINT

JAKSA BÁLINT

BUY A TICKET AND
DO YOUR BUSINESS

'AMERICA'
Maurizio Cattelan

29. JAN.
- 20 SEPT.

DAILY 10 AM
- 5:30 PM

TUESDAYS AND
UNTIL 8 PM

2017

G

SOLOMON R.
GUGGENHEIM
Museum

1071 5th Ave., New York,
NY 10128, USA

Adults \$ 25

2016-ban felállítottam egy installációt a Deák téren, amiben rengeteg emojifejet ábrázoló labda volt. Egy ilyen labdát csak akkor lehetett elvinni tőlem, ha cserébe adtak nekem egy szót. A végén összegeztem, hogy melyik szóból volt a legtöbb, ezt aztán felírtam egy labdára, és egyedülként kitettem egy üres terem közepébe.

Ezután ezt továbbgondoltam, az idei kvangdzsui biennálén már komplett szavakat jelenítettem meg az emojifejekon. De még tovább mentem a legutóbbi kiállításomon, ahol már egyébként sokkal szofisztikáltabban volt bemutatva ugyanez a téma, és az emojifejek is sokkal szebbek és kedvesebbek, arcszerűek, mondhatni, szerethető figurák lettek. De ebben az installációban is minden mindennel összefügg. Például Ball Room volt a terem neve, ami nemcsak arra utalás, hogy ez egy labdával teli terem, hanem arra is, hogy az első mosolygós fej

(szmájli) megalkotóját

Harvey Ross Ballnak hívták.

A teljesség kedvéért meg kell jegyeznem, hogy Harvey Ross Ball mosolygós feje nem egy spontán rajz volt, hanem kitűzőnek készült egy cég számára, hogy az alkalmazottak vidámabbak legyenek. De a Ball Room egy táncteremre, próbateremre is utal, amelyben jelen esetben a látogatók cirkulálása egyfajta táncot szimbolizál. Azt gondo-

lom, hogy jól fel vannak építve ezek a dolgok, persze az más kérdés, hogy ebből egy kívülről mennyit vesz észre. Persze az nem baj, hogyha a néző nem látja át az egész kompozíció összes rétegét, hiszen egy műalkotását sem látjuk át soha, nem ismerhetjük annak összes vetületét vagy történetét.

– Végül is elkanyarodtunk az eredeti kérdéstől...

– Azt kell mondjam, ahogy te is megfogalmaztad, hogy a munkák megtalálhatnak. Szerencsére nem kell keresnem. A világhálón nagyon sok helyen megtalálható vagyok a portfóliómmal együtt is, és általában ez alapján keresnek meg. A portfólióépítés egy tudatos elhatározás volt a részemről, talán emiatt is van kevesebb más jellegű információ rólam. Hiszem ugyanis, hogy az embert a munkái alapján választják ki, és nem pedig a napi élményeinek közzététele miatt. A bivalyerős portfólió felépítése megkérdőjelezhetlenné teszi a képessé-

geimet, és egyébként vértet is jelent, ami lehetővé teszi számomra, hogy adott esetben ne vállaljak el bármilyen felkérést, munkát, még akkor sem, ha ez anyagilag fáj is. Sok bástyát beáldoztam ezért.

- **Ma hol tartasz karrierépítésben, alakul esetleg egy újabb irány?**
- Mivel harmadszorra is „beszóltak”, ezért ezt sem hagyhattam válasz nélkül.

– **Mi történt? (Nevetek.)**

– Tulajdonképpen hasonlóan az előző két beszélgetéshez, itt is az történt, hogy amikor elkezdtem egy képzőművészeti projekten dolgozni, egy barátom megtalált azzal, hogy miért próbálkozom én ezzel, amikor én „tök jó” dizájnerek vagyok. Maradjak csak ennél, mert amúgy pocsek képzőművész lennék. Ez újabb lökést adott, már túl vagyok az első tárlatomon, és már megkaptam a következő meghívást is.

– **Nem lehet, hogy ezek a beszélgetések azért kellenek neked, mert kizökkentenek a komfortzónádból?**

– Majdnem biztos, hogy ez így van, és tulajdonképpen ez okozza a legnagyobb problémámat is: mivel nagyon sok mindennel foglalkozom, ezért nagyon nehéz behatárolni a tevékenységemet. Ez a 21. században nem egy kedvező

helyzet, ugyanis a legtöbb művész, alkotó úgy épül fel, ha megfigyeled, hogy egy stílusra rámegy, amit aztán nyom kifulladásig, s ebből aztán akár jó nagy pénzeket is kereshet, hiszen mindenki azt a stílust köti hozzá. Ez igaz a képzőművészetre, igaz a dizájnera és igaz az építészetre is sok esetben.

– **Nem a zsebedben akarok turkálni, de egy ilyen tevékenységet hogy lehet beárazni?**

– Ez egy piszkosul nehéz kérdés. Otthon a feleségemmel rengeteget beszélgetünk arról, hogy minek mennyi az ára, illetve mennyit lehet elkérni egy munkáért. Alapvetően sok esetben azért van alulárázva a vizualitás, mert a végösszegben nagyon sokszor csak az elkészítés ráfordított munkaórája realizálódik, ezzel szemben, amikor vizuális tartalmat készítünk, akkor – bár nem minden esetben – egy csomószor jogdíjat is fizetünk. Ha valaki megrendel egy grafikát, illusztrációt, az csak arra az adott helyre, projektre vonatkozik, nem pedig korlátlan használatra. Persze meg lehet váltani egy örökös jogot is, azonban azért már sokkal mélyebben kell a zsebbe nyúlni. Ezzel a ténnyel nagyon sokan nincsenek tisztában.

Jelen pillanatban elég kaotikus a helyzet, amit manapság próbálnak helyretenni. Sok olyan híres logóról tudunk, amelyen a kitalálója alig vagy semmit sem keresett, közben pedig a dolog bombaként robbant, és azóta mindenhol használják.

Személy szerint én azt gondolom, hogy még mindig sokszor alulárázok egy munkát, ez jórészt azért fordulhat elő, mert az előzetes tervekkel ellentétben egy projekt mondjuk két hónap helyett egy év alatt készül el, rengeteg újratervezéssel, ami többletköltséget, és persze ráfordított időt is jelent. Emiatt már én is

sokkal gondosabban és minden vis maior helyzetre felkészülve – ha illet lehet – kötök szerződéseket. Egyébként azt gondolom, hogy e tárgykörben nagyon nehéz „igazságos” megállapodásokat kötni.

– **Nem olyan régen jöttél haza egy incshoni kiállításról, és tulajdonképpen ez a jelenbe is fordítja a beszélgetésünket. Hogy jött ez a meghívás?**

– Ahogy már korábban is említettem, a képzőművészet térképére való

golástól az építészetig. A kiállítás másik tematikus része pedig az átírhatóságot, átírhatóságot taglalja, ami manapság már inkább a művészet felé kacsingat.

Engem a főpavilonba hívtak meg három másik igen neves művész mellé, akik ellentétben velem, egy csapattal állították fel az installációikat. Részint a személyes jelenlétemnek is köszönhetően egy nagyon sikeres bemutatkozás volt. A rendezvény fő kurátora, aki egyetemi professzor, személyesen hívott meg

és ajánlotta fel az egyéni kiállítás lehetőségét az incshoni Lotte Galériában, ami egy luxus-bevásárlóközpont Szöul közvetlen környezetében.

Érdekes tény, hogy Dél-Koreában a galériák a nagy bevásárlóközpontokba települtek, ami egy meglepően hatékony kombó ahhoz, hogy a művészeteket közel vigyék az emberekhez. És a nagy vállalatokat, cégeket, márkákat kötelezik a művészet támogatására, így nincs mit csodálkozni azon, ha az emberrel szembejön egy Hyundai- vagy egy Samsung-galéria.

Miután ez a Mall alig egy éve nyitott, kellett egyfajta performance, aminek én lettem azt egyik szerencsés kiválasztottja, és amit elképesztő hype-pal támogatott meg a bevásárlóközpont. Mire kiértem a helyszínre, addigra iszonyatosan nagy installációs elemek fogadtak, amin egyfelől én, másfelől pedig a kiállítási elemei, az emogramok voltak.

– **Ezek szerint ezt az emoji-történetet vitted tovább?**

– Igen, de már sokkal szofisztikáltabb és továbbgondoltabb formában, mint korábban, és ami már bizonyos pontjain áthajlik a művészetbe. Így témájában sokkal nyitottabb, ami kiegészül szobrokkal és más elemekkel is.

– **Tényleg nem akarok lovagolni ezen a pénz témán,**

de ezért a kiállításért fizetnek neked?

– Igen. Egyfelől művészeti honoráriumot, amit két részletben fizetnek, egyik felét a kiállítás elején, a másikat a végén. És az ott megvalósult dolgok költségeibe is beszállnak.

– **A szülői kiállításnak van már valami hatása?**

– Egyelőre még nincs, hiszen február végéig tart. Az viszont már most biztos, hogy van egy meghívásom Kínába.

CSEH ESZTER SÁRA

felkerülés, a dizájnban a felemelkedés sokszor óriási szerencse kérdése.

Tulajdonképpen ezt a szülői meghívást is egy ilyen szerencsés szituációnak köszönhetem. Két Londonban élő dél-koreai kurátor talált meg először, aminek első beteljesedése a kvangdzsui biennálé volt nyáron, ami egyébként a velenceihez hasonló tematikus rendezvény.

A kvangdzsui biennálé egyik része kifejezetten az ipari dizájnról, a felhasználható, funkcionális dizájnról szól, legyen szó bármelyik területéről a csoma-

A cikket tovább olvashatja a [MiFerfiak.hu](https://www.miferfiak.hu) oldalon, használja a QR kódot!

DÉL-KOREÁBAN RITKÁN TALÁLKOZNI ÚGY A NEVEMMEL A SOCIAL MEDIÁBAN, HOGY: #KISSMIKLOS, DE LEGALÁBB TUDOM MIT JELENT EZEN A NYELVEN

– **Ez talán most nem annyira jó hír...**

– Megnéztem a várost, ahova hívtak: többszáznyi távolságra van Vuhantól, és a kiállítás is júniusban lesz, úgyhogy reménykedjünk, a meghívóim is ezt teszik. De az biztos, hogy az események miatt valami vidám dolgot szeretnének, ami javítja az emberek közérzetét, ezért is esett rám a választásuk.

– **Hogy érzed, a 2020 jó év lesz?**

– Számos hozzáértővel konzultáltam, akik azt mondták, ha az incshoni kiállítás után egy-két hónappal kapok megkereséseket vagy meghívást, akkor az egy nagyon előremutató dolog lesz. A dolgot bizonyos fokig hátráltatja, hogy példá-

ul a Instagramon az összes velem kapcsolatos bejegyzés vagy ezeknek egy jó része koreai nyelven jön le, aminek egyetlen pozitívuma, hogy tudom, mit jelent a nevem ezen a nyelven. *(Nevet.)* További járulékos gond, hogy Dél-Koreának meg van a saját Talk nevű Instagramja, mint ahogy Kínában sem ez az elsődleges csatorna. Emiatt ezen a földrészen ritkán találkozni úgy a nevemmel a social mediában, hogy: #kissmiklos

Mindenesetre bizakodó vagyok, mert tudunk rengeteg olyan művésztől, aki Ázsiából futott föl, és jelenleg már sztár. Szóval meglátjuk, hogy mi lesz, lehet, hogy úgymond kell majd egy újabb „beszólás”, és természetesen további óriási szerencse is.

HOTEL
NOSTRA

8600 Siófok,
Erkel Ferenc u. 51.

T: +36 20 511 0400

www.nostrahotelsiofok.hu
info@nostrahotelsiofok.hu

Szálloda Siófok tradicionális üdülőövezetében

Szállodánk a Balatontól 100, a központtól 1200 m távolságban fekszik. Összesen 41 db kétágyas pótágyazható szobával rendelkezünk. Minden szoba balkonos, zuhanyzós; műholdas TV és hűtőszekrény teszi kényelmesebbé a vendégek itt tartózkodását. Saját kertünkben korlátozott számban zárt parkolót is biztosítunk.

www.nostrahotelsiofok.hu

DRIVINGCAMP VEZETÉSTECHNIKAI ÉS RENDEZVÉNYCENTRUM

PÁLYABEJÁRÁS

írta: BARNA ANDRÁS fotó: DRIVINGCAMP

Hat évvel ezelőtt nyitotta meg kapuját a zsámbéki Drivingcamp vezetéstechnikai centrum. A komplexum az elmúlt több mint fél évtized folyamatos fejlesztéseinek köszönhetően ma már túlmutat saját küldetésén. Az alaptevékenysége mellett immár nagyszabású rendezvények lebonyolítására is alkalmas helyszínné vált, létrehozva ezzel a szegmens legkorszerűbb benzingözös fellegvárát.

Az M1-es autópálya zsámbéki leágazásától néhány kilométerre az egyes út mellett egy kis tábla jelzi a Drivingcamphez vezető út bejáratát, ahonnan nyílegyenes aszfaltcsík vezet a komplexum kapujáig. Jobbról-balról végtelenné tűnő termőföldek kísérik az embert az alig kétperces úton. Aki még nem járt itt, akár azt is hihetné, hogy eltévedt, ugyanis szinte elképzelhetetlennek tűnik, hogy mire az út végére ér, szó szerint a szeme előtt nő ki a földből Magyarország legkorszerűbb vezetéstechnikai és rendezvény centruma.

A beruházás alapötletét az autóvezetés iránti szeretet és autóvezetéshez köthető élmény és biztonság igénye adta, no és persze nem titkoltan az is, hogy a magyarországi KRESZ reformjában szerepet kap majd a többlépcsős jogosítvány megszerzése is – mondta dr. Reinhard Platzer, a Drivingcamp Hungary Zrt. vezérigazgatója, aki több mint nyolc évvel ezelőtt befektetési céllal érkezett Magyarországra.

– Ausztriában remekül prosperálnak az ilyen jellegű vezetéstechnikai centrumok, viszont ott már

egy nyüzsgő piacról beszélhetünk, ugyanis 16 pálya van országszerte – tette hozzá a vezérigazgató. – Magyarország viszont még egy többé-kevésbé kiaknázatlan területnek számít. A Zsámbéki-medence több szempontból is megfelelő helyszínné bizonyult, hiszen egy sor jó adottsággal rendelkezik. Létrehoztunk egy befektetői csoportot, amellyel letettük a Drivingcamp alapjait, és ma már büszkén mondhatjuk, hogy Európa egyik legkorszerűbb vezetéstechnikai létesítményét hoztuk létre.

DR. REINHARD PLATZER

A Drivingcamp nemcsak az infrastruktúráját, hanem instruktorainak képzettségét tekintve is a legmagasabb színvonalat képviseli, hiszen minden trénerük a Német Közlekedésbiztonsági Tanács (DVR) képzésével bír – ezt már Csörgő László vezető instruktor tette hozzá, aki a továbbiakban a kísérem a történeti pályabejárás során. Laci több mint négy éve csatlakozott a Drivingcamp oktatói csapatához, eleve a benzingőzök világából érkezett. Sok évig az autókerekelemben dolgozott, emellett pedig az off-roadozás szerelmese. Versenyzőként is kipróbálta magát, majd off-road csapatépítő és vezetéstechnikai tréningeket is tartott, ami később közös metszéspont lett az ő és a Drivingcamp életében.

– **Barna András: Mielőtt rálépünk a történetmesélés képzeletbeli aszfaltcsíkjára, arra lennék kíváncsi, nyilván sokakkal együtt, hogy hogyan lesz valakiből vezetéstechnikai tréner?**

– Csörgő László: A válasz egyfelől könnyű, másfelől nehéz is. Ugyanis idehaza nincs olyan hivatás vagy szakma, hogy vezetéstechnikai instruktor, tréner, oktató, ebből kifolyólag ilyen képzés sincsen. Az alapképzés van, ebben dolgoznak szakoktatók, de az egy másik terület.

– **Más országban, mondjuk Ausztriában például van ilyen képzés?**

– Ausztriában többlépcsős jogosítványszerzés van, ezért kellenek olyan trénernek, akiknek felhatalma-

zásuk van arra, hogy egy ilyen hivatalos igazolást kiadjanak. Tehát mondhatjuk, hogy náluk létezik egy intézményesített forma erre, de említhetnék más környékbeli országokat is. Itt jegyezném meg, hogy mi is létrehoztunk pár kollégával egy munkacsoportot, akikkel azon dolgozunk, hogy ezt a dolgot valahogy szakmáítsuk, illetve letegyük a trénerképzés alapjait.

Ez a jövő. A jelen viszont az, hogy a tulajdonosunk igencsak minőségorientált személy, ezért különös gondot fordít nemcsak a létesítmény fejlesztésére, hanem az instruktorok képzésére is. Ennek mentén mind a tizenhárom trénerünk a DVR Európában elfogadott képzésével bír. Ez azt jelenti, hogy a Drivingcamp

jóvoltából mi mindannyian jártunk németországi oktatásra, és háromévente pedig vizsgázunk hazai pályán is, amikor a DVR oktatói jönnek el hozzánk.

– **Milyen szakmai előélettel lehet közéték bekerülni?**

– Nyílt lapokkal játszunk. *(Nevet.)* Aki felmegy a honlapunkra, minden egyes trénerünkről olvashat szakmai információkat. Anélkül, hogy bárkit is kiemelnék a csapatból, elmondható, hogy a vezetés-képzés szinte mindegyikük előéletében megtalálható. Vannak olyan kollégáink is, akik például hosszú éveket töltöttek el az ORFK vagy a katasztrófavédelem vezetéstechnikai oktatásában. Summázva tehát azt mondhatom, hogy a munkatársaink a vezetéstechnikai szakmának – bár tudjuk, hogy hivatalosan ilyen nincs – a szó jó értelmében vett

fanatikusai, akik elsősorban a biztonságos vezetést és ennek oktatását tartják szem előtt.

– **Te hogy kerültél ide?**

– A napi munkám mellett elindultam egy másik pálya irányába is. Elkezdtem csapatépítő, majd off-road vezetéstechnikai tréningeket tartani.

A szakmai múltamnak köszönhetően kerültem később képbe a Drivingcamp építésének kapcsán. A vezetőség számos dologban kikérte a véleményemet az off-road szekció kialakításakor. Tulajdonképpen ez egy szerelem kezdete volt, ugyanis minél jobban belefolytam a dologba, annál inkább a ma-

gamének éreztem ennek az épülő pályának a küldetését, a közlekedésbiztonságot, a biztonságos közlekedésre való oktatást, nevelést. Ma már sok év tapasztalattal a hátam mögött vallom, hogy a biztonságos közlekedés két fő alapelve a biztonságos autó és a biztonságos sofőr. Ez a kettő nemcsak biztonságos közlekedés záloga, hanem a Drivingcamp alapfilozófiája is.

Visszatérve a kérdésre: a bimbózó szerelem hatására átnyergeltem, átképeztem magam az „on-road” részre is. Számos oktatáson és vezetéstechnikai tréningben vettem részt.

Négy évvel ezelőtt ért az a megtiszteltetés, hogy bizalmat szavaztak nekem, és kineveztek vezető trénerre. A munkám során egyre nőtt bennem a kíváncsiság, hogy megtudjam, a nálunk megforduló emberek miért vezet-

nek úgy, ahogy vezetnek. Elhatároztam, hogy az alapképzésben is részt fogok venni, ezért elvégeztem a szakoktatói tanfolyamot is. Ma már oktatok, és unikális módon a nálam tanulók nem fejezik be az alapképzésnél, hanem megyünk együtt tovább, ami azt jelenti, hogy egy évvel a jogosítvány megszerzése után itt találkozom velük a pályánkon. Szerintem ez egy nagyon jó és előremutató dolog, hiszen részük-ről ma még ez nem kötelezettség, hanem inkább csak egy jól felfogott érdek.

Attól, hogy valaki jól vezet, még nem biztos, hogy jó instruktor lesz, mert ez egy összetett szakma. Szóval, hogy némi ripszttal én is éljek, nem az a feladatunk, hogy megdöntsük a pálya körrekordját. *(Nevet.)*

A jó instruktor el tudja mondani, hogy mit, miért és hogyan csinálj. Látnia kell, hogy valaki miért és hogyan nem végez jól egy feladatot. És mindezt úgy, hogy eközben nem ül melletted a kocsiban, mint oktató, hanem az autó mozgásából, az ügyfél tekintetéből, kormányfogásából szűri ki, mondja el,

– A szakmázáshoz még mindenképpen visszatérünk, de előtte beszéljünk az itt kialakított pályáról. A Drivingcamp esetében speciális szempontokat is figyelembe kellett venni, hogyan történt a pálya tervezése?

– Tulajdonképpen ugyanaz a mérnökcsoport tervezte, mint az osztrák pályákat. Az előnyünk velük szemben az lett, hogy az ott megszerzett tapasztalatok összes essenciája benne van a Drivingcamp vonalvezetésében és egyéb kialakításában. Ennek köszönhetően ma a leghosszabb műgyantás felületünk van, és a legnagyobb rántópaddal rendelkezünk az országban, ami lehetővé teszi, hogy akár személyautóval, akár 40 tonnás szerelvényvel érkező sofőrt is képezni tudjunk. Hét modul található a pályánkon, öt on-road, két off-road és egy gokart, de én nem szeretem így kategorizálni, hiszen nem modulokat, hanem vészhelyzeti szituációk szimulációit végezzük a pályán. Azt is hozzá kell tennem, hogy ezek a modulok a legtöbbször előforduló vészhelyzetek reprodukálására lettek kialakítva. Egy modulon egyébként akár többféle helyzet is megvalósítható, tehát a tematikánkat nem modulokra, hanem vészhelyzeti szituációkra építjük.

– Hallva ezt a sokrétűséget, különösen érdekel, hogy hogyan épül fel egy-egy tréning tematikája.

– A vezetéstechnikai tréningek legfontosabb célja az, hogy a már meglévő vezetési készségeket továbbfejlesszük. A Drivingcampen lehetőség van arra, hogy szimulált vészhelyzeti szituációkat alakítsunk ki, amire mi nemcsak megmutatjuk a megoldási sémákat, hanem be is gyakorolhatják a nálunk részt vevő ügyfelek. Az így megszerzett ismerettel nemcsak elkerülhetővé válnak az adódó vészhelyzeti szituációk, hanem egyes helyzetekre jól és felkészülten tudnak majd reagálni.

– Ha most elvicceskedném a kérdést, akkor azt is mondhatnám, hogy aki nem tudja, az tanítja. De ha komolyra fordítom, akkor arra lennék kíváncsi, hogy egy instruktornak kötelezően jól kell tudnia vezetni?

– Természetesen egy instruktornak jól és biztonságosan kell tudnia vezetni, de az ő feladata ezen jóval túlmutat, hiszen a technikai tudása mellett legfőképp jó pszichológusnak és jó tanárnak kell lennie.

tárja fel az évek alatt kialakult rossz beidegződéseket. Építő tanácsokat ad és érvel, aminek a végén mindig bizonyosságot nyer, hogy például egy manőver jól vagy éppen nem jól lett végrehajtva. Az instruktorok helyzetét tovább nehezíti, hogy mi itt általában nem kezdő, hanem felnőtt, adott esetben évek-évtizedek óta jogosítvánnyal rendelkező emberekkel foglalkozunk, akiket elég sokszor szembesítenünk kell a rossz megszokásaikkal.

A tematika pedig jellemzően úgy épül fel, hogy a gyakorlatot egy elméleti oktatás vagy egy kötetlen beszélgetés előzi meg. Erre több szempontból is szükség van. Egyfelől azért hasznos, mert általában mindenkiben van egy kis félsz, feszültség, amikor idejön. Ezt oldani kell, és tudatosítani kell az ügyfélben, hogy ide nem megmérettetni jön magát, hanem tanulni. Másfelől személyesebbé és közvetlenebbé válik a kapcsolat az ügyfél és az instruktor

között, ami megkönnyíti és még hatékonyabbá teszi az együttműködést.

– **Említetted, hogy némi félsz van az embereken. Mitől félnek?**

– Egy példán keresztül szemléltetem a dolgot: elmondható, hogy a statisztikák szerint egy átlagos magyar autós egy évben nagyjából három alkalommal kerül olyan helyzetbe, hogy vészfékeznie kell. Ezt az esetek többségében rosszul csinálják, nem mernek

beletaposni a pedálba, hanem „pumpálják”. Minden egyes felengedés további 25 centimétert jelent a fékútban, ami egy vészhelyzetben nagyon sokat jelenthet. Sokan félnek attól az erőtől, ami ilyenkor fellép az autóban, és attól is, hogy megrántja őket a biztonsági öv. Egyébként az időszakos szépen karbantartják a jól rögzült beidegződéseket, amik akár úgy tudnak működni egy vészhelyzetben, mint például a biciklizés, amit nem lehet elfelejteni. A téli felkészítő

tréningjeink után számos levelet kapunk nálunk járt ügyfelektől, hogy az itt megtanult manővereket haszonnal alkalmazták mondjuk egy sítúra kapcsán.

– Ez a sikerélmény része a dolognak, de arról lehet valamit tudni akár a megélt tapasztalataitok alapján is, hogy a tréningen részt vevő ügyfeleknek milyen a hozzáállásuk egy-egy ilyen képzéshez?

– Ez bizonyos fokig vékony jég, de vannak tipikus motívumok, amiket igen sokszor megélnünk. Akik magánügyfélként jönnek el hozzánk a saját pénzükön, azok érdeklődők, nyitottak. A céges ügyfeleknél árnyaltabb ez a lelkesedés. A jó hír viszont az, hogy bármit is gondolnak reggel erről az egésztől, a tréning végén sokukat ki sem lehet venni az autóból, annyira tetszett nekik, amit

itt megtapasztaltak. Ugyanis akik még nem vettek részt ilyen oktatáson, azok nem is tudják, hogy itt milyen impulzusok, mennyire pozitív impulzusok érhetik. A tapasztalat azt mutatja, hogy a végén még a legszkeptikusabb is több mint belátó lesz a nap végére. Sőt sok esetben már fejben azt is eldönti, hogy elhozza ide mondjuk a párját, a férjét vagy a feleségét, gyerekeit is.

– **Ha már a vékony jeget és a feleségeket, párokat is megemlítetted, hadd tegyek fel egy olyan banális hipotetikus kérdést, amit valószínűleg nem is lehet jól feltenni: kik a jobb vezetők, a nők vagy a férfiak? (Nevetek.)**

– Szerintem mindkét nem jó vezető. A férfiaknál a kihívás dominál, ők általában a határaikat próbálják feszegetni. A nőknél a biztonság az elsődleges szempont. Az „anyamobil-effektus” mindig előjön, hiszen többnyire ők szállítják a gyerekeket, ezért tartják ezt mindennél fontosabbnak.

– **A vezetéstechnika és a közlekedésbiztonság mellett az elmúlt évek fejlesztésének köszönhetően épült itt egy gokartpálya is, amit némiképp a létesítmény filozófiájának enyhe kontrasztjaként is értelmezhetnénk.**

– Egyfajta piaci igényre adtunk választ a gokartpálya megépítésével, ami egy folyamat részeként is értelmezhető. De ha már szót ejtettem a határok feszegetéséről, akkor el kell mondjam, hogy nagyon sok megkeresés érkezett, amiben azt kérték tőlünk, hogy a tréningeket színesítsük élményelemekkel is. Elkezdtünk különböző vezetési-

technikai elemekkel tarkított játékokat beilleszteni a programjainkba, s ezek rendkívül népszerűek lettek. Ennek ma egy megkoronázó momentuma a 760 méter hosszú, rendkívül technikás elemekkel és kanyarokkal tűzdelt gokartpálya.

A gokart egyébként egy nagyon jó belépő az olyanok számára, akiknek nincsen jogosítványuk, valamint a 10 éven felüli gyerekek számára is. Aki

sokat gokartozik, az később sokkal könnyebben megtanul vezetni, és sorolhatnám ennek az előnyeit. A flottánk 15 felnőtt- és 6 gyerekgokartból áll, ezekhez mindenféle védőfelszerelést is tudunk biztosítani. Noha a pálya bárki számára elérhető, nem titok, hogy elsősorban a céges ügyfeink programjaihoz ad egy további hozzáadott értéket.

– **Nemcsak ez az egy fejlesztés volt az elmúlt időben, hiszen egy hatalmas bemutatóteremmel is bővült a Drivingcamp.**

– Azt hiszem, a showroom létrehozása jól igazolja a Drivingcamp innovatív szemléletét. A rendezvényterem nem csupán egy fejlesztési elem, hanem

egy olyan jótékony mutáció, ami remekül társul az alaptervekenyességünk mellé. A showroom hazai viszonylatban egy olyan egyedülálló, zárt bemutatóterem, amely akár két teherautó, vagy 6 személyautó befogadására és ezzel egyidejűleg akár 300 ember leültetésére is alkalmas prémium kialakítású helyszín, ahol a legmodernebb audiovizuális és prezentációs eszközök állnak ügyfeink rendelkezésére.

Tökéletesen alkalmas nagyobb létszámú továbbképzésekre, termékbemutatókra, előadásokra, vagy céges eseményekre.

A vendégek étkezéséről – igény esetén – pedig saját BistroMoto éttermünk konyhája gondoskodik. A Drivingcamp ezzel egy olyan komplex, teljes infrastruktúrával bíró rendezvényhelyszínné vált, amiben benne van a vezetéstechnikai pálya összes szolgáltatása, a modern kiszolgálóépület biztosította konferenciatermek és az egyedülálló méretű- és kialakítású showroom is, étkezési lehetőséggel.

– **Ezek után ma hogyan summáznád magatokat?**

– A megnyitásunk óta eltelt nyolc év alatt úgy gondolom – de nemcsak gondolom, hanem tény is –, hogy messzire jutottunk, hiszen ma már túlmutatunk az alaptervekenyességünkön: számos infrastrukturális beruházás történt, a képzés tematikája is állandóan korszerűsödik, ami folyamatosan igazodik a piaci igényekhez. A meglévő programjaink az elmúlt időben ezért olyan speciális tárgykörökkel is bővültek, mint az SUV vagy az elektromosautó-tréning. Az irány tehát mindenki

számára adott, amihez némi jelképes megjegyzéssel élve: elég csak lefordulni az 1-es út drivingcamp-i leágazásánál.

A cikket tovább olvashatja a **MiFerfiak.hu** oldalon, használja a QR kódot!

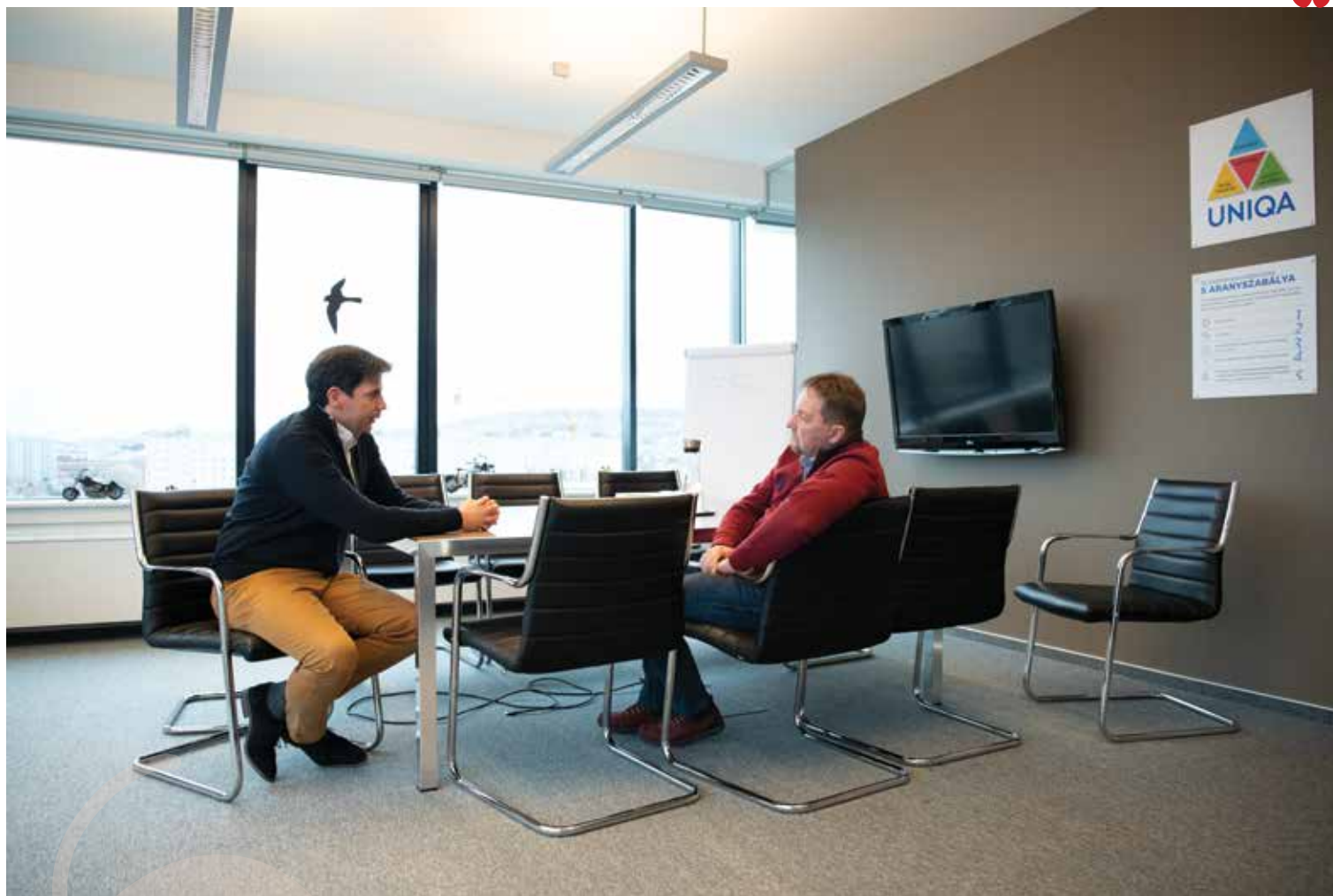
BESZÉLGETÉS KURTISZ KRISZTIÁNNAL,
AZ UNIQA BIZTOSÍTÓ ZRT. VEZÉRIGAZGATÓJÁVAL

„EGY TÁLBÓL CSERESZNYÉZTÜNK”

írta: BARNA ANDRÁS *fotó:* HILBERT PÉTER

A biztosítás ma már egy szinte megkerülhetetlen szolgáltatás. Elég, ha csak egy autónk van, máris egy óriási közösség tagjaivá váltunk, és akkor még nem beszéltünk arról az opcionális holdudvarról, amit ez az iparág a „kötelező körök mellé” kínál. Egészen biztosan nem tévedek nagyot, amikor azt mondom: vegyesek a reakciók és a vélemények az ágazat megítélését illetően. Mielőtt azonban ez a bevezető gondolatsor megragadna a hétköznapi megállapítások bugyrában, következzen egy beszélgetés az Uniqa Biztosító Zrt. első emberével. Kurtisz Krisztián minden kétséget kizáróan szakmájának egyik reneszánsz embere, aki nemcsak új aspektusba állította a piaci filozófiát, hanem a szó valós és átvitt értelmében is gyümölcsözővé tette.

AZ UNIQA SZÉKHÁZÁNAK LEGFELSŐ EMELETÉN TALÁLHATÓ A VEZÉRIGAZGATÓI IRODA. A KÖRBEN ÜVEG HELYSÉGBŐL EGÉSZEN ÚJ ARCÁT LÁTNIA VÁROSI FORGATAGNAK, LÁTVÁNYA AKÁR HOSSZÚ PERCEKRE IS ODAKÖTHETI AZ ABLAK ELŐTT ÁLLÓT. AMOLYAN URBÁNUS ZEN ÁLLAPOT EZ, AMIHEZ EBBEN A PILLANATBAN SZOKATLANUL NAGY CSEND IS TÁRSUL.

Mintha ez a millió kézen fogta volna a cég első emberét, belőle is nyugodtság árad, pedig mint utóbb kiderül, a látszat néha csal, hiszen szinte állandóan jár valami a fejében. Viszont ha csak e néhány perces benyomás alapján kellene ítélnem, simán rámondanám, hogy megérkeztem a nyugalom szigetére. Persze nem gondolnám – már csak a helyszín miatt sem –, hogy stresszmentes lehet itt az élet. Mindenesetre jól érzem magam ebben

a helyzetben, aminek jótékony hozzáadott értéként beszélgetőpartneremmel azonnal átugorjuk a hivatali formasságokat. A tárgyalásostalhoz ülünk le beszélgetni Krisztiánnal, aki – mint később elmeséli – diákéveiben egészen más pálya felé vette az irányt, és akiből úgy lett biztosítós, hogy soha nem akart az lenni. A sors kedves iróniájaként viszont mégis ezen a pályán maradt, ami az elmúlt bő két évtized alatt szakmából hivatássá nőtte ki magát.

– **Barna András: Én azt gondolom, hogy senki nem ébred úgy egy reggel, hogy ő biztosítós lesz. A magam részről azt látom, hogy ez inkább valahogy kialakul, valamilyen kapcsolódó területből mutálódik, aminek a végén aztán valaki „letáborozik”, megragad a biztosítási szakma mellett. Belőled hogyan lett biztosítós?**

– Kurtisz Krisztián: Alapvetően mindig is reál beállítottságú voltam, és az informatika is mindig

nagyon közel állt hozzám, így tulajdonképpen nem csoda, hogy az általános iskola után informatikai és számítástechnikai technikumba jelentkeztem. A technikus oklevél megszerzése után a Kandó Kálmán Főiskola biztonságtechnikai szakán folytattam a tanulmányaimat és szereztem mérnöki diplomát. Ennek keretében volt egy biztosítási ismeretek tantárgy, aminek az oktatása egy politechnikai képzés keretében folyt. A terület

igen szerteágazó, ezért ennek okán az őrzés-védést, fegyverismeretet a Bólyai katonai főiskolán, a műszaki ismereteket, riasztókat a Kandón, a mechanikai védelmet a Bánki Donáton, az építészetet az Ybl Miklóson, a gazdasági és biztosítási ismereteket pedig a könnyűipari főiskolán oktatták. Nem volt túl népszerű a tantárgy, mindössze ketten jártunk ide. (Nevet.)

– **Ennyire senkit nem érdekelt?**

– **Ha valaki elolvassa a szakmai önéletrajzodat, biztos nem talál rajta fogást, mert ebben egy félvényi pályaelhagyást sem talál.**

– Viccesen azt szoktam mondani, hogy amióta megszereztem a diplomámat 1998-ban, én még más cégnél nem dolgoztam, csak biztosítónál. A Generali után jött az egykori Argosz (*ma K&H Biztosító*), ahol a gépjármű-kárrendezési terület vezetője lettem. Amikor odakerültem, igen áldatlan

végeredmény, hogy Magyarországon mi vezettük be először a digitális kárrendezést.

– **Ha jól belegondolok, ez még igencsak a digitális kor hajnala lehetett.**

– Ez pontosan így volt, de én mindig arra törekedtem és törekszem ma is, hogy a megszokottól eltérően, egy kicsit másként csináljam a dolgokat. Ha nagyon röviden kellene megfogalmaznom a szakmai arc poeticámat, akkor azt mondanám:

– Nem, ugyanis jellemzően mindenki a klasszikus mérnöki irányt választotta, a riasztók, tűzjelzők tervezését, vagy pedig a nemzeti szakszolgálatok, illetve a biztonságtechnikai cégek irányába mozdultak el. Szóval ketten jártunk ide az évfolyamból. Kissé paradox módon én viszont olyannyira megszerettem ezt a dolgot, hogy a végén ebből írtam a diplomamunkámat is a Generali égisze alatt, ahol később el is kezdtem a biztosítási pályámat értékesítési vonalon.

állapotok uralkodtak, ezért a fő feladatomban a rendszer digitalizálásának kiépítése volt. Óriási mázlim volt ezzel a hellyel, mert mondhatni zöldfülként kerültem ebbe a beosztásba. Ezt tulajdonképpen az ottani HR-vezető megelőlegezett bizalmának köszönhettem, hiszen korábban semmilyen kárrendezési tapasztalatom nem volt. A tapasztalat hiányából adódóan visszanyúltam az IT folyamat-szervező gyökerekhez, és aztán ennek mentén épült fel lépésről lépésre a rendszer, és kerekedett ki az a

szerettem leegyszerűsíteni a dolgokat. Ez nemcsak átláthatóbb, hanem sok esetben olcsóbb is. Persze emellett mindig figyelem a szakmai trendeket is. Talán ezért, emiatt kaptam a cherriskes kollégáimtól egy szimbolikus „Trendsetter díjat” (*a trendsetter a fejlődési irány mutatója*). (Nevet.)

De visszatérve az előbbiekhöz: ez a rendszer annyira jól sikerült, hogy nem sokkal később megkeresett az AXA-Colonia (*ma Uniqa Biztosító*) egyik igazgatósági tagja azzal, hogy náluk is meg kellene

HA NEM BIZTOSÍTÁSKÉNT
GONDOLOK ERRE A TERÜ-
LETRE, HANEM EGY TÁ-
MOGATÓ KÖZÖSSÉ GKÉNT,
AMI ARRÓL SZÓL, HOGY A
TAGOK ÁLTAL BEFIZETETT
ÖSSZEGET BAJ ESETÉNA
LEGRÁSZORULTABB KAP-
JA MEG, ALIGHA HISZEM,
HOGY EZ ELLEN BÁRKI-
NEK IS KIFOGÁSA LENNE.

ugyanezt csinálni. Innentől egy egész furcsa karrier kezdődött, mert mondhatni „kézről kézre” adtak. Az AXA-nál már éppen a folyamat végén jártunk, amikor megkeresett a Groupama vezérigazgatója, aki szintén a kárrendezési területen kínált lehetőséget. Viszont úgy éreztem, hogy egy kicsit belefásultam az évek során ebbe az egészbe, így ez nem hozott annyira lázba, aminek eredményeként bővítették a hatáskört, és a gépjármű-termékfejlesztés mellett az összes lakossági terméket megkaptam. Erre az időszakra visszaemlékezve ma azt gondolom, hogy

akkor a szakmában egyfajta válságmenedzserként könyveltek el.

– **Visszautalva a dolgok leegyszerűsítésére: azt gondolom, hogy azért látjuk mi, kívülállók bonyolultnak ezt az egészet, mert úgy érezzük, hogy túl van biztosítva a rendszer. De talán úgy is fogalmazhatnék, hogy bizalmatlan a rendszer.**

– Én inkább úgy fogalmaznék, hogy túlmisztifikáltunk egy rendszert, pedig véleményem szerint a biztosítás – és ezt szoktam mondani a kollégáimnak is – egy nagyon jó dolog. Én elkötelezettje vagyok ennek, ezért is vagyok húsz éve ebben a szakmában. De azt is gondolom, hogy ezt a dolgot valahogy elfelejtettük jól csinálni. Ha nem biztosításként gondolok erre a területre, hanem egy támogató közösségként, ami arról szól, hogy a tagok által befizetett összeget baj esetén a legrászorultabb kapja meg, aligha hiszem, hogy ez ellen bárkinek is kifogása lenne. Ezért jó ez a dolog!

A probléma ott van, hogy az elmúlt évtizedekben erre a területre ráakódott egy sor adminisztratív és jogi szabályozás, amitől bonyolult, átláthatatlan lett, és drága. Az elmúlt húsz év tapasztalatát mérlegre téve öt évvel ezelőtt elhatároztam, hogy ezt az egészet megpróbáljuk jól megcsinálni, de mondhatnám azt is, hogy elhatároztuk, hogy a „mit lehet és mit nem” mentén újragomboljuk a kabátot.

– **Mielőtt a kelleténél nagyobbat ugranánk az időben, meg kell kérdeznem, voltak-e közbenso meghatározó állomások a pályád során, amíg erre az elhatározásra jutottál.**

– Ha már említettem a „mit lehet és mit nem” gondolatot, akkor ehhez kapcsolódik egy olyan momentum, amely mindenképpen hatással volt a későbbi pályafutásomra.

2008-ban megkeresett egy fejedvadász, egy angol úr, akivel már korábban is volt munkakapcsolatunk, és ebből kifolyólag jó szakmai nexus alakult ki közöttünk. Egyszer előállt azzal, hogy Moszkvában lenne egy rám szabott lehetőség. A kínálkozó ajánlatot akkortájt ő úgy aposztrofálta, hogy Moszkvában van most az igazi „keleti vadnyugat”, minden megy felfelé, szóval igazi Kánaán. Hozzáteszem, hogy a válság előtt voltunk egy évvel. Egyébként pedig eszem ágában sem volt kimenni, úgyhogy jóformán zsigerből elutasítottam a kínálkozó lehetőséget. De csak nem engedte el ez az angol úr a szálát, mert néhány hónap múlva újfent megkeresett ugyanezzel. Az ajánlata csak annyiban módosult, hogy most nem akart rám kényszeríteni semmit, csak megkért, hogy a két kiválasztott jelöltje mellé csatlakozzam be harmadikként, mert neki a szerződése szerint három pályázót kell „prezentálnia”. Megerősített, hogy nem vár tőlem semmit, nyugodtan elbukhatom az egészet. Úgy váltunk el egymástól, hogy – kis túlzással – az lesz a feladatom, hogy beszélgessek egy rövidet a megbízójával, Boris Jordannal, és nézzem meg Moszkvát. *(Nevet.)*

– **Egyébként beszélts oroszul?**

– Nem, egyáltalán nem, legfeljebb annyit, amennyi megmaradt az általános iskolából. *(Nevet.)*

– **Ki volt ez a Boris Jordan? Érdekes az ő személye, mivolta?**

– Orosz migránsok Amerikában született és tanult fia, aki a rendszerváltás környékén

visszament Moszkvába, és megalapította az első orosz befektetési bankot, és egyébként ő elnökölte Renaissance Insurance biztosítót. Akkoriban olyan egy-két milliárd dollárra becsülték a vagyonát. Bevallom, hogy Boris megismerése és a vele folytatott beszélgetés egy olyan furcsa dimenzióba emelt át, amit korábban csak a filmekben láttam.

Noha az interjú angolul folyt, egyszer megkérdezte tőlem, hogy mennyire beszélek oroszul. Mondtam neki: semennyire. Erre ő azt válaszolta, hogy egy mondatot mindenképpen meg kell tanul-

jak: „Все возможно”, azaz: minden lehetséges.

Ez a mondat pedig örökre belém ivódott.

– **Nem lelőve a poént, gyanítom, hogy elvállaltad az állást.**

– Három-négy órát beszélgettünk, szinte spártai körülmények között egy „open office” irodából leválasztott kis részen, ahol a háttérben egy óriási kivetítőn pörögtek az aktuális számhalmazok. És akkor, ott – nem a milió miatt – hirtelen vonzóvá vált a lehetőség és a kihívás. Kissé szürreális, hogy pont Moszkvában éreztem ezt. *(Nevet.)* A feladat

egyébként a gépjárműüzletág vezetése lett volna.

De még mindig nem mondtam áment a dologra.

– **Mikor szentesült a dolog?**

– Karácsony szentestéjén kaptam egy e-mailt egy Tamara nevezetű HR-es hölgytől, s amikor megnyitottam a levelet, akkor annyi nullát kaptam karácsonyi ajándékként, amennyit addig soha nem láttam. *(Nevet.)* Ott álltunk a karácsonyfá mellett a terhes feleségemmel, csak néztünk egymásra, és azon gondolkoztunk, hogy akkor most mi legyen.

Végül is úgy döntöttünk, hogy elfogadom az

ajánlatot. A néha egészségtelenül sok munka és az ingázás időszaka következett, a három év alatt kétszázötvenszer repültem.

Az oroszországi kinn tartózkodásom második fejezeteként néhány kollégámmal karöltve elkezdünk létrehozni egy összehasonlító portált, ugyanis ilyen akkor még kint nem létezett. Az összes startupos dolog megtörtént velünk, ami megtörténhetett. Ugyanis nem volt egyszerű külföldiként Moszkvában céget alapítani – szóval volt buktató bőven, de „végigtoltuk”. Nem mellesleg sokkal gyorsabban égett a pénzünk, mint ahogy azt gondoltuk. Ugyanis az egészet azokból a megtakarításokból finanszíroztuk, amit az elmúlt időszakban megkerestünk.

– Akkor ez már nem a Boris-cég ernyője alatt vált valóra?

– Nem. Pontosabban egy nagyon rövid ideig párhuzamosan csináltam-csináltuk, de utána teljesen önálló cégeként működünk. Aztán nagyon hamar befektetőket kellett keresnünk.

– Mi van ma ezzel a céggel?

– Tíz év után is megvan a mai napig, igaz, hogy egy kicsit újra lett definiálva, és egy brókercég üzemelteti.

– És te már nem vagy benne a történetben?

– Nem, amikor 2010-ben hazajöttem, és elkezdtem dolgozni az Uniqában, akkor kiszálltam-kiszálltunk ebből az üzletből.

– Hogy summáznád az oroszországi időszakot?

– Nagyon kemény három év volt, ahol megismerhettem egy más dimenziót, egy más sebességet.

– Gyorsabb volt vagy lassabb?

– Brutál gyors volt. Az ember ezt nem is gondol-

ná, sokkal inkább azt feltételezi, hogy egy exszocialista ország az nem más, mint egy adminisztratív rémálom. Ez egyébként részben igaz is, de az üzleti vonal viszont iszonyatosan gyorsan fejlődött, és folyamatosan változott a légkör is.

– Tehát megérkeztünk az Uniqához, itt a menedzsment részeként kezdtél el dolgozni?

– Igen, de nem életbiztosítási területen. Viszont volt itt egy pillanat, amikor meginogtam, ugyanis rá kellett jönnöm, hogy elvesztettük a szakma lényegét – amiről már korábban is beszéltem –: bonyolult lett, óriási bürokrácia mellett, akkor, amikor már mindenféle technológia a rendelkezésünkre áll. Ekkor kezdtem el azon gondolkozni, hogyan csinálnám ezt tizenöt év tapasztalattal a hátam mögött, ha mindent a nulláról kellene kezdenem. Az elképzelésem az elején egyébként nem szólt tulajdonképpen másról, mint egy intellektuális önszórakoztatásról. Először csak papíron skicceltem fel a modellt az értékesítéstől kezdve a kárrendezésig. Később ezen a vonalon továbbmenve fejlődött tovább tulajdonképpen ez az elv, amit aztán úgy nevezünk, hogy Insurance 2.0. Ebből készült egy nagy anyag és egy prezentáció is, amivel tulajdonképpen elkezdtem házalni. Mindenki más mellett elmentem az Uniqa nemzetközi vezérigazgatójához is.

– Miben volt más az általad kifejlesztett aspektus? Gondolom, egyszerűbb lett.

– A metódusból az összes költségelemet „kigyaltuk” úgy, hogy a rendszer további pozitív hozadékként a „megtakarításokból” vissza is tudunk adni belőle a közösségnek.

A kiindulási alap nagy vonalakban az volt, hogy ha itt Európában egy sor más dolog és szokás egyfajta uniform módon halad, akkor miért pont a biztosításoknak kell más és más módon működniük az egyes országokban. Ráadásul a ma digitális eszközeivel mindent meg lehet olcsóbban oldani. Plusz mindazzal, hogy a rendszer visszaad, még egyfajta interaktivitást is biztosít.

– Mi vagy milyen volt az ötlettel kapcsolatos reakció az Uniqa részéről?

– A fogadtatással nem volt gond, viszont a tőlük kapott ajánlat ennél egy kicsit szofisztikáltabbnak látszott. Egyfelől zöld utat kaptam a Cherriskre, ami azt jelentette, hogy külön céget alapíthattunk, és külön büdzsét kaptunk rá, és felépíthettük a nulláról. Tehát az „álmom” ilyenformán elstartolhatott. Ennek fejében viszont azt „kérték”, hogy az Uniqát, aminek akkor – ilyen-olyan okokból kifolyólag – 1,5 milliárdos vesztesége volt, talpra kellett állítani, illetve olyan versenyképes céggé kellett tenni, amelyik olyan konkurensokkal versenyzik majd, mint adott esetben a Cherrisk a jövőben. Illetve, ha ez a két cél teljesül, akkor legyen oda-vissza tanulási átjárás a két biztosítási szemlélet között. Ennek szellemében indult el a projekt 2016-ban.

– Mennyire volt egyszerű ez a „deal”?

– Egy nagyon komoly kulturális szisztematizációt kellett végrehajtani az Uniqán belül, ami számos

személycserével járt a középvezetőktől kezdve az igazgatósági tagokig. Ebben egyébként teljes szabad kezet kértem és kaptam is az anyacég részéről. Továbbá a meglévő több mint 240 terméket mára 36 termékre redukáltuk. A változtatások hatására ma kijelenthető, hogy a cég jelentős nyereséggel számol.

Azt is elmondhatom, hogy ma a társaságot egy motivált csapat alkotja, és valóban trendszetterek lettünk a piacon. Például, ha valaki ma a hálózatunkban egy lakásbiztosítási szerződést köt, akkor 30 másodpercen belül az e-mail-fiókjában van egy körvényesített ajánlat. De mondok mást is: nagyon

lényeges dolognak tartom az ügyfélkezelést, ezért ezt mérhetővé is tettük minden olyan területen, ahol közvetlen az ügyfélkapcsolat. A tavalyi évben 90 ezer visszajelzés alapján a megítélésünk az egytől ötig tartó skálán – ahol az ötös jelenti a legjobb minősítést – az értékelésünk 4,8 volt. Ez a tény pedig nemcsak személy szerint engem, hanem az összes többi kollégámat is büszkévé és motiválttá teszi.

Összegezve tehát fő elveink: szeretnénk a piac legjobb szolgáltatója lenni, és trendszetterek, ami azt jelenti, hogy mi akarjuk, szeretnénk megmutatni, hogy merre megy ma az irány ebben a szegmensben.

– Ma már egy sokak által ismert termék a Cherrisk. Ha – némi képzavarral élve – belenézünk egy olyan gömbbe, ami a múltat mutatja, nem a jövőt, akkor mit látnánk ebben?

A kezdeteket mindenképpen látnánk. Például azt, hogy 2017-ben egy megbeszélés alkalmával azt mondtam a kollégáimnak, hogy a rendszer 2018. szeptember 17-én el kell, hogy induljon. Miért pont akkor? Mert ez egy szép nap. *(Nevet.)* Persze ez a kijelentés nem váltott ki őszinte mosolyokat, de elmondhatom, hogy 381 nap alatt felépült egy platform, annak minden kiszolgálóegységével együtt, négy termékkel.

– A Cherrisknek van egy emocionális húrokat pengető üzenete is, ami, mondhatjuk, hogy kéz a kézben jár a racionális előnyökkel...

– Felépítettünk egy szisztémát, egy filozófiát, ami arról szól, hogy az emberek készüljenek fel az élet adta változásokra. Nekünk pedig a magunk módján az a feladatunk, hogy megpróbáljuk őket megóvni azoktól a bajoktól, amelyek bekövetkezhetnek. Ha ezeket nem tudják elkerülni, akkor tudjunk nekik olyan egyszerű biztosítási alternatívákat ajánlani,

amelyekkel „meg tudják védeni” magukat. További hozzáadott értékként pedig azt is tudja ez a rendszer, hogy ha a befizetett díjából marad, akkor abból közösségeket tudnak belőle segíteni. Ez idáig 12 olyan jótékony célt tudunk támogatni, amit ez a közösség szavazott meg. Ehhez felépítettünk egy olyan platformot, ahol nagyon könnyű biztosítást kötni. Az elvárás a brand termékeivel szemben az, hogy a leggyorsabban, a legolcsóbban a legjobb biztosítási szolgáltatást nyújtsa.

– Ezt hallgatva azon gondolkozom, hogy lehet-e ennyire az emberek szentimentalizmusára, pontosabban fogalmazva emóciójára építeni vagy beépíteni azt egy biztosítási filozófiába, miközben egy rendkívül árérzékeny piacról van szó.

Megdől a Cherrisk esetében ez a felvetésem?

– Bevallom, az elején én is hasonlóan vélekedtem, de a jó hír az, hogy lehet erre építeni. Erre a legjobb példa a CherryGo applikáció, amit beindulása, 2019 augusztusa óta 90 ezren töltöttek le, 60 ezren használják rendszeresen, és naponta 15 ezren nyitják meg. Rátapintottunk az emberek kíváncsiságára, játékoságára, ugyanis ebben az applikációban cseresznyéket lehet gyűjteni, mégpedig olyan módon, hogy például valaki vezetés közben nem mobilozik vagy

egészségtudatosabban él, és még sorolhatnám. Ezek alapvetően nem nagyon dolgok, de ha ezzel négyezer embert meg tudok győzni arról, hogy például tegyen szelektív matricát a kukájára, vagy ne nyomkodja a telefonját vezetés közben, és ezért még kap is valamit, akkor elvettem a dolog élet, és játékosan motiválom. Ha sétálok vagy biciklizem, és nem autózom, akkor szintén cseresznyéket gyűjtök, majd – és itt a lényege a dolognak – az összegyűjtött cseresznyéket fel tudom ajánlani valamilyen jótékony célra, vagy be tudom váltani egy kuponra, akkor ez már másról, többről szól. A CherryGo ezt meg tudja csinálni.

Végeztünk kutatásokat, hogy ezt az applikációt mennyire veszik komolyan, és meglepően pozitív visszajelzéseket kaptunk.

A magam részéről azt gondolom, hogy ma az aktív 60 ezer autós esetén a korábbi kárrendezői tapasztalatomból tudva átlagosan 12 ezer kár lesz egy év alatt, amiben súlyos balesetekkel is lehet/ kell számolni. Ha azt mondom, hogy a kis cseresznyék gyűjtögetése miatt csak egyszer nem nyúl valaki a telefonjáért, és ezzel elkerül egy balesetet vagy meg tud állni egy zebránál és egy gyereket meg tudtunk menteni, akkor már megérte.

Ma a Cherriskkel és a CherryGo applikációval egy olyan paradox dimenzióba léptünk át, ami nagy közösségeken tud segíteni, de aminek már csak egy része a biztosítás.

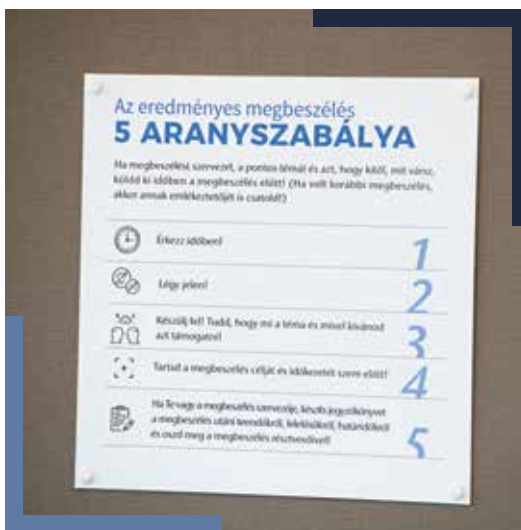
– Ezt az innovációt – függetlenül attól, hogy ő adott zöld utat és pénzt ehhez – hogyan fogadta el és kezelte az anyavállalat?

– Azt gondolom, hogy én nagyon szerencsés helyzetben vagyok az Uniqával, mert úgy vélem,

hogy nincsen még egy olyan biztosítótársaság, ahol ezt a projektet idáig el lehetett volna „tolni” ilyen támogatottság mellett. Az anyacég pozitív hozzáállása és támogatása azt is jelzi, hogy tisztában vannak azzal, hogy a biztosítási piacon „valamit másként kell csinálni”.

– Ebből akár azt is kiérezhetem, hogy ezt a dolgot tovább is „tolják”?

– Igen, olyannyira, hogy a Cherrisk hamarosan elindul egy másik országban is. Olyan első valós

magyar startupként, amelyik külföldi állampolgároknak fog biztosítást árulni úgy, hogy a biztosítási díj Magyarországra, az Uniqa biztosítóhoz fog majd befolyjni. A megvalósulása pedig gyakorlatilag minimálköltség mellett jön létre, aminek tulajdonképpen csak reprezentációs és kommunikációs feladatai lesznek, mert minden itthonról intéződik majd. És ezzel valóra válik, amiről régóta álmodtam-álmodtunk, hogy ugyanazzal a termékkel, ugyanazzal a szolgáltatással egyszerre több piacon vagyunk jelen.

– Ha nem ilyen szenvedélyes módon foglalkozol a biztosítással, akkor mit csinálsz az én-időddel?

– Ez egy jó és egyben nehéz kérdés is. 2020 egy kihívásokkal tarkított év, már három dolgot csinállok egyszerre, a Cherrisket, az Uniqát, és nemzetközi digitális fejlesztőként is vezető pozíciót látok el. Amikor van idő, akkor igyekszem valamit sportolni, azaz úgy reggel hét óra magasságában igyekszem nekiugrani a fitneszteremnek legalább egy héten háromszor. Hétféig pedig megpróbálok a családdal együtt lenni, amit többé-kevésbé tudok is tartani. Óriási szerencsém van a feleségemmel és a lányommal, akik megértik és támogatják az én örületemet. Talán ennek is köszönhető, hogy azt a kevés időt, amikor együtt vagyunk, minőségi módon tudjuk eltölteni.

– Ha a szívedre teszed a kezed, akkor munkamániásnak tartod magad?

– Azt hiszem, hogy nem munkamániás vagyok, hanem inkább feladatmániás. Nagyon szeretek megoldani dolgokat, de üzemeltetni már nem annyira. Én annak a régi mondásnak a híve vagyok, hogy ne halat adjunk az embereknek, hanem tanítsuk meg őket horgászni.

A Cherrisket is azért élvezem annyira, mert a tervezkedésben még a folyamat elején járunk, hiszen azt tűztük ki célul 2018-ban, hogy öt év alatt öt országban egymillió ügyfelet fogunk elérni. Ennek még csak egy része teljesült ugyan, de jól haladunk, mivel már megvan a második ország is.

A cikket tovább olvashatja a [MiFerfiak.hu](https://MIFerfiak.hu) oldalán, használja a QR kódot!

FÓKUSZBAN A BÖJT

BÖJT, LÉBÖJT, MÉREGTELENÍTÉS a DIETETIKUS SZEMÉVEL

írta: ZALAI NOÉMI fotó: ZALAI NOÉMI, ARCHÍV

Böjt, léböjt, méregtelenítés, időszakos böjt, vagy Intermittent Fasting... ugye gyakran találkozunk ezekkel a kifejezésekkel nap mint nap a világhálón? De nézzük meg közelebbről, mi rejtőzik a jól hangzó szavak mögött!

MIT JELENT A BÖJT SZÓ VALÓJÁBAN?

A böjt eredetileg valamilyen vallási rítushoz kapcsolódott, és lemondást, önként vállalt tartózkodást jelent. Lemondást valamilyen ételről, italról, esetleg valamilyen tevékenységről. Ez többféleképpen megvalósulhat, a teljes koplalástól, a bizonyos ételek kihagyásán keresztül bármilyen formában.

A böjt lényege azonban messze túlmutat az ételekről való lemondáson. A böjt a fizikai, és lelki megtisztulást hivatott biztosítani, sőt elmondhatjuk, hogy a vallási célból véghezvitt böjt sokkal inkább a lélek megtisztulását tartja elsődleges céljának, és a test „megtisztítása” csak ennek a nemesebb célnak az eszköze.

A vallási böjtek közül a két legismertebb a katolikus vallásban alkalmazott nagyböjt, amely a húsvétot előzi meg, illetve a karácsony előtti böjt, amely november 15.-től december 24.-ig tart. Mindkettő egy 40 napos böjti periódust ölel fel. Ez az időszak az elmélkedés, felkészülés, önmegismerés időszaka is.

A böjtölés szinte minden vallásban megtalálható, az erre vonatkozó előírások pedig évezredek óta pontosan ismertek.

A húsvétot megelőző időszakra például két fontos szabály vonatkozik: hamvazószerdán, és nagypénteken húsmentesen kell étkezni, valamint a háromszori étkezések közül csak egy alkalommal szabad jóllakni. Maga a húsvét előtti böjtölés eredete egyébként a 4. századig nyúlik vissza, és legszigorúbb formája a teljes vegetáriánus étkezés volt, amelyben a hús, hal, tojás, és tejtermékek is tiltottak voltak.

A vallási céllal véghezvitt böjtölésnek szigorú szabályai vannak az egészségi állapottal, illetve az életkorral kapcsolatosan is. A 14 év alatti gyerekekre és a 60 év felettiekre egyáltalán nem vonatkoznak a böjti előírások, 14 és 18 év között pedig nem vonatkozik a hústiltalom.

A nehéz fizikai munkát végzők, valamint a betegek, vagy várandós, illetve szoptatós kismamák is mentesülnek a böjt alól.

Ezzel el is érkeztünk a böjt egészségügyi vonatkozásához. Vajon jó-e nekünk a böjtölés, szüksége van-e rá a szervezetünknek? Milyen hatással lesz az egészségünkre, fizikai állapotunkra ha böjtölünk?

Amíg a vallási céllal végzett böjteknek – ahogy azt az előbb említettem – pontos és ismert szabályai vannak, úgy a különböző gyógyító, vagy méregtelenítő szán-

dékkal végzett böjtök kivitelezéséhez gyakran nem áll rendelkezésre megfelelő, és pontos előírás.

Ezek hiányában azonban akár kárt is okozhatunk az egészségünkben, hiszen egy rosszul kivitelezett „méregtelenítés” többet árt, mint használ.

Mindenekelőtt fontos tisztázni: a méregtelenítés három fontos szervünk együttes feladata, ezek pedig a máj, a vese, valamint a tüdő. A szervezetünkbe

A teljes koplalást javasoló böjt szerencsére ma már nagyon ritka, talán nem is igényel különösebb magyarázatot az a tény, hogy élettani szempontból nem javasolható még 1 napra sem.

A gyakrabban alkalmazott húsmentes, vagy esetleg vegán étkezés *(tehát amikor a húson kívül a tojás, tej és tejtermékek, valamint a hal is tiltott)* nem okoz általában gondot, ha gondoskodunk a megfelelő

ha az élettani szempontból szükséges megfelelő mennyiségű, és minőségű fehérjét nem biztosítjuk a szervezetünknek, az hosszútávon kedvezőtlen hatással lesz az egészségünkre.

VIZSGÁLJUK MEG A NAGYON DIVATOS LÉBÖJT KÚRÁK HATÁSÁT.

Amikor arra gondolunk, hogy „méregteleníteni” szeretnénk, az első módszer ami eszünkbe juthat, a léböjt kúra. A tavasz közeledtével elárasztják a világhálót a különböző méregtelenítő kúrák, akár otthoni alkalmazásra, akár valamilyen szálloda szervezésében véghezvitt böjtire buzdítva. Mit is takar egy ilyen kúra?

Természetesen rengeteg formája létezik, de azt elmondhatjuk, hogy a léböjt alapvető lényege, hogy a kúra időtartama alatt nem veszünk magunkhoz szilárd táplálékot. Legjellemzőbb a 3–5 napos, otthon végezhető léböjt kúra, melynek során fogyasztható például szénsavmentes ásványvíz, szűrt gyümölcs- és zöldséglé, leszűrt zöldségleves, illetve gyógynövényekből készült teák. Nagyon népszerűek a különböző turmixok, amelyeket többféle gyümölcs, és zöldség levéből, valamint fűszerekből készíthetünk el. Általában reggel 8 és este 19 óra között 2 óránként fogyasztható valamilyen gyümölcs-, vagy zöldséglé 2–3 dl mennyiségben,

kerülő toxikus anyagokat egyébként elsősorban a máj enzimerendszere eliminálja.

Az tévhit tehát, hogy a böjtölés távolítja el a szervezetből a mérgeanyagokat, illetve hogy „méregtelenítenünk» KELL a szervezetünket.

De vegyük sorra a különböző böjtök élettani hatását.

mennyiségű és minőségű fehérje pótlásáról, amely a húsmentes, illetve állati eredetű élelmiszert nem tartalmazó étrendben nagy odafigyelést igényel. Ez igazából a szó szoros értelmében talán nem is számít böjtnek, inkább egyfajta életmód. Itt is ugyanolyan fontos azonban, hogy tudatosan, dietetikus szakember segítségével állítsuk össze étrendünket hiszen,

A MÉREGTELENÍTÉS HÁROM
FONTOS SZERVÜNK EGYÜTTES
FELADATA, EZEK PEDIG A MÁJ,
A VESE, VALAMINT A TÜDŐ.

**A REGGELI IDŐSZAK-
BAN MINDENKINÉL VAN
EGY ENYHE INZULIN-
REZISZTENCIA, VAGYIS
EBBEN AZ IDŐSZAKBAN
A SEJTJEINK KEVÉSBÉ
ÉRZÉKENYEK AZ INZU-
LIN NEVŰ HORMONRA,
AMELY A VÉRCUKOR-
SZINT RENDEZÉSÉÉRT
FELELŐS.**

ásványvizet pedig az egész nap folyamán szabad fogyasztani.

A méregtelenítés, illetve magának a léböjt kúrának a kidolgozása valószínűleg arra, az egyébként téves képzetre alapozott, miszerint ha napokig csak vizet fogyasztunk, az lelassítja az anyagcserénket, és ezidő alatt a szervezet a túlélő üzemmódba fog kapcsolni. Ennek az az eredménye, hogy nem fog a zsírraktárhoz nyúlni, tehát a hõn áhított (*zsírból történõ*) fogyás sem fog bekövetkezni. A súlycsökkenést az elvesztett víz miatt észlelhetjük csupán.

Ezért találták ki azt, hogy ha tápanyagokat is juttatunk a szervezetbe különböző levek formájában, – megjegyezném, hogy a 3 élettanilag nélkülözhetetlen makro tápanyagból (*fehérje, szénhidrát, zsír*) csak az egyiket fogjuk biztosítani – akkor talán a szervezet elkezd mobilizálni a zsírraktárakat.

Azonban a léböjt kúrától fogyást váró emberek minden esetben csalatkozni fognak: a leadott kilók nagyon gyorsan vissza fognak jönni a jójó effektus miatt, mivel a

normál étrendünkre való visszatéréskor a kiéheztetett szervezettel azonnal elkezd raktározni.

Mik lehetnek az egyéb veszélyei egy ilyen léböjtnek?

Ha beírjuk a keresőbe, hogy léböjt, kezdetnek körülbelül negyvenezer találat fog feljönni. Ebből azért sok a rosszul összeállított verzió. Mi ezzel a gond?

A rosszul összeválogatott különböző folyadékok, jellemzően gyümölcslevek a folyamatos, és nagymennyiségű cukorbevitel miatt kifejezetten kedvezőtlen egészségügyi hatásokat is okozhatnak. Ráadásul pont az egyik legértékesebb összetevőt, a rostot távolítjuk el a gyümölcsből, amely egyébként lassítaná a bennük található cukrok felszívódását, és nagyon jó hatással lenne az emésztésünkre.

Mi történik ha a reggelt 3 dl narancslével indítom?

A reggeli időszakban mindenképpen van egy enyhe inzulinrezisztencia, vagy másképpen fogalmazva ebben az időszakban a sejteink kevésbé érzékenyek az inzulin nevű hormontra, amely a vércukorszint rendezéséért felelős. Az inzulin felel azért, hogy a táplálékból a vérbe kerülő glükóz a sejtekbe bejusson, ezzel energiát szolgáltatva a sejteknek. Amikor ebben az érzékeny időszakban megiszom azt a 3 dl szűrt gyümölcslevet, nagyon gyorsan (20 perc alatt) megemeli a vércukorszintemet. Erre az inzulin nevű hormon válaszol, de mivel inzulinrezisztens napszakban vagyunk, jóval több inzulin szükséges ahhoz, hogy vércukorszintünket visszaállítsa a normál tartományba. Amikor ez megtörténik, viszonylag hamar vissza is fog esni a vércukorszintünk, ami erős éhségérzetet, de akár remegést, szédülést is kiválthat.

A kalória-, és tápanyagszegény „étrend” kedvezőtlen tünetei az első napon jelentkeznek, szédülés, éhségérzet, fejfájás, koncentrációs képesség romlása képében. Az egyoldalú tápanyagbevitel pedig az eddigieken felül ásványi anyaghiányt (*nátrium!*), illetve egyén nyomelemek hiányát okozhatja a szervezetben, amely károsíthatja a májat és a vesét.

A másik nagyon gyakori probléma az, hogy az emberek (*pontos utasítások hiányában*) felkészületlenül vágnak bele egy-egy léböjtbe, vagyis minden átmenet nélkül egyik napról a másikra kezdenek bele. Ez nagyon megterheli a szervezetet, és drasztikusan felborítja az anyagcserét. Nem beszélve arról, amikor letelik a 3–5 nap, és szintén minden átvezetés nélkül visszaállnak a megszokott étrendjükre. Ennek katasztrofális hatása lesz az emésztésre, garantált a munkából való kiesés minimum 1–2 napra! Ezért nagyon fontos hangsúlyozni, hogy csakis szakember bevonásával kezdjünk bele bármilyen böjtbe, ha már ragaszkodunk a böjtöléshez.

El is érkeztünk a mai kor egyik legnagyobb divatirányzatához, az Intermittent Fasting-hez (IF), vagy magyarul időszakos böjthöz.

Az időszakos böjtölésnek több formája van, az egyik formája az úgynevezett 5:2 diéta.

Az 5:2 módszer lényege, hogy a hét 5 napján a megszokott módon étkezzünk, a maradék 2 (nem egymást követő!) napon pedig nőknek 500 kcal, férfiaknak 600 kcal megengedett. Nincs meghatározva, hogy milyen élelmiszerekből álljon az étrend, semmi sem tiltott, tehát az 500–600 kcal-t bármivel fedezhetjük. Ez a megszorított kalória bevitel fejfájást, remegést, izzadást, levertséget, energiahányt okozhat.

Képzeljünk el egy megszokott munkanapot, vagy egy szép tavaszi kirándulás hétvégét 500–600 kalóriás étrenddel. Nehezen elképzelhető, hiszen az életben maradáshoz szükséges alapanyagcserénket sem fedezzük vele. Ha belegondolunk, egy átlagos reggeli például egy teljes kiőrlésű szendvics sovány felvágottal, sajttal, zöldségekkel minimum 250 kcal. Egy átlagos ebéd 400–600 kcal között mozog.

Az 500 kcal például egy adag friss vegyes saláta tonhallal, 2 szelet toast kenyérrrel, és egy cukormentes gyümölcsjoghurt eperrel, és 1 db almával. Ez persze az éhenhalástól megment, de egészen biztosan nem fogunk tudni koncentrálni a munkahelyen, sportolni, vagy kirándulni a családdal. Ezekhez ugyanis energia kell, a szervezetünknek mindennap meg kell adni az energiát!

Azt viszont nehéz elképzelni, hogy valaki mondjuk szombaton, és hétfőn otthon fekszik mert időszakos böjtöt végez. Ezt talán kevesen tudják/akarják megengedni maguknak, és persze ennél jobb elfoglaltságot is lehet találni.

De térjünk át a következő változatra, ez a 16:8 módszer.

Ebben a változatban a napunkat bontjuk ketté, 16 órán keresztül koplalunk, és egy 8 órás időintervallumban étkezhetünk. Ezt mi választjuk ki, hogy mikor legyen.

A tisztán látás kedvéért tudnunk kell azonban, az alvás időszaka is „éhezés”. Tehát ha valaki betartja az egészséges táplálkozásra vonatkozó szabályt, miszerint a vacsora ideje legkésőbb 2 órával lefekvés előtt van, és aludt 8 órát, akkor a minimum 10 óra „éhezés” már meg is van. De tegyük fel, hogy szeretném ha meglenne a 16 óra éhezés. Ehhez például este 6 órakor vacsorázok, és legközelebb délelőtt 10 órakor etetek. A délelőtt 10 órai étkezés már nem

reggelinek minősül, inkább tízórai. Ilyenkor már egészen más élettani folyamatok zajlanak a szervezetben, mint a reggeli (6–8 óráig tartó) időszakban. Mivel valószínűleg nem 9 órakor ébredtünk, a reggeli tevékenységekhez szükséges energiát, és tápanyagot nem kapta meg a szervezetünk, ami ahhoz kell például, hogy elinduljunk a munkahelyünkre, esetleg dolgozzunk is. Tehát a 16 órás koplalás még úgy is aggályos, ha abban benne van 8 óra alvás. Még így sem találkozik az egészséges étkezési ritmus alapelveivel.

Felmerül a kérdés, nem egyszerűbb egy alapjában egészséges életmódot kialakítani minden napra, és azt betartani ahelyett, hogy szélsőséges módszereket alkalmazunk, és próbára tesszük testünk tűrőképességét?

Vajon miért lenne könnyebb napokig koplalni és gyötrődni, ahelyett, hogy egy mérsékelt kalória bevétellel, egészséges alapanyagokkal és a megfelelő étkezési ritmussal, valamint korszerű konyhatechnológiával mindennap odafigyelni az étkezésünkre?

Az időszakos böjttel ugyanannyi súlycsökkenést lehet elérni, mint egy kiegyensúlyozott, csökkentett kalóriatartalmú, személyre szabott táplálkozással, hiszen a fogyás a csökkentett energiabevétel, és nem az éhezéssel kapcsolatos bevezetése miatt indul el. A böjtöléssel kapcsolatba hozható további pozitív hatások mint például a javuló inzulinérzékenység, a csökkenő vérszirsintek szintén olyan eredmények, amelyek a helyes életmód kialakításával ugyanúgy elérhetők.

Természetesen mindenki egyénileg döntheti el, hogy milyen módszert alkalmaz az egészséges életmód jegyében és ha úgy érzi, hogy bármelyik böjtö-

lési forma hasznára válna, nyugodtan kipróbálhatja, de csakis dietetikus szakember közreműködésével! A szervezetünk egy nagyon okos „rendszer”. Jelezni fogja, hogy amit csinálunk jó-e neki. Ha a böjt alatt például kínzó éhséget érzünk, több kárt teszünk mint jót! Miért? Mert a konstans éhségérzetet a szervezet stresszként fogja érzékelni, több kortizolt termel, és arra fog fókuszálni, hogy tartalékoljon, vagyis zsírt raktározzon. Ezért előfordulhat, hogy terveinkkel ellentétben nem is fogunk fogyni.

Ráadásul ezek a módszerek hosszútávon nehezen tartathatók, míg egy jól kialakított kiegyensúlyozott életmód rutinná válik, és észrevétlenül beépül az életünkbe.

Ezért nagyon fontos, hogy mindig hallgassunk a testünk jelzéseire, ha valami nem jó nekünk, azt ne csináljuk mindenáron.

Ha úgy érezzük, hogy szükségünk van egy pár napra, amikor kicsit könnyedebb fogásokat választunk és úgy érezzük, hogy ez jó a testünknek és a lelkünknek, tehát jól érezzük magunkat tőle, akkor az olyan valami amit ki kell próbálni.

Tarthatunk olyan napot például, amikor több salátát eszünk, készítünk magunknak tízóira egy vitamindús smoothiet, sok folyadékot fogyasztunk, és odafigyelünk, hogy vacsorára is csak egy könnyű salátát fogyasszunk, grillezett hallal például.

De nagyon fontos, hogy ne hagyjunk ki egy étkezést sem, és figyeljünk a tápanyagok helyes arányára az ilyen napokon is!

A tavasz közeledtével az emberek szeretnének megtisztulni, mentálisan is.

Egy-egy ilyen könnyedebb fogásokkal teli napnak ezért erős lélektani hatása is van, ami máris kedvezően befolyásolja egészségünket.

De bármilyen is a célunk, fogyás, súlymegtartás, vagy „csak” egy egészségesebb életmód kialakítása, mindenképpen kérjük szakember segítségét a személyre szabott étrend és életmód kialakításában, hiszen nincs mindenkire alkalmazható séma vagy módszer.

Mindannyian mások vagyunk!

A cikket tovább olvashatja a **MiFérniak.hu** oldalán, használja a QR kódot!

TRIOTREND
BELTÉRI AJTÓK

MINŐSÉGI AJTÓRENDSZEREK

TRIO TREND KFT.

1117 Budapest, Nádorliget u. 8/F.

tel/fax: +36-1-216-6662, +36-1-455-0491

e-mail: infobp@triotrend.hu ♦ www.triotrend.hu

ACH130 ASTON MARTIN EDITION

AZ ASTON MARTIN HELKOPTERE

írta: MIFERFIÁK fotó: ASTON MARTIN

A gyönyörű és nagyon gyors autókat készítő Aston Martin most új vizekre evez. Januárban a Francia Alpokban mutatták be az ACH130 Aston Martin Edition-t. A dizájner helikopter az Airbus Corporate Helicopters együttműködésével jött létre, a két cég kapcsolata vezető szerepet tölt be a magán- és üzleti repülésben.

„Számos érdekes kihívás elé állított, hogy a tervezési praktikáinkat átültessük a helikopter építésbe, de minden percét élveztük. A szépség nagyon fontos mind az Aston Martin, mind a vevőink számára és úgy gondoljuk, hogy az ACH130 Aston Martin Edition egy kivételesen gyönyörű gép” – nyilatkozta

A KÜLÖNLEGES ÉS STÍLUSOS ACH130 HELIKOPTER
BELSŐ ÉS KÜLSŐ KIALAKÍTÁSÁÉRT AZ ASTON MARTIN
FELELŐS, MELY CÉLUL TŰZTE KI, HOGY A HELIKOPTER
PILÓTÁKAT AZ EGYEDI LUXUSAUTÓK LÁTVÁNYÁVAL ÉS
TELJESÍTMÉNYÉVEL KÉNYEZTESSE.

Marek Reichma, az Aston Martin alelnöke és kreatív igazgatója. Négy egyedi, jellegzetesen Aston Martin-os dizájnnal szántja az égboltot a brit luxusautó gyártó. A kabint az Aston Martin autói ihlették, „Pure Black” ultra-velúr alapborítást kaptak, melyhez bőrborítás is rendelhető „Oxford Tan”, „Pure Black”, „Cormorant” és „Ivory” színekben.

A TÖBB, MINT EGY ÉVEN KERESZTÜL
FEJLESZTETT HELIKOPTER KÜLÖNLEGESSÉG
KÖRÜLBELÜL 2,8 MILLIÓ EURÓS ÁRRAL LESZ
ELÉRHETŐ 2020 ELSŐ NEGYEDÉVÉBEN.

Belül a DB11-hez hasonló részletek futnak végig az ülések közepén, az utasok kényelmét szolgálva. A műszerfalra egy plakett került, melyen megjelenik a két cég logója, a kiadás száma és kérésre a tulajdonos neve is.

„Az ACH130 Aston Martin Edition optimális helyet foglal el a piacon azon márkahű

tulajdonosok számára, akik személyes vezetési élményre vágnak. Ugyanígy kínálja autóit az Aston Martin, előtérbe helyezve a márkát és a vetés szeretetét. Tökéletes partnernek bizonyult az új ACH130 Aston Martin Edition kifejlesztésében” – nyilatkozta az Airbus Corporate Helicopters vezetője.

BMW 2

GRAN COUPÉ

A vezetés élménye

Leier Autó

9024 Győr, Szauter út 9. | Tel.: (+36 96) 513 213 | www.bmw-leierauto.hu

BMW 2 Gran Coupé átlagfogyasztás: 5,0-5,6-5,9-7,0 l/100 km; CO₂-kibocsátás: 130-146-134-159 g/km.

HUBLLOT CLASSIC FUSION FERRARI GT

A HUBLLOT FERRARIJA

írta: MIFERFIÁK fotó: HUBLLOT

Együttműködésük 2011-es kezdete óta a Hublot és a Ferrari mindig egyedi kialakítású és működésű órákat tervezett. Minden új kiadás egy új stílust képvisel. Idén a Hublot egy elegáns és modern darabot mutat be, mely a "Gran Turismo" világából meríti az ihletet. A Classic Fusion Ferrari GT bemutatása rendkívül innovatív kivitelével új fejezetet nyit a Hublot és a Ferrari együttműködésében, amely egyesíti az új UNICO mozgatószerkezetet egy egyedi, dinamikus tokban.

A HUBLLOT ÉS A FERRARIA
„GRAN TOURING” AUTÓKELŐTT
TISZTELEGVE ELSŐ ALKALOMMAL
ÖTVÖZTE AZ ESZTÉTIKAI
KREATIVITÁST ÉS MECHANIKAI
INNOVÁCIÓT A CLASSIC FUSIONBEN,
MELY EGYSZERRE HAGYOMÁNYOS
ÉS MODERN ÉS TÖKÉLETES
ÖSSZHANGBAN VAN
A GT VILÁGÁNAK STÍLUS-
JEGYEIVEL

a Hublot és a Ferrari hosszú távú kapcsolata egyedi és a végtelenül kreatív inspiráció forrása, mely a két neves ház közös értékeire épít. A Ferrari és a Hublot megállíthatatlan kreatív lendülete mögötti innováció és a tökéletesítés folyamatos ösztönzése életre keltette a Big Bang Ferrarit, az MP-05 LaFerrarit és a Techframe-et. Az együttműködés először a versenyekből és a Forma-1-ből merített ihletet a Bing Bang Ferrarival. 2017-ben a Hublot és a Ferrari a GT világa felé terjeszkedett, majd a Ferrari 70. évfordulóját a Techframe Ferrari Tourbillon Chronograph-fal ünnepelte. Idén az együttműködést új szintre emelték, filozófiájukban egyesül a hagyomány, az elegancia és a műszaki tökéletesség.

Hosszú távon, nagy sebességgel vezetni kényelemben és stílusosan. Ez a „Gran Turismo” szellemisége. Egy limitált kiadású, nagy teljesítményű luxusautó kategóriát is jelent. A GT világa maga az innováció és tökéletesítés, a mechanikai teljesítmény és innováció iránti szenvedély, valamint az elegancia és szépség elismerése. A Hublot és a Ferrari a „Gran Touring” autók előtt tisztelegve első alkalommal ötvözte az esztétikai kreativitást és mechanikai innovációt a Classic Fusionben, mely egyszerre hagyományos és modern és tökéletes összhangban van a GT világának stílusjegyeivel.

A „CENTRO STILE FERRARI” ÁLTAL TERVEZETT ÚJ CLASSIC FUSION FERRARI GT A MARANELLÓI MŰHELYEKBEN TERVEZETT ÉS KÉSZÍTETT GT-KTŐL KAPTA AZ INSPIRÁCIÓT.

Az első alkalmakból sosem elég: a híres UNICO mozgatószerkezetet integrálták a 45 mm-es átmérőjű Classic Fusion tokokba. Ez a Hublot második saját kronográfja, melyet 2018-ban mutattak be (HUB1280). Az automata flyback kronográfot 4 patent tartja, 4 Hz frekvenciával és egy a számlap felől is látható oszlop kerekkel ellátva olyan műszaki jellemzőket

tudhat magáénak, melyek méltán teszik bajnokká. Csupán 6,75 mm vastag, viszont 3 napnyi energiával a mindennapi élet elengedhetlen kelléke.

A teljesen új Classic Fusion Ferrari GT három különböző tokkal érhető el: Titánium (melyből csupán 1000 darabot gyártanak), King Gold (ebből csak 500-at gyártanak) és 3D Carbon (ebből is csupán 500-at gyártanak).

A kifinomult óragyártás világában a 3D Carbon egy teljesen új anyag, egy háromdimenziós szálakból készült polimer mátrix kompozit (PMC). Ezt a csúcstechnológiás anyagot kiemelkedő ellenállási tulajdonsága nagyon népszerűvé teszi a motorsportban, a Classic Fusion Ferrari GT esetében pedig lehetővé teszi, de kemény védőréteget biztosít az UNICO mozgatószerkezete számára. A „Centro Stile Ferrari” által tervezett új Classic Fusion Ferrari GT a maranellói műhelyekben tervezett és készített GT-ktől kapta az inspirációt. A dizájn nagyon hagyományos, a Hublot érdeme a belső szerkezet, a Ferrari pedig a külső tette hozzá. A Classic Fusion Ferrari GT egyik fő dizájn eleme a tok, mely egy koncentrikus felfüggesztett elemként született meg, a gyártási folyamat során pedig számlappal egészült ki. Ennek érdekében a „Centro Stile Ferrari” tervezői bevetették szakértelmüket és összekapcsolták az autótérvezés és az óragyártás motorizálását,

ezzel is bizonyítva szeretetüket azon projektek iránt, melyek nem csupán autókról szólnak.

A 2017-ben bevezetett Techframe teljesen különböző, de határozottan kiegészíti a Classic Fusion Ferrari Gt-t, mely a finom mechanikai darabok szerelmeseinek szánt óra, olyanoknak, akik szeretnék kimutatni hagyományos és kifinomult stílusukat. A számlap a zafír kristálynak köszönhetően átlátszó

és felfedi az UNICO HUB1280 nagypontosságú mechanikáját, a híres Ágaskodó Ló pedig 12 óránál jelenik meg. Minden egyes részletet nagyon apró finomításokkal dolgoztak ki, például az tükröződésmentes bevonattal rendelkező zafír kristály körüli piros szál, mely stílusosan a legendás

Ferrari színére utal. A Classic Fusion Ferrari GT szíja Shedoni bőrrrel bevont fekete gumiból készült,

mint a maranellói történelmi versenyautók.

Az új Classic Fusion Ferrari GT különleges figyelmet fordít az ergonómiára, kerek, mint a versenyautók fordulatszám-mérője és csupán 13,15 mm-es vastagságával ritka az integrált flyback kronográfok között. Ez az innovatív módon tervezett, légies óra a versenyek eleganciájával egy teljesen új fejezetet nyit a Hublot és a Ferrari kapcsolatában.

VIVA

Café

Nyerő ízek a legjobbaknak! Mediterrán szendvics

M. N.

Michélsz Norbert
FIA túraautó
világkupa (WTCC)
győztese

E. P.

Palágyi Eszter
Executive Chef,
Matild Palace

A VIVA Gourmet Selection legújabb szendvicsét Palágyi Eszter Michélsz Norbertnek álmolta meg. Norbi kedvenc déli ízvilágú alapanyagaiból készített mediterrán finomságait keresse április 1-től az OMV töltőállomások kiemelt VIVA kávézóiban!

Energia
egy jobb élethez.

OMV

SZENDVICSEKkel IS BE LEHET TÖRNI A GOURMET ÉTELEK KÖZÉ

írta: MIFERFIÁK fotó: OMV

A ligha vitatja bárki is, hogy Magyarországon a gasztronómia minidig is különleges szerepet játszott. Része a kulturális hagyományoknak és elválaszthatatlan eleme az identitástudatnak. Talán ezért nem is nagyon meglepő: szinte minden társaságnak akad olyan tagja, aki kész öltre menni azért, hogy a magyar a világ bármely, nagy hagyományokkal, s rajongók millióival rendelkező konyhájával felveszi a versenyt. Mindez a történelmi múltból eredeztethető. A Kárpát-medence rendkívül változatos évszázadai során a népek és kultúrák keveredésének hatására – kiegészülve a kedvező mezőgazdasági adottságokkal – másokra nem jellemző ételek és elkészítési módok alakultak ki, amelyek a néphagyományokban eresztettek gyökeret. Így jól enni és jól enni csaknem mindenki számára roppant fontos.

A 2000-es évek elején elindult gasztronómiai forradalom ráadásul nagyon komoly lökést adott ennek a történelmi múltra támaszkodó

kultúrának. Szinte földindulásszerű fejlődést lehetett tapasztalni. Nemcsak megszületett az ország első Michelin-csillagos étterme – amelyet azóta további öt követett –, de az új trend egyre szélesebb körben vált érezhetővé és érzékelhetővé. Ahogy a tinta a papíron, úgy terjed tova a mintegy

két évtizeddel ezelőtt megkezdődött gasztronómiai pezsgés, s ért/ér el olyan területeket, amelyekre korábban talán kevesen, vagy senki sem gondolt úgy, mint a minőségi és különleges ételek helyszínei.

Ebben szerepet játszott, hogy számos, immár nemzetközi szinten is nyilvántartott és magasan jegyzett séf inspiráció, kalandvágy vagy egyszerűen csak a kíváncsiság miatt egészen szokatlan területeken jelent meg vagy kezdett együtt-

működésbe. Mindez tovább lendítette, sőt fokozta hazai gasztronómiai pezsgést. Ez egyben ahhoz is hozzájárult, hogy akár több száz éves hagyományokat a legmodernebb konyhatechnológiával ötvözzenek, amelyek mentén régi, vagy akár elfelejtett megoldások bukkantak fel, amely olyan fejlődési irányt adott, ahol a kísérletező útkeresés a tradíció alapjaira épült.

Ennek a trendnek az egyik meghatározó elemeként lehet említeni Palágyi Eszter, a Bocuse d'Or magyar válogatójának egyik indulója, s július 1-jén nyitó Matild Palace executive séfjének, valamint az OMV-nek az együttműködését. Szokatlan volt a partnerség annak a tükrében, hogy korábban egyáltalán nem volt jellemző itthon töltőállomásokon különleges, gourmet fogásokat kínálni.

A partnerség jegyében azonban olyan étel került a középpontba, s értelmezte azt újra az Angliát, Írországot, Ausztriát és Franciaországot is megjárt séf, amely korábban nem számított trendinek. Ráadásul prémium változatokkal sem egy töltőállomáson találkozhattak a fogyasztók.

Az egyeztetések után pedig roppant különleges kollektívák születtek, hiszen kimondott cél volt, hogy gourmet vonal és kínálat megjelenjen az OMV-nél.

Ehhez Eszter a hazai hagyományokhoz nyúlt vissza, s közülük számosat értelmezett újra. Ennek köszönhetően egészen szokatlan módon a tojásos-nokedli vagy a paprikás csirke is szendvicsformát öltött. Mindezek a magyarok számára klasszikus egytálételeként ismertek, ám éppen ezért volt különösen izgalmas az elgondolás. Palágyi Eszter és az OMV merészsége bevált, hiszen az új kollektívákat különösen jól fogadta az autózó közönség.

Ebben nagy szerepe volt, hogy a séf ezúttal is tántoríthatatlan volt azon hozzáállásában, amely nagyon közel áll a múlt század elejének meghatározó divattervezőjének, Coco Chanelnek a hitvallásához, miszerint a lényeg, azaz a luxus a részletekben van. Palágyi Eszter ugyanis hangsúlyozza, hogy az alapanyagok

minőségében ebben a munkájában sem hajlandó kompromisszumokat kötni. Ezt minden étel kiindulópontjaként határozza meg, ami akkor sem sérülhet, ha egy töltőállomáson kapható szendvicsről, salátáról vagy desszertéről van szó.

A prémium OMV Gourmet Selection kollektívák elkészítéséhez rendre alkalmazta a pácolást, a marinálást és a füstölést. Ezek révén olyan különlegességek jöttek létre, amire itthon ebben a szegmensben nem volt még példa. Folyamatosan igyekezett a lehetőségek határait feszegetni, bátrabb, különlegesebb összeállításokat készíteni, olyanokat, amelyekkel az utazók máshol nem találkozhatnak.

A kapcsolat és a gasztronómiai utazás ráadásul hamarosan új szakaszba lép. Az együttműködés iránya ugyanis változik és ismert emberek kedvenc országai, régiói nyújtanak inspirációt az újabb kollektívákhoz. Ennek első akkordjaként áprilistól elérhető Michérisz Norbi egy cézársalátája és húsimádó szendvicse is, amelyet mediterrán jegyek tesznek izgalmassá. Ennek a régióknak ugyanis nagy rajongója az ország egyik legkedveltebb sportolója. Az újdonságokkal is azt az üzenetet szeretné erősíteni a vállalat, hogy a kútjaik akkor is eszükbe jussanak az utón lévőknek, amikor valami igazán különlegeset, finomat szeretnének enni.

Az ideális balatoni szálloda családok vendégeinek

A Világos Hotel Balatonvilágos legszebb ösfás partszakaszán található. A szállodából gyönyörű panoráma nyílik a Balatonra. A szálloda 90 klímával ellátott, balkonos szobával várja a vendégeit, melyek zuhanyzóval, mini-hűtővel, műholdas televízióval vannak felszerelve. Családok vendégeink kényelmét, családi, összenyitható szobák valamint kétágyas szobák biztosítják.

A VEGÁN HÚS SZTORI

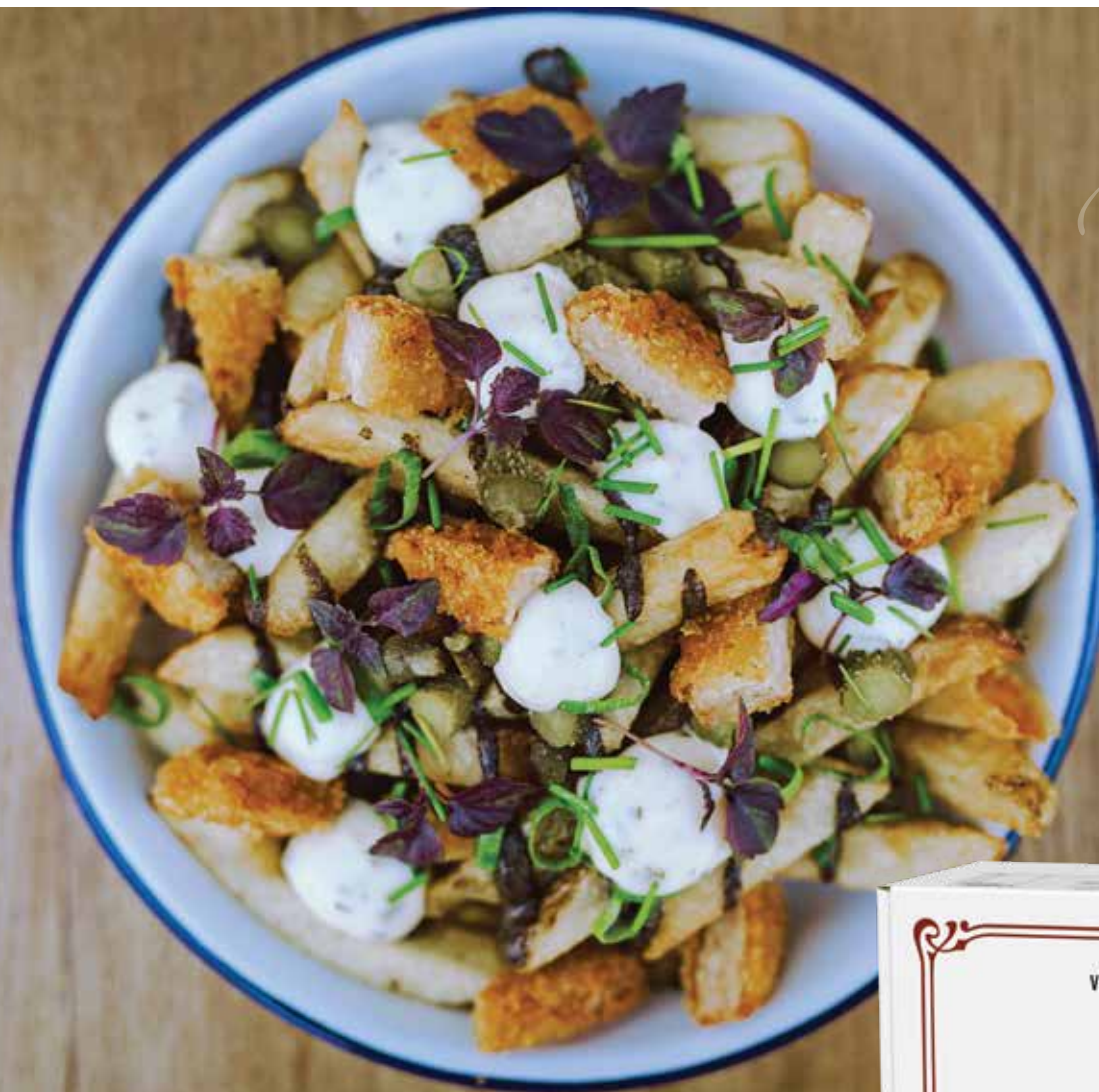
HÚSIMÁDÓKNAK, BÜNTUDAT NÉLKÜL

írta: SZIKORA KATALIN fotó: UNILEVER

Hogy a vegetáriánusok nem esznek húst, az nyilvánvaló. De már büntudat nélkül fogyaszthatnak hamburgert, ropogós csirkefalatkákat, bolognait, hot dogot – természetesen mindezt hús nélkül. Pontosabban: vegán hússal. Amiről egy évvel ezelőtt még azt hittük, hogy a nyugati országok által felkapott, múltó hóbort, az már itt is van gyorséttermekben, Rebel Whopper hamburgerpogácsa néven, és különböző márkák kaphatók a boltokban is. Trendi lett hús nélküli húsimádónak lenni, és ebben nagy szerepe van az olyan sztároknak, mint a gyártásban is érdekelt Leonardo di Caprio, Serena Williams, vagy Paul McCartney, aki évtizedek óta vegetáriánus.

VÁRSZEGI ZSOLT, AZ UNILEVER VEZETŐ FEJLESZTŐSÉFJE,
VARJU VIKTOR, GODA GÁBOR, SZIKORA PÉTER, JUHOS JÓZSEF

Menu

JAAP
KORTEWEG,
NAGY HÚSIMÁ-
DÓ EGY REG-
GEL ARRÁ
ÉBREDT, HOGY
MOSTANTÓL
VEGETÁRIÁ-
NUSSÁ VÁLIK.

Magyarországra az amerikai, a brit és a holland fejlesztők révén került a vegán hús, és talán ez utóbbinak a legérdekesebb a sztorija. Alig egy évtizede a holland Jaap Korteweg, egy farmercsalád kilencedik generációs tagja és nagy húsimádó egy reggel arra ébredt, hogy mostantól vegetáriánussá válik. Elhatározásához részben az akkor tomboló sertésinfluenza adta a motivációt, de a sikeres üzleti vállalkozás reményét az egészségtudatosság alapozta meg. Megalapította a Vegetarian Butcher márkát, hogy megoldja saját étkezését úgy, hogy legyen is benne hús, meg nem is. Sikerült neki. És amikor már befutott a márka, egy interjúban azt

nyilatkozta, az volt a célja, hogy a világ legnagyobb hentesévé váljon. Ami a többi húsfogyasztó számára azt jelentette, hogy lehetséges megtartani a hagyományos húsételeket, és eközben környezetvédezőnek is lenni.

A márkát azonnal fölvasárolta az Unilever, és tavaly novemberben kezdték meg a Burger King üzleteiben a húsmentes Rebel Whopper szendvics forgalmazását. De nálunk: Európa 2500 gyorsétter- indították a pilot programot, a következőkben pedig egész Európa, a Közel-Kelet és Afrika piacainak meghódítása a cél. A bevezetési időszak sikere minden elképzelést felülmúlt, és ezzel nemcsak a trendet hitelesítette, hanem Jaap Korteweg vízióját is: létezhetnek olyan termékek, amelyek a megszokott húsménymint nyújtják, miközben növényi alapúak.

Elsősorban fehérjékben gazdag hüvelyesekből, borsóból, lencséből, vagy szójából, búzából készülnek a vegán húskészítmények. A fejlesztő séfeknek az a feladata, hogy a lehető legkevesebb adalék hozzáadásával ériék el a hús ízét. A szakmai közönségnek a februári SIRHA vendéglátóipari szakkiállításán mutattak be néhány vegán készítményt az Unilever standján: hot dogot, bolognait, csirke falatkákat, kolbászkákat, és

természetesen a hamburgert. Úgy, hogy a vendégek nem tudták, miből készült a kólstolótányérjukra került fogás. Amelynek elfogyasztása után készített felmérésből az derült ki, hogy a kólstolóban részt

vett 125 szakembernek több mint 44%-a azt hitte, hogy húsételet fogyasztott. Ennél beszédesebb adat, hogy a megkérdezettek 82%-a közel megegyezőnek találta a Vegetarian Butcher termékek ízét a húsból készültkével, több mint 90%-uk pedig jónak értékelte a vegetáriánus termékek ízét. Annyira

meggyőző lehetett a kólstoló – és olyan erősek lehetnek a gasztronómiai trendeket követő üzletpolitikai szempontok -, hogy a szakácsok, tulajdonosok 81%-a szívesen beépítené menüjébe alapanyagként a Vegetarian Butcher termékeket.

Hogy ez mikor válik valósággá, azt nem tudni, de hogy elkövetkezik a vegetáriánus húsmenü ideje, az egészen biztos. Mert azt világosan megmutatta a Burger

Kinges siker, hogy a hazai vásárlók is egyre nyitottabbak a környezettudatosságra, az

egészséges táplálkozásra. Ami a térhódítás szédítő iramát visszafoghatja, az csak az ár lehet: a vegán hús ára ugyanis a prémium húsokéval vetekszik, 8-10 ezer forint kilója, ezért nem valószínű, hogy fölkerül a kisebb éttermek, vendéglők étlapjára is. Mert drágábban kellene adni, mint amennyibe a húsos ételek kerülnek. A szállodai séfek azonban sokkal nyitottabbak, és ez teljesen érthető: ahol a

**ELSŐSORBAN
FEHÉRJÉKBEN GAZ-
DAG HÜVELYESEK-
BŐL, BORSÓBÓL,
LENCSEBŐL, VAGY
SZÓJÁBÓL, BÚZÁBÓL
KÉSZÜLNEK A VEGÁN
HÚSKÉSZÍTMÉNYEK.**

A NÖVÉNYI
ALAPÚ FEHÉR-
JÉK FORGALMA
10%-OT EMEL-
KEDETT MÁR
2018-BAN IS,
MÍG A HAGYO-
MÁNYOS HÚSÉ
CSAK 2%-OT.

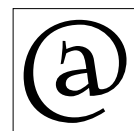
vendégek zöme nyugat-európai, ott már alapkövetelmény a büféasztalon a vegán sarok, és természetes, hogy a hét egy napján húsmentes ételeket kínálnak. Ez a tudatos önkorlátozás a magyar vendégekre még nem jellemző, de ez a jövő.

Meglepően nagy számban zárnak be Nyugat-Európában és Angliában a tejipari vállalatok és a farmok, ami az elemzők szerint nagyrészt a növényi tejek és a vegán fogyasztói réteg növekedésének köszönhető. Egy tavalyi felmérés szerint például az Egyesült Királyság lakossága egyre inkább nyit a vegán és vegetáriánus életmód felé: 3,5 millió ember

(7%) vegánnak, 9,2 millió (14%) vegetáriánusnak vallotta magát. Ez elképesztő növekedés, mert 2016-ban a Vegan Society és a Vegan Life magazin szerint még csak 540 ezer brit vegánt tartottak számon.

Az ENSZ is már régóta támogatja a hús- és tejmentes étrendre való globális átállást, hogy megóvja a bolygót az éghajlatváltozás negatív következményeitől. A jelek és a trendek szerint is az emberek kezdik megérteni, hogy amit esznek, az nemcsak az egészségükre van nagy hatással, hanem a környezetükre is. A Good Food Institute szerint a vegán húsok piaca 2030-ra elérheti a 85 milliárd dollárt.

A növényi alapú fehérjék forgalma 10%-ot emelkedett már 2018-ban is, míg a hagyományos húsé csak 2%-ot. Érdekes adalék, hogy a vegán burgert kipróbálóknak több mint a háromnegyede nem él húsmentes kosztoson.

A cikket tovább olvashatja a **MiFerfiak.hu** oldalán, használja a QR kódot!

BEMUTATKOZIK A RAF, a Costa Coffee új üdvöskéje!

írta és képek: COSTA COFFEE

A Costa Coffee által bemutatott, forradalmian új ital, különbözik a többi tejjel és tejszínnel elkészített kávéitaltól, mivel minden összetevője össze van gőzölve az elkészítése során. A RAF kávé az egyetlen ital, amely selymes és krémes szerkezetéből fakadóan egyedülálló ízzel és textúrával bír - olyan, mintha lágy selyembe burkolóznánk egy hideg téli napon! Ez az oka annak, hogy a RAF kávé a „HUG in a MUG” kifejezéssel illetjük, ami annyit tesz: „Ölelés a csészédben”. A RAF kávé eredetileg eszpresszóból, tejszínből, tejből és cukorszirupból készítették, ahogy mi is tesszük - egyediségének fő elme pedig a textúrájában rejtőzik. Az utolsó korty éppen olyan izgalmas és lágy, mint az első. Az ital a nevét egy férfiről kapta, akit Rafaelnek hívtak. A 70-es évek táján egyik nap kedvenc kávézójában valami újra vágyott és baristáját arra kérte, hogy lepje meg valami egészen különlegessel. Ekkor született meg az ital és terjedt el a kávézó vendégei között. Mivel neve nem volt, RAF-ként hívatkoztak rá, az úr nyomán, akinek először készítették ilyen. Az évek során lassan elterjedt és a világ egyes részeinek kávézó kultúrájának szerves részét képezi az ital ma is.

AKADÉMIA
* * * *
SPORTHOTEL BALATONFÜRED

H-8230 Balatonfüred,
Horváth Mihály utca 66.

T: +36 20 378 7428

www.akademiahotel.hu
info@akademiahotel.hu

Modern, négycsillagos szálloda Balatonfüreden

A Balaton északi partjának fővárosában Balatonfüreden a Tihanyi Apátságra lenyűgöző kilátással rendelkező szállodánk csendes környezetben, közvetlen az uszoda mellett a városközponttól csupán 10 perc sétára található.

MIFÉRFIAK.HU

PRINT & ONLINE

MiFérfiak.hu
a közös nevező

VALÓSZÍNŰLEG MAGYARORSZÁG LEGJOBB FÉRFIMAGAZINJA

MiFérfiak.hu

MiFérfiak

2020/01
1390 Ft

PORTRÉ

Nánási Pál

fotóművész Kép a képben

BUSINESS

Kurtisz Krisztián

*az Uniqo Biztosító Zrt.
Vezérigazgatója*

ŐK A NŐK

Máté Krisztina

*A VERSMONDÓ LÁNY
TÖRTÉNETE*

MŰVÉSZET

Kiss Miklós

dizájnér-képzőművész

ELÉRHETŐ POSTAI ELŐFIZETÉSSSEL VAGY
DIGITÁLIS FORMÁTUMBAN A DIMAG.HU OLDALON

DI MAG
AZ ONLINE ÚJSÁGÁRUSOD

BENZINGŐZ:

HARLEY TÖBBSZÖRÖSEN ÚJRAGONDOLVA

BUSINESS ROVATUNK
VENDÉGE LESZ

Wilhelm Gábor

a Dreher Sörgyárak Zrt.
marketing igazgatója

**KELETI ARTHURRAL és
KOVÁCS ZOLTÁNNAL**
az internet sötét oldalát világítjuk meg

Vendégünk lesz

Rácز Jenő

Michelin-csillagos
séf, akivel ezúttal
nemcsak a konyháról
beszélgetünk

**IZGALMAS
SÖRÍZ
BÁRHOL,
BÁRMIKOR**

ALKOHOLMENTES!

Niro. Sosem volt még ilyen jó formában.

NIRO

The Power to Surprise

Bemutatjuk az új Kia Niro családot.
Elérhető elektromos, hibrid és plug-in hibrid változatban.

Jelen hirdetés nem minősül ajánlattételnek, célja kizárólag a figyelem felhívása.

*Kia 7 éves vagy 150 000 kilométeres gyártói garancia. Érvényes az EU-tagállamokban (valamint Norvégiában, Svájcban, Izlandon és Gibraltáron), a helyi (országos) feltételek szerint. A tájékoztatás nem teljes körű, további részletek márkakereskedéseinkben, illetve a www.kia.com/hu/garancia oldalon.